

COLEGIUL TEHNIC „GHEORGHE BAL ”-ADJUD

CONTRAATAC

Revist de educa ie, cultur , literatur i atitudine, pentru elevi i profesori - îndreptat împotriva
prostului-gust, imposturii i agresiunii imoral -antiartistice
- apari ie semestrial -

CONSTANTIN NOICA (1909-2009)

P rintele TEOFIL P R IAN(1929-2009)

Anul X, nr. 23, noiembrie 2009

editorial

PENTRU UN NOU „*CONTRAATAC*”

Revista *Contraatac* a supraviețuit, de la număr la număr (din 1999, până azi...), neavând, niciodată, garanția continuității. Dar nu ne-am panicat și nici văietat niciodată: am spus „*Doamne-ajut!*” – și am mers mai departe. Și Dumnezeu ne-a ajutat, de fiecare dată, prin mâna și inima generoase ale unor oameni cu bună-voință și de bună-credință.

Începând cu acest număr (numărul 23), revista noastră grăiește nu doar pentru și prin adjudeci, nu doar pentru și prin vrânceni, nu doar pentru și prin românii din România (tineri sau mai puțin...), ci și prin și pentru românii de pretutindeni. Veți găsi, în acest număr special al *Contraatacului*, semnaturi ale unor mari oameni de Duh, promotori de cultură românească, aflători, din triste pricini istorice (naționale ori personale), în continente diferite de Europa: oameni de mare inimă românească din Australia și Canada, precum doamnele Ligya Diaconescu și Elena Buică, din Canada, sau domniile George Roca și Ioan Miclăuș, din Australia.

Există un proiect cultural la nivel orășnesc/municipal, de a „moșteni”, împreună cu Primăria Adjudeciului, o revistă strict culturală, numită de noi *Meridiane culturale adjudecene*. Sperăm că acest proiect să depășească, cât de curând, stadiul de numai...proiect. Dar, până la acel moment, care ar semnifica o importanță cotitură în viața culturală a Adjudeciului, tot *Contraatacul* va înfățișa istoria și cultura românilor din România.

Revista noastră (cea de acum, reală, și cea de atunci, deocamdată, doar virtuală...) se vrea o revistă A REGĂ SIRII (spirituale, DE DUH, în primul rând!) A TUTUROR ROMÂNILOR, DE ORIUNDE VOR FI FIIND EI, DE PE ORIUNDE I-A AZVÂRLIT NEFERICITA NOASTRĂ ISTORIE!!! Pentru că am vrea ca românii să nu-și uite (și nici să-și batjocorească ori disprețuiască ori pună sub semnul întrebării/întrebărilor nici **ARA-GRĂ DINA MAICII DOMNULUI** - nici, mai ales, frații, plecați „în lumea largă” - nu de prea mult bine!!! - și rămână acolo din/prin diverse accidente istorice ori personale!).

Pentru că am vrea să mai existe ÎNCĂ o revistă a „românilor de pretutindeni” (**niciodată nu vor fi suficiente!!!**), abia așteptăm să re-proiectăm/re-construim, în Duh, ROMÂNIA MARE/MARELE DUH ROMÂNESC!!! ARA DE DINCOLO DE ORICE GRANIȚĂ TRĂSĂTĂ DE MÂNĂ PĂCĂTOASĂ, NEPRICEPUTĂ ORI SLABĂ, A OMULUI!!!

Pentru că am dori ca tinerii noștri (elevi, studenți, profesori... și nu doar!) să aibă în fața modele SPIRITUALE AUTENTICE, să vadă, cu ochii lor, că Duhul Românesc nu e o poveste a „trecutului” („...vetust...”...), ci o realitate prezentă și foarte viguroasă! O realitate care îi muștră pe cei ce fug de ea, dezertând de la Lupta pentru Ființa Neamului – cât și, mai ales, pe acei tineri care strâmbă din nas, precum că „...li-e rușine că sunt români”... și că „s-au saturat de România” – o Românie la care visează, neîncetat și nostalgic - dar „visează”... ACTIV! - toți cei pe care istoria noastră neferice și-a exilat...!!!

...Poate este o nebunie, poate este o „fierbințel” ceea ce vrem noi a face, la acest ceas de „criză” (noi timbina bine că este o criză artificială, dar vedem clar că, treptat, criza artificială economică se transformă într-una moral-spirituală, de tot grav... - și, ca urmare, am vrea să folosim această revistă și pentru OPERA IUNEA DE SOLIDARIZARE UMANĂ ÎN FAȚA DE EXORCIZAREA DEMONILOR CRIZEI

MORAL-SPIRITUALE ROMÂNE TI ÎN TERESTRE, DEOPOTRIV ...O REVISTĂ CU FUNCȚIE TAUMATURGIC !!!).

Nu TIM, ci doar DORIM ÎN BINE-VOIM!!! ...Lucrurile bune n-au ieșit, totdeauna, din prudență excesivă ori din chibzuieli furtive sfârșit (...precum cele ale personajelor groțesti ale *iganiadei* lui Ioan Budai-Deleanu...). Mai curând CUTEZAN A MARTIRIULUI (fizic sau de Duh) a adus foloase evoluției omenirii, în special, a Neamului Românesc, decât amănunțurile prelungite furtive de mârșă, deci, furtive de eficiență /rod.

...Unde eram, azi, întru Duh, furtiv martiriul cosmic al unor voievozi sfârșiți, precum Mircea, Ștefan, Mihai, Ioan, Constantin...sau al unor "crânci ori", precum Horia, Oargă /Cloacă, Tudor, Avram Iancu...sau al unor anonimi, de la Posada, Rovine, Podul Înalt, Râzboieni, Mârșești, Oarba de Mureș...sau al Lui Hyperion - Eminescu...?! Deci, vorba Prințului Mare Rugător IUSTIN PÂRVU, care îl citează pe Hristos: "Nu vă temeți!"

...Noi zicem că merităm să încercăm - ...chiar dacă, poate, vom rata...! **Dar, firește, NUMAI ÎMPREUNA SE VA PUTEA FACE/MI CA CEVA, ÎNTRU AFLAREA ROSTULUI NOSTRU DE NEAM ÎN ÎNTRU SLAVA LUI HRISTOS-DUMNEZEU! UNITATEA DE DUH PRECEDĂ, TOTDEAUNA, UNIUNEA DE "MOȘIE"!!!**

NUMAI ÎMPREUN VOM IZBÂNDI, ÎNTRU "CONTRAATAACUL" ÎMPOTRIVA FORTELOR MALEFICE, DISTRUCTIVE DE NEAM ÎN DE OM/UMANITATE, FORȚE CARE NU ACȚIONEAZĂ DOAR DINFARA ROMÂNIEI, CI, PRIN SLUGILE MAMONEI, STRECURATE ÎN RIDICATE, CU CUCUTUL A ÎNTIT ÎMPOTRIVĂ -NE, DIN CHIAR MIJLOCUL NOSTRU!!!

...A teptăm, cu mare dragoste și interes de Duh, răspunsul dvs., al tuturor românilor de Duh românesc, al românilor autentici!

prof. dr. *Adrian Botez*

***

interviurile revistei "contraatac"

INTERVIU CU SCRITORUL ROMÂNNO-AUSTRALIAN *GEORGE ROCA*, JURNALIST ȘI PROMOTOR CULTURAL

Adrian BOTEZ: Dragă George, să spunem, de la început, de ce folosim caldă persoana a doua singular: noi doi ne-am împrietenit prin cunoaștere indirectă, Internet și telefoane – dar ființele noastre sunt dovada vie că prietenii de acest fel sunt foarte cordiale, chiar profund fraterne – prin comuniunea descoperită, de suflet, ideatic, aspirațional... Apoi, nu tot avem stofă de martiri – eu sunt primul care o mărturisesc asta! Tău că ai plecat din România în 1980. Probabil,

pentru totdeauna... Te rog să ne dai câteva date biografice, mai am nuniții mai relevante, din existența și evoluția ta de om de cultură și de atitudine civică.

George ROCA: Distins domn, îți mulțumesc pentru acordarea titlului de prieten! Chiar dacă nu ne-am văzut fizic niciodată, virtual ne-am împrietenit după ani buni de colaborare și de înelegere. Îmi place cum gândiți și cum scrii, chiar dacă eți (mai) „radical” câteodată. Dorind să află câteva despre mine, ce pot să spun... Mă cunoaște lumea chiar dacă stau aici la capătul pământului. Mi-am publicat de mult *curriculum vitae* pe internet. Totuși am să îți relatez câteva... Am copilărit în Oradea, un oraș frumos situat în vestul țării, unde cultura se îmbină cu tradiția, acolo unde întâlnești pe stradă români, maghiari, evrei, cehi, slovaci, austrieci, polonezi, și chiar și zarzavagii bulgari, trăind cu toții în perfectă armonie și respect. Desigur că și mai băgau politicienii și dracul coada și ne mai dezbină câteodată.

Totuși, ca orice provincial care se dorea intelectual aspira la capitală. După terminarea liceului am dat examen de admitere la regie film unde am picat cu brio. Nu am înțeles atunci că locurile „erau date” celor cu pile. Ca să nu mă înarmat am intrat la filologie. Nu prea mi-a plăcut, dar mi-a prins bine! Așa că pentru câțiva ani am fost ocupat cu studiul limbii și literaturii române. Prin ai’apte am ajuns în București, chiar dacă, mai apoi, am avut serviciul permanent la Ploiești. M-am descurcat, făcând naveta. Fusesem după filologie născăva cursuri de teatru, iar la terminare, am dat concurs la Teatrul din Ploiești... și iată-mă angajat al unei instituții unde era director marele Tomi Caragiu. Ca actor nu prea am făcut mulți purici, deoarece eram mediocru, doream, după cum am spus mai sus, să devin regizor de film, dar n-a fost să fie... așa că prin 1971 mi-am schimbat munca de scenă cu una din cadrul Ministerului Turismului, care era mai bună. Cunosând câteva limbi străine am lucrat verile pe litoral, la Brașov și apoi m-am stabilit cu serviciul definitiv în București. Deoarece nu am fost membru de partid nu am putut să avansez. Mi s-au pus diferite piedici, până când prin ’79 m-am supărat pe „ia roții” și mi-am depus actele să plec. Unde? La capătul lumii! În Australia.

Adrian BOTEZ: Da ai plecat într-o perioadă fierbinte! Începeau, în acei ani '80, vremuri grele și umilitoare în țara Valahilor... (nu că nu fuseseră așa și până atunci, dar anii '80 au fost apogeul Calvarului... cel puțin pentru noi, cei care nu am „vizitat pe din untru” temnițele stalinisto-dejiste, ale anilor '50!).

George ROCA: Chiar dacă nu răscesem să mă nănc cu voi salam sau soia, să nu crezi că viața în exil era pe roze. De multe ori jambonul capitalist din care mă înfruptam avea gust sărat de lacrimi. Acolo (aici) trebuie să pornești de la zero! Să te naști din nou... Ești o antonomază fără identitate, un emigrant fără rude, fără trecut. Doar amintiri! Trebuie să îți reconstruiești imaginea. Cu timpul, dacă ești în mâinile șarlatanilor la cap, poți și să evoci trecutul și să-l împletești cu prezentul, devenind un homo universalis, bun la toate, inclusiv la patriotism dual!

Adrian BOTEZ: Acum, dacă treci (sau vei trece) prin România, ce sentimente încerci față de rămurile fascinante de alt dat – și față de oamenii „de alt dat”, cei care mai supraviețuiesc necruțatei treceri a timpului? Dar feciora ul tui, atât de înzestrat pentru a scrie și a povesti (mirifice sunt basmele lui – cele pe care, acum doi ani, mi le trimiteai, prin e-mail!), în limba tatălui său? Simte el, prin verbul tatălui său (și prin limba română „în sine”!), fiorii mistici ai apartenenței ei (deportate spațial, e drept, dar și spiritual?) la un cu totul alt neam decât cel în mijlocul căruia trăiește acum – cel australian?

George ROCA: Mă reîntorc cu drag „acasă” (ceci tot aia îi zice după 30 de ani de îndepărtare...), să văd locurile natale, oamenii, „*să aud iarba cum crește și o vorbă-n românește!*” (după cum spuneam într-o poezie de-a mea), să văd schimbările, omul de tip nou, românul capitalist, românul globalizat... și mă mir, mă bucur, mă revolt câteodată ... precum voi toți cei de-acolo.

Feciora u’? Feciora ul a crescut mare! Are 20 de ani. Nu mai scrie de mult povești inspirate din vizitele prin România. Acum scrie „studii” de drept și politic internațional. „Fiorii mistici ai apartenenței” cum îi numești mai sus, îi mai are. Normal! Chiar dacă s-a născut la Sydney, declară că e român. Dar ce, parcă copilul de chinez, sau de grec născut aici, declară că e hotentot? Tot român, chinez sau grecotei rămân moare, mai ales dacă ambii părinți au aceeași origine. Și mai ții ceva? Guvernul australian permite acest fapt! Pentru o societate multiculturală e un lucru democratic să te declari român născut în Australia. Astfel iubești ambele țări și nu îți creezi apartenențe artificiale. Ei, desigur mai sunt și mulți fanatici...

Adrian BOTEZ: Numai prin compromisuri ale conștiinței se răzbea în lumea scriitorilor/artiștilor din România dinaintea de 1989. Nici tu, nici eu n-am fost de acord să le facem, fiecare dintre noi adoptând strategia sa de refuz. Tăcuți, acum, după aproape trei decenii (28 de ani...), de când te-ai stabilit, cu minunata ta familie, în Australia/Sydney, ai avut lansarea, pe 26 septembrie 2009, a volumului tău de poeme „Evadarea din spațiul virtual”, la Espacio Niram, din Madrid. Ofer, te rog, cititorilor tăi români, câteva impresii despre acest regal cultural – lansarea la care au avut intervenții și alocuțiuni, cum scriu ziarele, cel puțin în două personalități ale culturii european-spaniole. Și, în definitiv, de ce/prin ce te-ai atras gândul unei lansări de carte tocmai în Spania?! Am citit într-o revistă virtuală acolo: „vor interveni, Horia Barna, directorul Institutului Cultural Român din Madrid și scriitorul spaniol Martin Cid, directorul revistei de artă și literatură Yareah. Evenimentul va fi prezentat de jurnalistul Fabianni Belemuski, directorul revistei Niram Art.” (cf. revistei Noi, nu!).

George ROCA: Cu toate că lucrez foarte mult să-i editez, public și promovez pe alții, nu prea am timp de „George Roca”! Ții matală parabola cu „cizmarul care are găuri în talpa pantofilor, sau croitorul cu pantalonii rupți în fund”? La presiunile furtive de o ilustrație editoare-prieten, m-am mobilizat și am scos de curând o certyficat de versuri. Asta aia, să nu mă fac de râs, că nu mai ies pe piață cu nimic. Am folosit cartea ca prilej de a mă întâlni cu prietenii mei virtuali, cu cei cu care colaborez la revistele unde sunt redactor, cu oameni de literatură și de artă, cu prietenii răspândiți prin Europa. Și uite așa am ajuns să îmi lansez cartea „Evadare din spațiul virtual” (120 pag., Editura Anamarol, august 2009) în mai multe locuri. Am început cu capitala, unde Liga Scriitorilor Români (a cărei membru am devenit între timp) mi-a organizat o frumoasă lansare la Biblioteca Municipală din Piața Amzei. Apoi a urmat lansările de la Madrid, Timișoara, Oradea și Baia Mare.

Pe cei de la Madrid îi cunosc de câțiva ani. Am colaborat deseori cu ei, cu excelența lor revistă „Niram Art”. De fapt, acolo există un grup de români, artiști, scriitori, jurnaliști, intelectuali, polarizați în jurul pictorului Romeo Niram, omul care a dus faima noastră până în saloanele curții regale spaniole, unde pictura sa stă pe perete alături de un Velasquez sau de un El Greco. Eu îi cunosc de mai mulți ani, încă de pe vremea când majoritatea locuia în Portugalia. I-am numit „Grupul Niram”, iar mai apoi „Fenomenul Niram”. Fără a face cultul personalității nimeni nu declară cu mâna pe inimă că te-oamenii merită aplauze și recunoaștere. Romeo Niram, Eva Defeses, Bogdan Ater, Sanda Darolti, Begoña Fernandez Cabaleiro, Fabianni Belemuski, Georgiana Stroie, Mario Barangea, Roxana Ghiță, Rareș Bărbulescu, Dan Caragea, Doru Simion Cristea, Anamaria Damian, Cătălin Ghiță, Lora și Vasile Haranaciu, Bianca Marin, Andra Motreanu, Mihaela Rogalski, Smaranda Iacoban au fost cei cu care am întreținut legăturile strânse de colaborare, trimițiându-mi deseori materiale spre publicare la revistele unde eram redactor sau cu care

colaboram. Aceste materiale vorbeau de Brâncuși, de Ionesco, de Ciril Popovici, Mircea Eliade, Cioran, de Eminescu sau... despre pictorul Niram și concepția lui plastică despre Samarago, Trefaut, Oliveira, Dostoievski, Einstein, Camoes, Pessao, etc. Am tot așteptat stăpânul pentru ei. Nu numai că scriu bine ci duc glorioasă cultura românească în afara perimetrului național. De aceea m-am dus la Madrid... Să-i întâlnesc! Și i-am întâlnit. Nu chiar pe toți precum aș fi dorit, dar pe mulți din „Grupul Niram”. Am rămas uimit cât efervescent cultural există la „Espacio Niram”, o cafenea literară, unde vei întâlni nu numai oamenii de literă și artiști originari din România, ci și de alte nații, predominant spanioli, interesați de literatura română. Așa i-am cunoscut pe „ibericii” Martin Cid, Isabel Del Rio, Héctor Martínez Sanz, pe scriitoarea germană Kerstin Ahlers și alții cu care am legat prietenii noi. Am fost onorat atunci când mi s-au organizat două seri culturale. Prima seară a fost dedicată lansării cărții mele, a doua, o masă rotundă, o întâlnire de discuții cu câțiva scriitori și readactori de reviste spaniole.

Deci încă odată afirm, nu știu cât de important este cartea mea, și lăsați-mă să vă spun cuvântul, motivul „lansării volumului” a fost dorința de a mă întâlni cu prietenii mei virtuali. Și mă bucur din toată inima că am făcut acel pas spre Spania, Madrid!

Adrian BOTEZ: Articolele tale de atitudine, presărate în multe din revistele de limbă română din lume (online și „pe hârtie”), vădesc un interes febril, pentru toate durerile românilor – nu doar din România, ci fie ei din ce parte a apelor, munților, oceanelor și granițelor vor fi fiind: te-a durut și continuă să-ți sângereze condeiul pentru cauza basarabeană, pentru toți emigranții români, pentru toți necăjiții Neamului nostru... Ce anume te face să nu te poți „debransa”, comod, tu, „australianul”, de la „robinetul” deschis al românilor românești?

George ROCA: Desigur implicându-mă în jurnalistică românească nu pot să stau departe (sau de-o parte) de durerile conaștrilor noștri, din țară sau din Basarabia. Am căutat să nu fiu nici tendențios, nici prea sentimental, ci să caut să descopăr și să prezint adevărul. Cel mai de preț lucru a fost comunicarea. Comunicarea cu Primăria Chișinăului, cu domnul Dorin Chirtoacă, cu scriitorii basarabeni, care mi-au trimis materiale despre evenimentele tragice întâmplate în aprilie 2009, apoi fotografiile (cu care am demonstrat ce se întâmplă „acolo”). Aceste materiale le-am editat cu dragoste, le-am atașat imagini concludente și le-am răspândit prin lume la toate revistele unde sunt redactor sau cu care colaborez! Au ajuns chiar și la românii din Nigeria și noua Zeelandă. Și sunt convins că au fost citite cu interes. Mulți mi-au scris, sau au scris articole de încurajare, de sprijin și atașament față de frații de peste Prut. Trebuie să ne ajutăm dacă vrem să supraviețuim ca nație!

Adrian BOTEZ: Aș dori mult (consultându-ți, evident, și „memoriile” tale, dar și mai proaspetele amintiri ale fiului tău!) să încerci așchița, pentru români, sistemul de educație și de învățământ australian. Diferență mult de cel englez? Prin ce anume diferă de cel românesc? Este mai bun decât cel românesc – și, dacă da, de ce socotești tu că da? Vezi bine că suntem dornici de a învăța, mereu comparând...

George ROCA: Nu știu în ce măsură putem compara învățământul australian cu cel românesc. Nu îl cunosc prea bine pe cel actual din România, dar mi-l aduc cu dragă amintire pe cel care l-am „trăit” eu. Desigur că sunt tendențios și nostalgic zicând aceste vorbe. Cel de-acum din România e cuprins (cred!) de haos, modernism capitalist prost-înțeles, de confuzie, de decadență, de neglijență, de iresponsabilitate. Elevii nu înțeleg ce fac la coală și ce beneficii vor avea când o vor termina. Majoritatea o fac a... de „dragu’ lelii”

ca a „trebe s mergi la coal când e ti mic”. Apoi au disp rut uniformele de elev, fiind înlocuite cu „angarale” i accesorii de parada modei pentru cei ai c ror p rin i sunt cu dare de mân .

Aici colile se împart în trei categorii: de stat normale, de stat selective i particulare. Toate sunt organizate dup sistemul tradi ional englezesc. colile normale de stat sunt gratuite i pot fi accesate de orice elev. Cele selective numai de copii dota i intelectual. Se intr pe baz de teste, examene, i prin selec ie. i acestea sunt gratuite! Cele particulare cost ! Sunt pentru cei cu dare de mân . Dar, au în schimb educatori de elit . Se face i carte mult , dar cost . Cât? Între 8.000 i 30.000 de dolari australieni pe an. În fiecare an, dup bacalaureat, în ziarele centrale, apar liste cu rangul colilor, în func ie de notele luate de elevi la examene. Predomin colile selective! Am fost norocos s am b iatul la o asemenea coal ! „Thanks to God!” vorba australianului. i a mai vrea s î i spun ceva important: mai toate scolile au uniforme! i elevii sunt mândre de ele i le respect ! i astfel nu scrie pe frunte nici unui copil a c t tical lui este milionar!

La scoala australian se inva multe. Copii sunt indruma i de la inceput pe drumul care vor s -l urmeze... Si astfe unii se specializeaz s devin directori, m celari, zidari, balerini, manageri, cânt re i sau vidanjori (i pentru aceast meserie excelent pl tit se fac cursuri!) sau vânz tori la pia . Sunt cursuri de perfec ionare pentru to i in cadrul colii, de la cea primar , pân la general , sau liceu. i TOTI înteleg c orice meserie este necesar societ ii. i se pl te te... iar cu banii po i duce o via decent ! Îmi spunea odat un *plumber* (instalator de ap -canal) cotrob ind prin toaleta mea înfundat , c nu i -ar schimba meseria cu o alta mai curat , deoarece câ tig mai bine decât un ministru. A a o fii! Trebuie s î i iubesti meseria! Am aici la Sydney, un prieten milionar 100% al c rui b iat este zugrav! Ei i! Când apar la o petrecere nu î i dai seama care e mai bogat dintre tat i fiu... Dar amândoi sunt oameni de calitate. Respecta i i pl cu i! Iar seniorului nu -i zice nimeni „efu” ca s se pun bine cu el... doar, doar o „pica ceva”... i culmea, milionaru’ nu are stea în frunte i bea acela i „brand” de bere pe care îl beau i zugravii!

Adrian BOTEZ: Care ar fi specificul culturii australiene? Australia – mai exact, Commonwealth of Australia - este un spa iu desprins cultural de Marea Britanie – sau unul inclus? Dup opinia ta, ar exista pun i mistice, m car la nivel mitologic, între poporul român i cel australian? i dac da, care ar fi acestea?

George ROCA: Stimate domnule AB, m cam treci prin toate sectoare vie ii australiene de la A la Z. Dar î i r spund cu pl cere! Specificul culturii australiene în prezent este domiant de multiculturalism! Aici nu râde nimeni de tine c nu e ti anglo -saxon, sau c nu tii o boab engleze te! Mai sunt i de ace tia! P rin i stabili i la copii, sau noi i refugia i! Omul, na ia, obiceiul de -acas este bine venit dac nu produce „harm” (necazuri i probleme) celui de lâng tine. Po i vorbi cât de tare pe strad în limba român c nu o s vin nimeni s te traga de mânec i s î i zic „Shut up! (taci!). Desigur exprimarea i comprtamentul t u în societatea multicultural australian trebuie s fie corect, decent i s nu supere sau jigneasc pe nimeni! Cât despre spa iul cultural britanic, pot spune c s -a acomodat i a devenit flexibil, împletindu -se cu noile culturi „venetice”! Totul a devenit un „melting pot” precum le place australianilor s spun despre na ia lor! Desigur principiile, limba oficial , organizarea statal i legile sunt tradi ional britanice. S nu uit m c Australia este o monarhie constitu ional , iar efa statului australian este înc Her Majesty (the) Queen Elizabeth the Second! i culmea... nu prea mul i „aussies” (diminutiv dat australianilor) au de gând s voteze o viitoare republic .

Despre puni mistice și asemnări între români și australieni o să vorbim cu altă ocazie. Subiectul este destul de vast... și aici au existat zmei, legende, haiduci (Ned Kelly!), povești patriotice, Baricada Eureka, și chiar un legendar prim-ministru adjunct (federal) de origine român, Edward Teodorescu-Granville, supranumit și „Red Ted”.

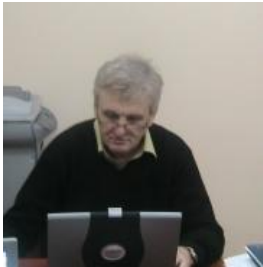
Adrian BOTEZ: *Îmi mulțumesc mult, dragă George, în numele atât al românilor din România, cât și al celor care se nutresc din nostalgia prîbegiilor fără de sfârșit și fără de vin – mai ales al celor locuind, cel puțin în cu trupul, la... „antipozi”!*

A întrebati și consemnat prof. dr. *Adrian BOTEZ*

17 noiembrie 2009

***

INTERVIU CU SCRITORUL ȘI JURNALISTUL HA EGAN *CONSTANTIN STANCU*

1-Adrian BOTEZ: *Stimate domnule CONSTANTIN STANCU – am remarcat, de la prima noastră „întâlnire” (internetistică și, apoi, epistolară), o sensibilitate aproape maladiuă a omului Constantin Stancu, egală cu aceea a Poetului/eseistului/criticului Constantin Stancu (folosind alte cuvinte, Poezia dvs. îl exprimă perfect pe omul care o scrie... - lucru rar întâlnit în literatura contemporană, grav histrionizat ... - sau, cel puțin, în cea de înaltă și autentică valoare! – iar dvs. aveți o capacitate de vizionarism poetic și de empatie critică mult peste medie!). Cum se împacă THEMIS -Zeul a Oarbei (I, CEL PU ÎN ÎN TEORIE, DUR !) a Justiției (aici absolviți Facultatea de Drept, sunteți, actualmente, jurist/consilier juridic...), cu inefabilul, uneori serafic, al Poeziei dvs. ?*

Constantin STANCU: *Extremele se ating. Sunt sensibil pentru a putea primi unele lucruri, sunt riguros pentru a le putea organiza și a le da o finalitate. Privind la ceea ce scriu, în parte cronică, nu este exprimarea unui critic, ci a iubitorului de poezie care mai așteaptă un poem pe o temă dată, un poem al relației. Nu am pretenția de a fi pus în categoria criticilor de profesie, ci a prietenului care propune o operă ce ar trece neobservată. A teptăș trec la proză, e momentul în care voi putea fi altceva în felul meu de viață. În Vechiul Testament, preluat din Biblia tradițională, scris de evrei la început, Dumnezeu este bun și drept, iar mila și îndurarea se împletesc cu justiția divină. Interesant că la evrei bun și drept se exprimă printr-un singur cuvânt, deci aici este rădăcina, cuvântul care poate cuprinde viața în cupele sale. Trebuie să sorbim cupa întinsă de Mâna Divină. Nu mai cred în metafora zeilor și a zeilor, ci mă focalizez pe UNU, adică ființa TRIUNICĂ. În fond apă murturisește pe pământ: lichid, gheață, abur, toate apa din care suntem plămâdiți și alături de răni, dar nu suntem ... noroi ... (vezi Nichita).*

2-Adrian BOTEZ: Poezia dvs. vine (cum frumos zice confratele dvs., Poetul hunedorean și prieten comun, Ioan EVU: *Trind în spațiul mirific al Tării Haegului, acest poet cu chipul sculptat într-o stâncă a Retezatului are în privire ceva din transparența adâncă a lacurilor montane*) dinspre dumnezeiescul și strâmb istoricul înut al Haegului. Ce și cât considera și dvs. că datora și (peste ce a spus, cu atâtă dreptate, Ioan EVU!), din punct de vedere al “poeticului poeziei” dvs., acestui înut, la care românii n-au învățat, încă, să se închine?

Constantin STANCU: Tăra Haegului este o zonă interesantă, iar prietenul, vecinul și prozatorul Radu Ignat a prins ceva din miracolul acestui loc despre care au scris mulți oameni mari, nu au putut face abstracții de ar că ar. Cartea sa despre vocația culturală a Tării Haegului este un document care nu ar trebui să treacă neobservat.

Nu pot spune nimic despre această legătură, dar Densușianu scria despre poezia pe mântului, simțea poezia locului, a intuit bine starea pe mântului. Când tânăr am fost pe Retezat, iar mai nou, fenomen recunoscut public, această zonă este printre cele mai frumoase din lume. Ori frumoase ea care tinde spre absolut, vine de din Dumnezeu. Aici a fost în vechime un important adânc de mare, aici, pe dealurile Haegului unii au crezut că a fost cetatea lui Decebal. Sunt astfel de speculații, istoricii nu admit aceasta, dar pe dealul Haegului a fost o cetate cândva, o vatră, apoi toate monumentele existente care înseamnă istorie, mit, legendă, viață de om simplu și de voievod.

Așa invită pe oricine la un traseu în Munții Retezat, acolo s-a mai păstrat ceva pur și apoi s-au prins și strivurile din apa de munte, e și pe altă planetă, ori deja trebuie să faci un reportaj de pe această planetă ...

Sunt multe de zis, dar trebuie să înțeleg că pe mântul pe care stai e uneori sfânt. La mână stirea Prislop și aici e și pe o gură de rai, asta se simte, locul are ceva mirific. M-am rugat în locul și pat în stâncă de Ioan de la Prislop și am simțit că ceva îmi atinge fruntea de și nu era nimeni acolo, era poate Duhul Sfânt, e ceva ce se trăiește și nu trebuie să privești neapărat la sfîni, ci direct spre Dumnezeu, cu mult curaj ...

Bea apă din izvoarele din Retezat și nu te sature, de și nu are gust, nu e poluat, adică atins de păcat ... Fă un culcuș din cetină de brad și dormi sub stele, repeți povestea Părintelui Avraam ... într-un alt loc ...

3-Adrian BOTEZ: Faptul că și “evadat”, o vreme, în lumea Bucureștilor, este resimțit, de dvs., ca o perioadă de “dezertare” moral-spirituală, sau este doar o modalitate de a “înțelege și focaliza prin depășirea de origini”, de a învăța, mai din afunduri, să iubiți Munții Sfinți ai Haegului? Cu adevărat, acum, întors în Haeg, vă simțiți și re-întors în Paradis...?! - cel puțin din punctul de vedere al spiritului omului terestru...? Expresia dvs. poetică, din *Pomul cu scribi* (“acolo, în Retezat, poți scrie o scrisoare de dragoste/direct pe tălpile lui Dumnezeu” sau: „mă prind cu ambele mâini de marginea cuvântului/ și urc spre răsuflarea ta, Doamne ...”), exprimă optim, ceea ce simțiți și pentru tălmăcirile magice, unde vă așteptați?

Constantin STANCU: La București am ajuns datorită fenomenului migrației forței de muncă specifică în capitalism, dar acolo, într-un apartament simplu, am dus o viață de călugăr, am citit în afara programului de muncă, am fost la Muzeul Național Român, la Muzeul Satului, la Muzeul de Artă, nu am întâlnit pe nimeni important acolo, era imposibil, un om sensibil nu poate intra în contract cu o lume a interesului. Capitala nu vede Provincia, Provincia este deja altceva decât cred cei de acolo. Doar cutremurul va face legătura, atunci toți vor sări în ajutor, altfel ... Am scris în timpul liber și m-am lăsat scris, presiunea capitalei te face să explodezi, iar eu am preferat să explodez în operă ... Haegul e Vatra. Așa fi dispus la o nouă experiență altundeva, dar mă întorc la Vatră, ca un soldat la final de ciclu ...

4-Adrian BOTEZ: Sunteți de o discreție (orfic și uman) și de un perfecționism de bijutier care, cel puțin pe mine, mă face să cred că veniți din altă lume...Este în firea dvs., înscrisă dintotdeauna, această discreție?!... sau v-ați construit-o, ca stare prin care vă alimentați confortul dvs. spiritual, necesar caligrafierii Poeziei dvs.... - ...sau este, mereu, un dar al “*ursitoarelor haegane*”, un fel de testament alării Haegului, pe care spiritele superioare ale locului v-au “inut”, cu jurmânt, să-l respectați, dacă vreți “să vă fie bine”...?

Constantin STANCU: Scriu sub imperiul inspirației, apoi revăd textele de mai multe ori la intervale de ani, chiar, mă dau puțin înapoi, în moarte, vorba poetului, ca să am perspectivă, ca să înțeleg. Psalmistul spune că Dumnezeu își purifică Cuvântul de apte ori, ca aurul sau argintul, pentru a-l face pur, ori asta cred că trebuie să facem și noi, oricum Dumnezeu ne purifică de apte ori pe cei aleși, pentru a ne face ființe..., puse deoparte...

Nu mă grăbesc, de îndată din punct de vedere al eternității, e o grabă...

Cărțile mele includ mai multe volume fiecare, nu am avut timp de marketing, dar apar destul de rar, nu cred că un poet se poate exprima prea mult, câteva poeme este opera sa, restul e o repetare, un cancer de cuvinte, sun bine, dar e o repetare undeva, un ecou și nu e bine să abuzezi. Numărul de cărți nu este egal cu valoarea deși e posibil acest lucru, dorim să facem planul cincinal în patru ani, dar nu este așa, trebuie să ai răbdare cu tine, Dumnezeu are răbdare cu tine, opera este altceva...

Între cuvinte este o relație strictă, Biblia are o structură matematică, de aceea nu se poate adăuga nimic, nu se poate scoate nimic... este exemplul... Nu este ceva contradictoriu, dar este paradoxal, ea oferă exemplu, interesantă istoria Bibliei, e prea interesantă până ajunge la canon, adică la unitatea de măsură...

Nu vă plac profeții? Nu vă plac pildele? Nu vă plac psalmii? Nu vă plac regulile spuse de Dumnezeu prin Moise? Nu vă plac faptele oamenilor lui Dumnezeu? Toate se leagă... Moise a scris și cântă și-a codit și mearg în lucrare... dar trebuia să fie martor și să scrie, bălbâitul nu era o scuză, cineva trebuie să vorbească oamenilor... Pavel a fost aruncat de pe cal pentru a scrie epistole și încleșcat în închisoare... De aceea artistul trebuie să se retragă apoi din viață, pentru a se exprima, apoi înapoi în lume, apoi... Brâncuși a trăit ca un străn la Paris, dar a sculptat cu lumina, trebuie să învățăm cum scriem numai folosindu-ne de cuvinte... Brâncuși a câștigat procesul contra U.S.A. care îl acuzau că face trafic cu metale interzise, deși el ducea operele la americani...Ce curios, dar toate lucrurile lucrează pentru binele celui care folosește lumina în opera sa...

5-Adrian BOTEZ: Cât valorează, SINCER, pentru dvs., “Gloria Artistică” - AZI?

Constantin STANCU: Câțiva oameni beți încercând să danseze vals pe masa de ospăț, cocoșii acolo, să-și vadă lumea, pe o melodie de manea...sentimental... Dar nu-i vede nimeni, doar muzicanții care așteaptă bacșiul... și ospățul este pregătit de Dumnezeu...

Vă place cum a murit Elvis, mai rău ca un câine, atunci ce e gloria? Dar M. Jackson...mai rău, nu mai avea trup parcă sunt... vedete...

6- **Adrian BOTEZ:** V rog mult să le vorbiți, mai pe larg, cititorilor noștri, că și vor fi fiind ei, despre inițiativa dvs. de a crea o revistă electronică online: costyconsult.wordpress.com Am această rugămintă, pentru că unii dintre membrii cenaclului revistei *Contraatac* (evident, dintre cei cu talent autentic, obsedați, ca lunaticii, de literatură și de scrierea ei -Revelație a sinelui) mă întreabă cum se pot face "auzișii", prin ce au de spus... - și eu le-am spus că și prin revistele literare online o pot face...

Constantin STANCU: Modul acesta de a ieși spre lume cu poemele tale nu este poate cel mai corect, nu are aceeași doză de mister și taină, dar trăim într-un context și ne adaptăm vremurilor. În istorie au mai existat treceri de la un mediu informatic la altul. Când fenicienii au trecut la alfabetul pe care îl cunoaștem, în mare, iar modalitatea de comunicare specifică imperiului Egiptean a fost abandonată treptat, a fost un lucru, informația circula mult mai repede, era mai ușor de transmis epistole de la un om la altul, le puneai într-un baston de băț și inamicul nu știa nimic, dar omul tău de la capătul drumului de băț știa ceva. A fost o reformă severă în imperiul lumesc. Solomon, cel din Scriptură, a colaborat bine cu vecinii și și-a descoperit că aceștia erau buni comercianți și meseriași, chiar și Templul de la Ierusalim a suferit influența artei feniciene, astfel că cel mai înțelept om consemnat în vechime a înțeles că există posibilități mai mari în această colaborare cu regele Hiram. Invenția tiparului a dus la reformă în vestul Europei și la potențarea valorilor în toată lumea.

Trebuie să acceptăm schimbarea, e ca o naștere, simțim durerile, dar ne vom bucura în final, e și mecanismul uitării, și durerea până la urmă ...

Dacă cineva va dori să vadă cum arată lumea literară din Ardeal, mai ales din zona Hunedoarei, va avea pulsul în format electronic. Apoi necesitatea de a arhiva cumva scrierile vremii, de a le conserva. Informația culturală va fi necesară, chiar dacă nu pare așa. Tendința spre globalizare va impune cultura de nișă care va putea aduce originalitate, mister, va stimula oamenii și va lumina cumva eroarea care este în lume încercând să o devieze spre bine.

Există destine de excepție în zonă și în Ardeal, ele nu trebuie omise, chiar dacă partea oficială a lumii are alte opțiuni mai de interes material și politic, e nevoie de oameni care să arate cum se face un lucru în mod profund, serios și cutremurător. Nu dau nume, dar ele se impun oricum, o lectură a cronicilor arată că există astfel de oameni.

Sunt fenomene care trebuie puse în valoare, care trebuie semnalate, tradiții, eroare umană de idei și formele nu o arată, ideile mereu, etc ...

Cred că literatura se va muta încet – încet în virtual. Am fost emoționat când am putut vedea un fragment din „codex sinaiticus”, – ceva misterios, dar am avut acces la manuscrisul cel mai vechi privind cartea Isaia din Biblie, revista a fost totuși accesibilă până la urmă. Trebuie să ne asumăm riscurile, cei care și s-au distrus, vor ataca ceea ce li se pare neserios, și iei în serios vremurile, adică, acum când e atât de simplu să distrugi ...

și Templul a fost distrus de mai multe ori, dar s-a ajuns la Templul trupului omenesc în care Dumnezeu pune valoare. E nevoie de răbdare, înșelăciune, fructul trebuie să se coacă și se va face în timp, dar o cetate pe un munte înalt va fi observată până la urmă. E nevoie de timp, înșelăciune, pentru a urca muntele ...

7- **Adrian BOTEZ:** Există ceva specific poeziei Ardealului? Ce anume? și dacă există acest "ceva" inexprimabil sau exprimabil, va rămâne el, în vremurile ce vin ... - neîntinat și neschimbat, precum lucrurile dumnezeiești?!

Constantin STANCU: Da, seriozitate, consisten i oamenii nu cedeaz a a de u or modelor trec toare. Influen a culturii vestice în Ardeal este evident , e mai mult seriozitate, artistul î i asum destinul mai altfel, cu suflet. Nu trebuie exagerat, dar Ardealul are o culoare aparte în imaginea de ansamblu a literaturii române. Temele sunt fundamentale: natura, familia, iubirea, revela ia, preocuparea pentru problemele necesare ale umanit ii. Este o tradi ie începând cu Palia de Or tie, cu iganiada, cu Densu ianu, sunt locuri mirifice demne de prins într-o carte, cu legende, mituri sau oamenii extraordinari.

8-Adrian BOTEZ: Cum este sim it Dumnezeu, în Ardeal? Oare acest “presim ire”/intui ie/vizionarism v face s preg ti i (printre alte numeroase proiecte literare!) volumul de poezii : *Poemul care se scrie singur?...dup Ecou de Psalmi...?!*

Constantin STANCU: În Ardeal cre tinismul este mult mai relaxat, sunt multe culte cre tine, iar via a social este dominat de acestea la modul implicit. Ardealul este poate cea mai liber zon din lume în ce prive te credin a, e un exemplu. Influen a reformei din Europa a marcat zona, dar cre tinii ortodoc i sunt numero i i prezen i. Cultele evanghelice aduc un plus de creativ itate i contribuie activ la formarea de oameni de caracter. În general în Ardeal oamenii citesc mai intens Scriptura ceea ce îi face mai buni, e o latur care influen eaz via a social . De re inut c în acest context de libertate, lipsesc cultele neautor izate, cele ...originale în felul lumesc ...

La nivelul personal, de i am fost format în socialism, dup anul 2000 am dedicat o mare parte timpului studiind evolu ia Bisericii, a Cre tinismului de -a lungul timpului, convins c înainte de 1989 ni s-a ascuns o bun parte din istoria lumii în acel fel de a privi omul. Am descoperit valori fundamentale care stau la baza existen ei, f r specula ii sau erori, ci pe baza Evangheliei, a marilor profe i, a legalismului revelat lui Moise, a literaturii sapien iale din Scriptur . Am c utat s înv în fiecare zi de la Dumnezeu prin Cuvântul S u, în mod direct, ,, on line ,, , ca s folosesc un termen la mod . E cea mai înalt coal , în Scriptur exist tot ceea ce este necesar pentru o via de om.

S nu uit m opera poetic semnat de Lucian Blaga, cel care a dat o linie corect poeziei, care ne -a înv at s ascult m cum razele de lun ating fereastra, iar credin a str pungea versul. Revela ia poetic serioas vine pe aceast linie: versul/ textul Bibliei ... S nu uit m c din punct de vedere scriptural omul este opera de art a lui Dumnezeu ...adic , via a noastr este ascuns cu Hristos în Dumnezeu ...

9-Adrian BOTEZ: Cum vede i dvs. noile vremuri – din punctual de vedere al tinerilor care chiar vor s - i fac din poezie un mod de via ? Nu m refer la vreo remunera ie, ci la posibilitatea de a - i face auzite strig tele “de pe ti” ale emo iei poetice, sau opiniile despre for a Spiritului, care, dac înc nu poate domina lumea noastr , ei (“n d jduitorii”...) sunt siguri c o va face, într-un viitor nu foarte îndep rtat? Sau crede i c îns i aceast “naivitate” este premiza rat rii vie ii lor, cum li se spune lor de c tre unii, chiar în coal ?!

Constantin STANCU: Poezia a rezistat de-a lungul timpului pentru c to i cei ce au scris nu au fost pl ti i, ei au scris pentru c scrisul e un mod de cunoa tere, de tr ire, de realizare ...Ce au primit cei care au scris Evanghelia, mâna i de Duhul lui Dumnezeu ? Cei mai mul i au sfâr it în mod trist i groaznic, dar au murit împ ca i cu Dumnezeu. Poetul se poate împ ca, la modul spiritual, cu Dumnezeu i asta îi aduce lini te ...

E nevoie de poezie în multe domenii ale vie ii ca: via a cre tin , publicitatea, jurnalismul, dreptul, teologia, formarea continu , etc . Cineva care scrie poate fi un bun avocat pentru c textul s u va convinge. În Biserice e nevoie de mult frumuse e, pentru o m rturie a vie ii de cre tin, pentru textele cânt rilor

religioase, pentru cântarea de suflet care lipsește lumii. Cel care scrie și lucrează în publicitate va găsi metafora care să convingă. E nevoie de cei care scriu pentru că viața noastră să fie mai frumoasă prin modul în care comunicăm. Produsul artistului nu este opera în sine, ci viața sa în armonie cu ceilalți în această lume, opera este efectul acestei vieți.

Cine nu dorește să aibă o viață frumoasă?

Scrisul este o frumoasă terapie, terapia de a reuși, de a nu fi singur și a nu o lua răzna, este important să te salvezi, pentru că într-o zi, tot scriind ajungi să descoperi cum Dumnezeu scrie viața ta în carne și atunci mântuirea este aproape, poate deveni reală, comunică cu Cel Prea Înalt. Toți mai scriitorii au scris despre Iisus, despre întâmplările Scripturii, a fost o obligație existențială... Verificați, citiți-le opera...

10- Adrian BOTEZ: Se clamează, de ani mulți, inutilitatea Poeziei – și, culmea, până și bogătașii, politicienii etc. se simt extrem de mulțumiți de “onorurile useriste”... Cazurile cele mai cunoscute: ex-Premierul Radu Vasile/”Mischie” și ex-Ministrul de Finanțe al României, fosta neană Varujan Vosganian... Comentați, vă rog, acest aparent paradox...

Constantin STANCU: Paradoxul dens, el relevă ceva ascuns. Oamenii politici scriu pentru a se vindeca de timiditate, de păcate și pentru a arăta lumii că sunt „cineva”, adică au ceva de adus lumii în plus. Au și bani și publice operele, dar asta nu exclude că un bun scriitor să fie și ministru, cum a fost Sorescu. Din păcate pentru Nichita nu s-a găsit un ministru, pentru că Ministerul Poeziei este un non-sens la politicieni, dar este un Minister al Turismului... Romanul lui Rebreanu „Gorila” arată multe din viața politrucului, un roman solid...

Scriitorul nu este inutil, din păcate nu este încă văzut, iar scriitorul are încă mentalitatea că este un paria pentru societate. Nu este așa, Liiceanu s-a realizat că editor-com de afaceri, Baconsky a fost consilier prezidențial, firma de publicitate care l-a lansat pe Domnul Bănescu este condusă de un teolog, ziarele importante sunt conduse de scriitori, sau la care activează scriitori, sunt scriitori în mediul academic, la universități, etc... Scriitorul face o specializare bună într-un domeniu nu va reuși, nu uita că Sfântul Apostol Pavel a fost făcător de corturi, iar corturile erau o afacere serioasă, pentru armată, cler, nobili...

11- Adrian BOTEZ: Cum vedeți dvs. viitorul literaturii poetice românești și mondiale, înănd cont de atomizarea culturală a României, și de contextual cultural (...sau sub-cultural?!), european și mondial? ...Pur și simplu, vă întreb... - nu vreau să dau dreptate celor care spun despre mine că, prin întrebările mele, “terorizez” interlocutorul, voind să-i “suflu”/impun și răspunsul...

Constantin STANCU: Operele românilor trebuie traduse și prezentate lumii, aici e nevoie de efortul statului de a se „striga”, astfel în lume, dar ca să ajungă acolo, scriitorul trebuie să scrie pur și simplu în limba română. Literatura are viitor în sensul că ea va fi mai implicată în viața socială, va face corp cu aceasta, devenind mai transparentă, dar existentă acolo. Dați un test pentru un job la Comunitatea Europeană și vedeți ce important este să îți poți exprimi... Din păcate la noi individul nu este verificat la nivel de creativitate, ci de memorie, ori zadarnic ai memorie dacă nu îți poți mulezi pe realitatea societății. Elevii ar trebui învățați să se exprime pentru a putea ajunge la oameni, dar ei sunt testați simplu, pe diverse teorii și când ajung în practică se pierd, nu fac legătura între cu realul și necesarul...

În condițiile trendului spre universalizare se va pune accentul pe standardizare și atunci, cultura de nișă va aduce sporul de creativitate necesar...

Într-o Europă a euroregiunilor cine va da aduce culoare vieii? Toți vor învăța să acopere ul la stână va trebui să aibă o anumită înclinare, prin standardizare, dar stâna nu constă în acoperi, ci în produsul finit: brânza, care poate fi specialitatea românească ce se vinde bine ... Așa este și în literatură, va fi nevoie de oameni care comunică cu oamenii din lume ... Să nu uităm că Brâncuși a arătat lumii cum se sculpează cu lumina ...era ceva deosebit ... Dar oricum oameni de excepție nu se găsesc la colțul străzii, ei au o doză de tăină ... le place să se retragă și să converseze cu ei, cu Dumnezeu, să dialogheze în eternitate ...

De ce nu se alocă fonduri europene pentru traducerea unor cărți scrise de români, așa direct, mulți nu sunt traducători autorizați, dar dacă vor fi atrași în fenomen, chiar ca persoane fizice, ar traduce ... țiii căi traducători autorizați au tradus Biblia? Crede cineva că nu e bine?

12-Adrian BOTEZ: Reviste online? Reviste “de hârtie”? Al cui este viitorul? De ce? Ei, al oricui veți zice că este, E BINE, OARE, CĂ ESTE?!

Constantin STANCU: Prefer revista de hârtie, dar viitor se va muta în virtual ... Lumea se schimbă, nu ne putem opune ...

13-Adrian BOTEZ: Ce înseamnă, pentru dvs. (dar și pentru românii din diaspora...), colaborarea la reviste online, de tipul celei din Germania, Agero Stuttgart, condusă de dl Lucian Hetco?

Constantin STANCU: Domnul Hetco m-a încurajat, m-a descoperit la sugestia celui care a fost Artur Silvestri, apoi lucrurile au curs normal, cred că în prezența la *Agero* am spus unele lucruri care au interesat și nu am tratat superficial niciodată textul postat acolo. Am fost încurajat de prezența dvs. în paginile electronice, iar Eugen Evu a avut cuvinte de încurajare de asemenea, de cei care au apărut acolo ...

La *Agero* s-au adunat scrieri de ale mele cât pentru o carte, domnul Lucian Hetco a avut răbdare cu noi toți pentru că românii să poată comunica cu românii. A fost, este și va fi un demers sincer la *Agero*, am pus suflet ...

Eu cred că există o Românie ascunsă politrucului, dar când o va descoperi va fi uimit că românii depind atât de puțin de clasa politică și depind tot mai mult de Dumnezeu care ridică oameni pentru că românii să fie la ei acasă oriunde. Domnului Lucian Hetco nu i-a fost ușor și nu îi este, este asaltat zilnic cu zeci, poate sute de scrieri și trebuie să depună un efort considerabil, alături de problemele de la serviciu, de problemele personale și multe altele, dar îi doresc să reziste, pentru că a devenit o instituție a românilor fără frontiere, un brand cum susțin unii ... Apoi invidia, celelalte tare ale intelectualului care vrea să scrie și să colaboreze la *Agero* și din acest punct de vedere e greu pentru domnul Hetco ...

14-Adrian BOTEZ: ...Dacă nu aveți dvs. vreo întrebare (mie mi-a rămas, către dvs., sute!) a vă pune singur, ca în orice final de interviu luat de mine, vă întreb și pe dvs., deoarece sunteți unul dintre cei cărora le trimitem, cu multă bucurie, revista *Contraatac*... - ceva ce, pe mine, mă întreb tot mai des: are, oare, revista aceasta, vreun rost, rol...(cum vreți a-i zice...) în lumea asta, a cărei condiție este agravat progresiv-accelerat, prin atâtea orbiri profunde?! Face bine cuiva, revista asta (cui și de ce, dacă da?!), face rău, cuiva (cui și de ce, dacă da...?!)?!

Nici nu bănuiesc cu cât interes a tept răspunsul dvs., la această ultimă (deocamdată ...) întrebare, din interviul nostru de azi, 25 iulie 2009!!!

Constantin STANCU: Ceea ce am de spus am spus-o în eseul *SCRIBUL LA INTERSECȚIA MARILOR BULEVARDE...*

Ca o concluzie, cel care scrie trebuie să treacă de la scrisul ca moft la scrisul ca vocație, pentru a fi biruitor ... Eugen Evu sublinia că Iisus nu a scris, da, dar Dumnezeu scrie direct pe oameni în călăria El ceea ce zice se face, e fulgerarea dintre gândul Dumnezeiesc și fapt, adică: univers, societate, om ... Ca să parafrazez psalmistul, glasul Lui nu se aude, dar răsăditul strigă peste tot universul, societatea, ființa ... Noi suntem limitați, dar limitarea noastră este **mână** și îl găsim pe El ... și ne regăsim pe noi în oglinda Cuvântului său ...

Revista *Contraatac* este una serioasă, iar materialele dovedesc cunoaștere, aplecare, profunzime. Modul în care se scrie acolo este unul profesionist, dar cu cât se scrie mai bine, cu atât numărul cititorilor scade. E bine, dar nouă nu ne este util să ne reamintim de suferința lui Eminescu, de exemplu, e prea mult, laboratorul poetului ne aduce aminte că e nevoie de studiu, de muncă, de inspirație și asta nu aduce profit, nu poți da drumul la mecanismul *eapa*, trebuie să ai un gând curat, spune publicul din sală ...

Bani pentru orice revistă sunt, în general. Cei care ar da banii cer înșel glasul politicului acolo, sau al interesului, alții ar vrea să fie părtași cu tine, adică detractorii lui Eminescu stăteau la masă cu Eminescu, nu au tăiat mână în umbră, pentru imaginea curată a României, de care toți avem nevoie, mai ales oamenii de afaceri. Ar fi mai bine să vii de români și de străini și afacerile lor ar avea de câștigat.

Pentru accesarea de fonduri ai nevoie de logistică, ceea ce scriitorul nu prea înțelege, iar managerii culturali nu prea sunt. Dacă ar fi, proiectul ar crește exponențial și ar fi nevoie de oameni, iar oameni de calitate nu prea mai sunt. E un cerc vicios aici ...

E o situație similară ca la *Nova Provincia Corvina* din Hunedoara. E un chin pentru Eugen Evu să scoată numărul. Asta l-a îmbolnăvit, dar cui îi pasă? Frământările lui au dat naștere la un fond de revoltă personal care afectează privirea limpede și duce la obsesii, dar a mai reușit în ciuda opozițiilor de tot felul. Când urmează să apară un număr la revistă aproape nu poți discuta cu el, e încrâncenat, dar apoi relaxarea îi permite să scrie lucruri extraordinare.

Artur Silvestri se plânge că nu are oameni pentru proiectele sale, dar când Dumnezeu îi trimite oameni, nu avea timpul și răbdarea necesare pentru a vedea că acei oameni au și ei de scris operele lor și că potențialul este neexploatat, asta l-a mâncat, l-a afectat ...

E un preț ce trebuie plătit, pentru asta trebuie să fii pregătit ...

Soluția ar fi unitatea scriitorilor, adică o utopie, ar susține unii, dar ar trage foloase cu toții ... Viziunile diferite au dus la rupturi, ceea ce nu ar fi normal, ar trebui să fie acceptată complementaritatea ... USR ar trebui să ofere suport logistic, dar acolo ideea de a fi mai celebru ca altul e mai important ... E nevoie de cineva curat care să spună adevărul curat ...

Sper că revista să-și găsească echilibrul într-o lume dezechilibrată, iar lui Adrian Botez puterea de a rezista și încrederea că nu este singurul, mai sunt cei care nu și-au plecat genunchii ...

S-ar putea ca Dumnezeu să ofere oportunitatea brusc și a dori să nu fi luat pe nepregătite ... Poate mai puțin încrâncenare ar fi mai bine, e nevoie să spunem lucrurile cu zâmbetul pe buze ...

Personal revista mi-a deschis ochii și spre alte reviste și spre alți oameni, asta este esențial ... De fapt Constantin Stancu și Adrian Botez se cunosc prin ceea ce scriu, e mult, e puțin ?

Hai să rămânem în *pomul cu scribi*, ne va vizita curcubeul oricum ...

Adrian BOTEZ: ...Mul umesc din suflet! Sunteți invitatul nostru permanent și de onoare, în paginile acestei reviste!

A întrebat și consemnat: *Adrian Botez*

FI DE DATE PERSONALE

- Numele : **Stancu**

- Prenumele: **Constantin**

- Data și locul nașterii: 02 noiembrie 1954

- Domiciliul: Haeg, strada Mihai Vițeazul, nr. 39, ap. 2, Județul Hunedoara, România.

- Căsătorit cu Stancu Rodica, din 29 aprilie 1987.

- Studii: Facultatea de Drept, Cluj Napoca, 1988

- Ocupația actuală : consilier juridic – SC „Roben „SRL Haeg”.

- Debutul publicistic: septembrie 1981. -Genul : poezie. Publicația: „Brașovul literar și artistic”, 1981, și Revista „Orizont” – Timișoara, cu o prezentare de scriitorul I.V. Martinovici.

- Debutul editorial: Editura „Facla”, Timișoara, 1988 – editor al lui Eugen Dorcescu, cu volumul „Fructul din fruct”, – POEZIE, în antologia „ARGONAUȚII”

- Cărți apărute:

1. „*Pșările plâng cu aripi*” – poezie, 1988, Editura „HELICON „Timișoara, editor Ioan I. Iancu, antologie personală incluzând volumele: „Crini de nisip”; „Pșările plâng cu aripi”; „Dincolo de retina apei”- 122 de poeme. „

2. „*A privi cu ochii inimii*” (Poemele roadelor) - Editura „Polidava, 2002, Colecția revistei „Provincia Corvina”, redactor de carte Eugen Evu, poezie cretină .

- Colaborări literare: „România Literară”, „Transilvania”, „Luceafărul”, „Orizont”, „Vatra”, „Orient Latin”, „Provincia Corvina”, „Cuvântul Liber”, „Ardealul Literar și Artistic”, „Semne”, „Arca”, „Opinii Culturale”, „Obiectiv”, „Observator”, – Munchen, „Cariatide”, „Reflex”, „Unu”, „Viața de pretutindeni”, etc., Agero – Germania, revista electronică, eseuri.

3. „*PSEUDO – IMOBILIARIA, „Afacerile” lui Dumnezeu cu omul*, Ed. Carpathia Press, 2005, eseu.

Genul : poezie, eseu, critic literar, schițe umoristice, pamflet, memento cretin, portrete de scriitori, peste 77 de scriitori prezentați, mai ales din județul Hunedoara. Redactor la „Provincia Corvina”,

4. „*POMUL CU SCRIBI*”, - Editura „Eubee” – Timișoara – 2006 antologie de versuri perioada 1983 - 2006, peste 100 poeme, coordonator editorial dna Nina Ceranu.

5. „*ECOUL DE PSALM*” – seciune în cartea de antologie de poezie cretină „HARFELE HARULUI”, Editura „Corvin” –Deva, 2007, în colecțiile Biblioteca „Provincia Corvina”.

- Proiecte literare:

1. Volumul de versuri cretine în lucru „Ecou de psalm”,

2. Proză scurtă : „POETUL PE MASA DE OPERAȚIE” – mai multe scrieri despre existența vieții și nevătămășirea ei,

3. Eseuri : „Prietenul meu scriitorul” – peste 100 portrete de scriitori din România, pregătite pentru apariție.

4. Volumul de versuri „Poemul care se scrie singur.”

5. Jurnale - „Jurnal de București” și „Jurnal de provincie”.

6. Lucrări de specialitate : „Ghid de buzunar pentru consilierul juridic” – în lucru.

Alte activități:

1. Sus inerea revistei electronice costyconsult.wordpress.com.
2. Sprijinirea revistei literare electronice unevliterar.wordpress.com, împreun cu poetul Eugen Evu i al ii.

- Referin e critice:

I.V. Martinovici – „ Con tient pe deplin de talentul nativ, Constantin Stancu prive te cu gravitate i seriozitate destinul liric ce i-a fost dat. Structural deschis spre lecturile fundamentale i medita ia revelatorie, poetul i i caut obstinat propriul drum. Una din coordonatele ce mi se par fundamentale în evolu ia sa, este implicarea, cu toat f ptura, în acest sfâr it de veac i de mileniu, cu toa te angoasele, seisme, interoga iile, dar i responsabilit ile. „*Bra ovul literar i artistic*”, II, 1981 -

Eugen Evu – „Constantin Stancu are aceea energie haric inconfundabil , prin care orice cuvânt prins în mreaja rostirii lirice, devine giuvaer.

For a sa transfigurativ neobi nuit , viziunea metafizic i o remarcabil voluptate de a plasticiza emo iile în poeme înfiorate de mitologie arhaic (neocolind nici registrul modern al poeziei contemporane), îl confirm printre cei mai interesan i poe i români, îndelung „ amâna i” de cenzura editorial . R bdarea ardelenesc l-a ajutat s scrie mult (i bine !), rezumându -se ani îndelungi la spa iile oferite de presa din zon .”

Revista „*Semne*”, Decembrie, 1988 -

Ioan Evu – „ Tr ind în spa iul mirific al T rii Ha egului, acest poet cu chipul sculptat într -o stânc a Retezatului are în privire ceva din transparen a adânc a lacurilor montane. Poezia sa este o acvil ale c rei aripi cuprind hotarele nev zute ale unei patrii imponderabile, iar poetul e ste singurul ei locuitor legitim.” – „*Provincia Corvina*” nr. 8, 1999.-

Victor Sterom – „ Poetul Constantin Stancu împinge realitatea unor st ri în cuvintele care „ traduc „ lupta cu ordinea interioar , cu timpul trupului, cu timpul sufletului devastat, m rturisit, fragmentat în adev rii fundamentale. Cu alte cuvinte, poezia din această carte este o medita ie liric de ampl vibra ie pe marginea destinului uman. Autorul pare fascinat nu de realitatea imediat ci mai degrab de umbra luminoas a realit ii viitoare pe care o simte tot mai profund, cu toat fiin a cutremurat de team dar i de împlinire” – „*Provincia Corvina*, nr. 18, octombrie 2003. –

Vasile Dan – „ Poetul din Ha eg posed tiin a de a întrupa ideile i de a le a eza în centru preocup rilor sale, de a le da un nume i un contur ...” – Revista „*Arca*”, nr. 7, 1999.

Dumitru Hurub – „ ... poezia lui Constantin Stancu nu este una în universul c reia nu se p trunde u or, mai degrab a spune c avem de a face cu o crea ie modernist – filozofic ceva mai greu accesibil , îns o dat descoperit codul, satisfac ia întâlnirii cu adev rata poezie o simim ca pe o victorie prefect compensatoare. „*Orient Latin*”, nr. 3, decembrie 1999. -

Artur Silvestri – „ Constantin Stancu (n 1954, Ha eg). Poet, ese ist, jurnalist. A publicat mai multe volume de literatur , între care „ *P s rile plâng cu aripi*” (1988) i „*A privi cu ochii inimii: poemele roadelor*” (2002) , reprezint experien e speciale, profund reflexive, diferen iate prin caracterul de dram personal , de unde nu lipse te dimensiunea metafizic . Imagismul luxuriant, baroc i interogativ din lirica

veche, s-a pref cut odat cu „*Poemele roadelor*”, într-o liric devo ionist , simplificat precum un tropar sau un condac bizantin ... “ - Prezentare în scrierea „*Pseudo – Imobiliaria*”, Ed. Carpathia Press – 2005.

Miron ic – “Poetul Constantin Stancu face parte dintre acei autori de poezie, eseu, publicistic , care dovede te c are un univers propriu, de care te po i apropia, gândindu -te c te afli în acel loc de unde ai putea vedea geneza, o dimensiune reverberat , cu o filozofie proprie, o simfonie ce încununeaz i oficiaz o autonomie în propria-i viziune i vibra ie.”

Pomul cu scribi „este pomul cu ramurile cele grele de rod adev rat, din întreaga crea ie a autorului. În poezia lui Constantin Stancu po i intra ca într -o ap limpede, o ap ce te cuprinde în vârtejul ei, f cându -te s -i tr ie ti propriile jubila ii. Poetul pune ceva firesc la temelia poeziei, îi înobileaz aripile de zbor neobosit.” - În volumul „*De azi pe mâine*” - Editura „ Amurg sentimental” , antologie realizat de Ion Machidon i Cristian Neagu, Bucure ti – 2007.

Eugen Evu – „, Constantin Stancu este un poet de înalt vibra ie, atât în poezia modern , cât i atunci când scrie versuri psalmi de sim ire cre tin i profunzime ecleziastic . Se v d limpede roadele unei preg tiri teologice la coala marilor misionari cre tini de ast zi. ... Prin expresia limpede, f r zorzoane inutile aici, poezia lui religioas caut inocen a primordial a izvoarelor c rora urciorul este inima omului ...” – În cartea de antologie de poezie cre tin „, HARFELE HARULUI „, , Editura „, Corvin „, – Deva, 2007, colec ia Biblioteca „, Provincia Corvina „,

Prof.doctor **Adrian Botez** - „, Ceea ce înlumin cu frumuse e versul lui Constantin Stancu, din acest nou volum, este „,senin tatea în patim ”: este evident c Poetul tr ie te ni te experien e spirituale de mare anvergur (precum Marii Orbi-Proroci ai *Vechiului Testament*) i, deci, de mare p timire interioar – dar lec ia/implicita porunc divin a în eles -o: **CALMUL SENIN este sl vire a Lui Dumnezeu – iar MÂHNIREA – p cat!** Deci, un întreg volum, 168 de pagini – este un Întreg Munte de Nemâhnire Vizionar , de Scrisoare întru Dragoste, sub t lpile Lui Dumnezeu, tinz ând/tânjind, neobosit, spre/dup Dumnezeu: „,acolo, în Retezat, po i scrie o scrisoare de dragoste/direct pe t lpile lui Dumnezeu ”(cf. p. 93), „,m prind cu ambele mâini de marginea cuvântului/ i urc spre r suflarea ta, Doamne ...”(cf. p. 70). – În *Scrieri despre prieteni*, Revista **AGERO** - Germania.

- Contact : telefon 0742649752
- e-mail costystacon@yahoo.com sau
c stancu ____

***

halta adjudu vechi

LIVIU IOAN STOICIU

**MAI BINE „NEAM ” DECÂT ROMÂN?
(De ce nu e Paul Goma premiat Nobel)**

În an 2009 de criză mondială economică și financiară, care în România s-a rostogolit dramatic, provocând o criză politică și administrativă (acuzat Guvernul, pentru prima oară trecând o moțiune de cenzură în Parlament), românii au redescoperit un punct de reper: nemii! Nemii? „A, te referi la regii nemii, care ne-au modernizat țara, începând cu 1866”. Culmea, pe atunci România însemna principatele Munteniei și Moldovei unite, habar nu aveam de nemii din Banat și sași, în principal, din Transilvania. Povestea regilor nemii care au slujit România cu un devotament numai de ei întrecut, a intrat în adormire din 1947 încoace (după alungarea Regelui Mihai, născut și educat în România), regatul României Mari n-a avut noroc, deși ajunsese o „Belgie bizantină”. Dar a rămas nostalgia regatului condus de „nemii”... Mare păcat că la Revoluție populația ieșită în stradă n-a scandat „Vrem Regat!” – în decembrie 1989 Regele Mihai (ajutat de familiile regale care conduceau ri europene dezvoltate, cu care se înrudește), reînsurat, ar fi transformat rapid România într-o țară europeană, pot să pun pariu. Aveam memoria țears de comunism în decembrie 1989, și scenariul loviturii de stat era făcut numai pentru alungarea dictatorului N. Ceaușescu și introducerea perestroikii lui M. Gorbaciov. Vă amintiți de acuzația primului discurs al celui ce avea să conducă România postcomunistă zece ani, Ion Iliescu, la adresa lui N. Ceaușescu: „A întinat valorile socialismului!” (de aceea merita să fie executat de Căciun). În nici un caz nu a fost o revoluție spontană, care să răzbească cei 45 de ani pierduți în istorie cu comunismul și în care să fi avut conducători clar vizibili. Nici o clipă, niciunul dintre revoluționari nu și-a amintit de Regele Mihai, exilat în Elveția, aflat în plin for fizic și moral – nici măcar Corneliu Coposu, care a intrat pe primele baricade ale Revoluției / Loviturii de stat să lupte împotriva instaurării neocomunismului sau criptocomunismului, cum îi spune domnia sa. Deși PNCD a fost primul partid care s-a zbatut după pierderea startului Revoluției să-l aducă pe Regele Mihai în țară... N-a vrut destinul românilor să aibă un rege instaurat la Revoluție. Să ne amintim, în secolul al XIX-lea România era paralizată de corupția românilor și și ngura soluție de ieșire din marasmă a fost să fie întronat un rege din afara țării, un neam!

În 2009 suntem în aceeași situație, a corupției generalizate. Și brusc, în plină criză pe toate planurile, urechile românilor s-au minunat – o fost românca de origine germană, scriitoare din Banat, cumpărată de Germania în 1987, a primit Premiul Nobel pentru Literatură. Primul Premiu Nobel acordat unui scriitor român, indirect. Harta Müller este cetățeană germană (altfel, este considerată în Germania o imigrantă) și Germania este cea care și pune trofeul Premiului Nobel pentru Literatură în vitrină, ea și-a zbatut și o împun, ea a promovat-o. Doar că opera Hertei Müller a dat și de gol că este româncă deznăscută, asupra de „Securitatea lui Ceaușescu”, care și-a salvat cum a putut... Ca un făcut, la puțin timp după anunțarea Premiului Nobel pentru scriitoarea germană Herta Müller (care și-a născut, a crescut și a supraviețuit 37 de ani în Banat), Opoziția majoritară parlamentară din România PNL-PSD-UDMR și celelalte minorități, după ce a dat jos Guvernul neperformant al lui Emil Boc, al PDL și al președintelui țării Traian Băsescu („el a dus România de răp”), a făcut o propunere de premier bun de pus românii pe gânduri – un neam, șas, primar la Sibiu, Klaus Iohannis! A fost o bombă, conștiința românilor și-a trezit la realitate... S-a declanșat un clic binecuvântat? Sau suntem noi condamnabil de naivi? Efectul „nemilor” care ar putea iar onora România a fost total. Era un semn al destinului, venind iar vremea schimbărilor în bine pe mâna „nemilor”? Sau era numai o iluzie? Vom rata și această ocazie, de a ne revanșa în istorie în fața propriilor ochi, recunoscând că balcanismul nostru coruptibil ne face incapabili să gestionăm o țară? Că suntem dezamăgiți și puternicii zilei române. Prin ei preferăm să ne complăcem în marasm... România este într-o cumpănă, azi trăiește din bani împrumutați! Și ce dacă... Și ce a urmat, lovitura de teatru: președintele Traian Băsescu, previzibil arbitrar, cu autoritarismul său de rău-augur, a respins candidatura de premier al României a „neamului” Klaus Iohannis. Acum, când scriu aceste rânduri, vineri, 6 noiembrie 2009, Opoziția majoritară din Parlament se mai zbate să-l aducă pe „neamul” Klaus Iohannis în fruntea Guvernului României. Iar Germania, locomotiva Uniunii Europene (către care se îndreaptă în principal exporturile românești), a teaptă și neia, sentimentală, sub plătă a ei.

Pe cât cî nu mai trîie te azi Emil Cioran, sî ne judece nemilos i sî fie crezut, cî ratîm toate oportunitîile în istorie. Mî repet, nu avem noroc de conducîtori i Romînia meritî o cu totul altî soartî. Am ajuns în situa ia în care sî ne rugîm sî fie constrîns pre edintele Traian Bî sescu sî accepte cî e depîit de situa ie i cî trebuie sî lase locul altuia. Dar nu-l va vota iar electoratul romîn majoritar pe el pe 6 decembrie 2009, oare? Mî tem cî romîni, în majoritate, se recunosc în firea lui Traian Bî sescu, instabil , precar moral. Cî nu are decît sî se aleagî praful de Romînia, conteazî interesul personal!

Pe de altî parte, trîind într-o lumea literarî frustrat , mî simt obligat aici sî aduc mî car cititorul romîn cu picioarele pe pî mînt. Premiul Nobel pentru Literaturî acordat Hertei Muller a fost primit de scriitori în Romînia cu o ipocrizie rarî întîlnitî. Neciti tî i neapreciatî criticî în Romînia, Herta Muller atrî gea aten ia la primirea Premiului Nobel cî nu e simpatizatî în ara ei de origine. Bineîn eles, ea nu e prezentî nici în „Istoria” lui N. Manolescu, de i azi, dupî ce a fost premiat , e cea mai lî udatî de N. Manolescu. Dintr-odat , to i scriitorii „corec i politici” au îmbrî i at -o pe Herta Muller – un spectacol trist. Herta Muller nu a îmseminat nimic pînî azi pentru literatura romînî , doar bî n enii i -au respectat ascensiunea. Mai rî u, mass-media nici nu auzise de Herta Muller – a a cî s-a scris i vorbit cî a fost o mare disidentî . S-a subliniat cî de aceea a fost premiat , fiindcî a avut pozi ii publice în lupta ei cu „Securitatea lui Ceau escu”. i e natural sî fie blamatî o asemenea prezentare, sî fi e ea luatî drept altul. Herta Muller n-a fost un disident. Mai rî u, dupî ce a fost „vîndutî de Ceau escu”, ajunsî în Germania, n -a scos o vorbî împotriva lui N. Ceau escu. Singurul care a îndrîznit acum sî punî lucrurile la punct a fost Paul Goma. Motiv sî fie înjurat, nu? Am luat iar seama la cît de neputinciosî e Romînia (i „breasla ei literarî ”), incapabilî sî -l fi sus înut pe Paul Goma la Premiul Nobel – fiind singurul ei mare scriitor disident autentic! Zece ani statul german a propus-o oficial la Premiul Nobel pe Herta Muller. A i auzit sî -l fi propus Romînia la Premiul Nobel pe Paul Goma vreodat , oficial? Sau mî car Uniunea Scriitorilor din Romînia sî -l fi propus? Nu, USSR l-a acuzat pe Paul Goma de antisemitism, sî -i taie orice avîntî în acest sens, i îl îne la index, cu ajutorul neprecupe it al pre edintelui USSR, N. Manolescu... E o nebunie. Suntem o ar normalî ? Paul Goma se gî se te în aceea i situa ie ca Herta Muller: trîie te în afara rîii. La Paris, e sus înut material de statul francez (las la o parte faptul cî Romînia habar nu are de el i cî nu -i onoreazî trecutul de disident anticomunist, de i a fost abolit comunismul de 20 de ani; nu -i redî cet enia i nu-l repune în drepturile legale). În loc sî i se ridice statuie, Paul Goma e aruncat la co ul de gunoi al istoriei postcomuniste – incredibil! Vî da i seama ce conducîtori de arî de doi bani avem... Mie, sincer, mi -e ru îne cî sunt romîn cînd con tîntizez asemenea defecte de caracter public.

***

din inim

LIGYA DIACONESCU, jurnalist, poet, scriitor, publicist, economist, n scutî în 14 iulie 1960, la Bicaz, jud. Neamî. Director general al S.C. Starpress S.R.L., Rîmnicu Vâlcea. Proprietar al revistei interna ionale romîno-canado-americane „Starpress” (publica ie bilingvî romîno-englezî online). Proprietar al Centrului de Informare i

Promovare a Turismului Românesc „Starpress”. Proprietar (1996 -2005) al publicațiilor „Speranța” și al ziarului „Sportul Vâlcean” și coproprietar al cotidianului „Ora” din Craiova. Președinte al Fundației „Kamala”. Director și producător la Festivalului Național „Miss Regina Turismului Românesc” (două ediții) organizat în colaborare cu T.V. România Internațional, Radio România Internațional și Ministerul Turismului. Director general al Radio Metronom - Râmnicu Vâlcea (1994-2000). Producător a numeroase emisiuni pentru televiziune la T.V. Etalon și T.V. Vâlcea (2000 - 2006). Coproducător la T.V. România Internațional și Radio România Internațional (2004 - 2009). Producător al primului Concurs Internațional de Poezie Românească „Starpress 2008”, ediția I-a (Organizat de revista „Starpress” în parteneriat cu Radio România). Cărți în curs de apariție: „Cristaloterapia (Pietrele care vindec)”, „Viorela” - povești pentru copii, „Sărutul iubirii” - volum de versuri, „Jurnalismul între adevăr și minciună”.

Distins domn Adrian Botez ,

SUNT CAM RAVASITA , IERI AM FACUT PARASTASUL DE 3 SAPTAMANI PT. IUBITUL MEU TATA , PETRE.

Marele OM Artur Silvestri a facut un an de la plecarea sa spre o lume mai buna si parintele Teofil Paraiian a plecat ...sa se odihneasca , putin.

DUMNEZEU SA-I IERTE SI SA-I ODIHNEASCA

Am primit toate avizele pt. infiintarea Asociatiei Internationale de Cultura , Turism si Sanatate STARPRESS , astept ca joi sa ridic actele de la Judecatori e si sa o inregistrez mai intai pe Canada si Usa , apoi in Australia si Europa.

Asa cum va spuneam , putem face excursii din ADJUD la Manastiri valcene , in care exista multi preoti cu har si in se intampla adevarate minuni ...cu cazare de cate o noapte - pe care o voi asigura gratuit si chiar cu slujbe de noapte ...vara se pot face in aceleasi conditii pe litoral , la Manastirile de acolo si cei ce merg sa cunoasca ...cultura din zona se vor incarca spiritual dar vor putea duce si nepotii sa vada marea , sa se scalde , pe langa vizitarea Pesterii Sfantului Andrei , etc.(in fiecare excursie se va realiza cate un reportaj cu fotografii ale participantilor - pt. a putea arata nepotilor , copiilor , prietenilor , locurile prin care sufletul lor s-a umplut de ...traire si frumuseti.)Putem organiza excursii chiar cu ELEVII , tineri sau mai putin tineri din unitati economice (prietenii unii cu altii , pot merge cu familiile - la finele saptamanii in locuri pline de cultura si spiritualitate , cu cazare de o noapte la Sinaia , Predeal , Olanesi , CALIMANESTI , LA PRETURI F. MICI , pt. a mai uita de stesul cotidian si a se relaxa).

Voi prezenta in rubrica " DIN INIMA " si manastiri din tara , din Grecia , Mormantul Sfant , ETC.

Astept punctul de vedere al domniei voastre in legatura ce cele mentionate.

Cu deosebita consideratie ,

Ligy Diaconescu

As dori ca rubrica sa se numeasca " DIN INIMA " si sa cuprinda nu doar materiale semnate de mine (daca se poate)dar si doar ...consemnate de mine , care sosesc pe adresa revistei mele si sunt de o inestimabila valoare . Sa prezint interviuri cu romani din diaspora - din domeniul culturii in general - realizate de prieteni buni , ca si consemnarea anumitor evenimente. DACA SE POATE , SA PUTEM PUBLICA SI RETETE NATURISTE DE SANATATE (INCLUSIV NOUL MEDICAMENT CARE STOPEAZA

CANCERUL , MAI IEFTIN DE 10 ORI DECAT PANA ACUM - de care nu prea stie multa lume , interesele in Romania fiind cele care sunt in domeniul sanitar ETC..., rolul apei in organism , etc.

MATERIALE CARE VOR ATRAGE CITITORII SI II VOR DETERMINA SA CAUTE APARITIE CU APARITIE , FIECARE NUMAR , PANA LA EPUIZARE.

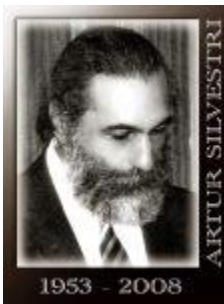
Am in pregatire si materiale referitoare la i ntroducerea cipurilor in documente ...precum si multe alte idei.

Puteti alege pt. inceput , ca prezentare a realizatorului rubricii un interviu realizat cu mine in USA sau GERMANIA , cum doriti ...din adresele :

http://phoenixmission.org/web/index.php?option=com_content&view=article&id=1157:starpress--revista-romnilor-de-pretutindeni--i-ofer-fiecruicitor-ansa-de-a-deveni-un-creator-de-frumos&catid=135:interviews&Itemid=399

<http://www.agero-stuttgart.de/REVISTA-AGERO/POEZIE/Lygia%20Diaconescu%20-%20sarutul%20iubirii%20poeme.htm>

Va propun ca un prim material *In memoriam ARTUR SILVESTRI* , , care a implinit un an de la plecarea spre o lume mai buna .

In memoriam ARTUR SILVESTRI

Cu p rere de r u c nu am fost prezent la COMEMORAREA C RTURARULUI ARTUR SILVESTRI i la -SFIN IREA TROI EI DE LA CE AHL U - simt prezen a marelui suflet al celui ce a fost Artur Silvestri , în gândurile mele, simt o adiere lin i cald , apoi rece i lini titoare în toat fiin a mea.

Amintirea vorbelor i scrierilor distinsului român, mândru c s-a n scut pe cele mai minunate inuturi d ruite de Dumnezeu pe P mânt , c le -a putut d rui str lucire prin operele sale i mai ales pentru c atât de frumos i-a mul umit Bunului Dumnezeu - a a cum doar domnia sa tia s o fac , Artur Silvestri simt cum m înv luie în adierea sincer a prieteniei, a sprijinului acordat mie de minunatul om ...care anul trecut, în 2008, când am organizat primul concurs interna ional de poezie pentru românii din întreaga lume -STARPRESS 2008 - mi-a fost al turi, încurajându-m i acordându-mi sprijin, num rându-se printre colaboratorii mei, afla i la loc de cinste în toa te pliantele, e-mailurile , invita iile, emisiunile televizate, cele de radio, ziarele i revistele din diaspora, Canada, USA, Fran a, Italia, Australia, Germania, Austria , Anglia, Republica Moldova, Egipt, Israel, etc. (artursilvestri.wordpress.com, Dr. Artur Silvestri professeur - visiteur de Gestion Immobiliere & expertise patrimoniale Universite Francophone Internationale - Bruxelles, Association Roumaine pour le Patrimoine)

Vorbele pline de duh ale Cezarinei Adamescu , prezenta la manifestare m poart la Ceahl u , locul atât de drag mie, locul în care m-am n scut (Bicaz- Neam), din mama provenit din Grin ies - Ceahl u i tata dintr-un alt col de rai, Vâlcea. Copil ria mi-am petrecut-o adesea, prin vacan e , la o zvârlitur de b de Dur u ...de la casa bunicilor, Dumnezeu s -i odihneasc , f când peste deal, 20 de minute. M furi am adesea, cu prunci de vârsta mea, printre p duri de aluni, brazii stâne s ajungem pe Ceahl u ...unde, ne uita timpul ...încercând s z rim marea, a a cum auzisem noi pe atunci, ne tiind întreaga poveste.

Cu ochii împ ienjeni i simt c Artur Silvestri se bucur de acolo, de sus i ...îmi terge o alt lacrim ,

spunându-mi ca de obicei, la sfârșitul fiecărui mesaj : ”Să nu ne temem, Dumnezeu este cu noi, chiar și atunci când nu ne gândim la el. E de ajuns să întindem o mână sau să înălțăm un gând și-i simțim mângâierea.”

Ne spunea adesea să nu ne întristăm ... să trăim într-o permanentă bucurie ... bucuria că am fost aleși prin lucrarea Lui Dumnezeu și locuim în minunatele inuturi, lucrute cu trudă și migală de Marele Arhitect al Universului.

În totuși, triste ea mă învluie, dorința de a simți căldura troiei sfinite și energia maestrului Artur Silvestri, prezența mai mult ca oricând în casa de pe Ceahlău, ...dorința dureroasă de ... dor, dor de minunatele locuri ale trăirii lui Artur Silvestri, atât de minunat amintite de Cezarina Adamescu ...dor de sfatul marelui Artur Silvestri.

M-am întrebat dacă ...umbra cărturarului a fost văzută de cineva, chiar și pentru o clipă. Spiritul său cu siguranță i-a făcut prezența, zâmbind și binecuvântând pe toți cei dragi, prezența la ...ziua sa, unii de la mii, zeci, sute de mii de km. distanță.

Colaboratoarea și prietena noastră din Canada, renumita scriitoare Elena Buică, a suplinit prezența noastră, a redactorilor Revistei Internaționale STARPRESS

<http://www.valcea-turism.ro> la manifestarea de suflet și cu siguranță, Artur Silvestri îi va trimite un crâmpei din gândurile sale ...nea ternute pe hârtie, în vârful penii ei !

Rodul scrierilor distinsei doamne va curge în pagini pe care le vom trăi intens, adânc. Dumnezeu a dorit să-l ducă în Eden pe Artur.

Fiind întrebat de acesta ”De ce, Doamne, Acum ? Mai am multe de a ține pe hârtie” cu siguranță, Domnul i-a spus : ”Arture, am nevoie de scriitori buni în rai ! Doar tu îți poți spune cel mai bine de ce susur izvoarele și răsare curcubeul, de ce plânge roua când soarele o mângâie, de ce culorile floriilor sunt triste ea, de ce glasul mamei ...risipe te ura! și îngerii au nevoie de tine ... și sfîșii te-asteaptă să se-nfrupte cu vorbele pline de duh pe care le-ai construit și le vei ...construi, ve-nic!”

Atât de departe... și totuși ...atât de aproape, Artur Silvestri se bucură din ceruri, privind și ascultând ...gândurile noastre !

CONTINUU CU MATERIALUL REALIZAT DE prietena și colaboratoarea mea , ELENA BUICA din CANADA , publicat și în revista mea :

http://www.valcea-turism.ro/j15/index.php?option=com_content&view=article&id=2104:canada--un-an-fara-artur-silvestri&catid=29:pagina-canadienilor&Itemid=150

***

UN AN FĂRĂ ANIMATORUL CULTURAL, DE LARGĂ RESPIRAȚIE INTERNAȚIONALĂ ,

ARTUR SILVESTRI

by: Elena Buică
Canada

Se împlinesc un an fără mecenatul culturii românești, Artur Silvestri, și eu parcă tot mai aștept să dea un semn de viață. Parcă ar fi plecat numai un timp, să se întrezească și să se întoarcă să-și vadă de rosturile sale întotdeauna peste asupra de mână adunate pe biroul său. Ocul cu care am primit vestea fulgătoare în ziua de 30 noiembrie, 2008, mi se pare că aparține domeniului viselor la care nu vreau să revin după ce m-am trezit.

Cum să dau crezare unui fapt care mi se pare fără noimă?! Am fost la Ceahlău la comemorarea celor șase luni de la uluitoarea dispariție, am fost la Mănăstirea Pasărea și i-am văzut mormântul, cu toate acestea, uitându-mă să dispărut dintre noi, și parcă tot îmi mai aștept. Când deschid computerul, din adâncuri, izvorăște un sentiment că s-ar putea să îmi trimită iarăși un email. Spiritul lui este atât de viu, încât îi simt prezența alături când mă așez la masa de scris. Bunul Dumnezeu mi l-a scos în cale într-un moment de cumpănă, pe acest MARE OM de care sufletul meu nu vrea să se despartă. Când am văreo îndoială în mine, îmi sprijin gândul pe darul primit de la domnia sa, încrederea ce mi l-a acordat-o cu mărținimie. Întotdeauna l-am simțit ca pe un prieten, ca un frate mai mare, deși eu numai ram mai mulți ani, chiar peste douăzeci. L-am luat model de urmat în momentele de cumpănă și mi sprijin pe valorile morale pe care ni le-a lăsat moștenire. Îmi simțesc acum arta de a îmbina sobrietatea cu căldura sufletească și rămâne mereu un puternic exemplu prin sentimentul datoriei, prin uriașul efort de a crea noi cărți fundamentale pentru urmări, umplând goluri în cultura noastră, prin înțelepciunea cu care lumina urmele strămoșilor, departe de cercul saltimbancilor de astăzi.

Prima stare de spirit numită Artur Silvestri am trăit-o la Ceahlău, locul său mult îndrăgit, unde avea o casă de vacanță. Acolo am participat la pomenirea sa, când se împlineau șase luni de la plecarea dintr-o lume. Cinstirea (pomenirea) celor plecați dintre noi este un moment deosebit. Cuprinde în el o taină atotcuprinzătoare, de care nimeni nu este ferit și nimeni nu ține când îi vine rândul. Cu acest sentiment tulburător, scriitorii și prietenii, membrii familiei și s-au adunat să aducă un pios omagiu celui care a fost mentorul multora, scriitorul și animatorul cultural de largă respirație internațională. Ne-a adunat acolo distinsa sa soție, scriitoarea Mariana Brăescu-Silvestri, care și-a luat pe umerii săi sarcina de a duce mai departe memoria sa și uriașul său plan de lucru.

Acolo a fost evocată monumentală sa personalitate. Avea vocația dăruirii fără să aștepte niciun fel de răsplătit. De la primul contact îi simțeam bonomia. Din tot ce făcea se desprindea gândul bun și dorința de mai bine, de fortificare a spiritualității românești. Remarcabilă era și dragostea pentru cei ce scriu. Înnobilă pe toți cei cu care venea în contact, le dădea curajul de a merge înainte și însuflă dorința de autodepășire, de încredere în forțele proprii. Avea un mod ingenios de a ține aproape pe cei aflați la distanță. Datorită puterii de atracție, nu mai conta distanța, eu însămi aflându-mă într-o atare situație. Veghea cu discreție uriașă a activității scriitorilor români din toate colțurile lumii. Folosind tehnica nouă a internetului, a creat un atelier special, „Asociația Română pentru Patrimoniu”, prin care ne-a arătat că adevăratele valori umane și culturale nu pot să dispară sub tăvălugul umilitor al unei lumi ostile. În epoca fanfaronadelor și a goanei după bani, el a reușit să se înalțe deasupra și să se facă auzit impunând alte dimensiuni culturii și literaturii noastre, spre alte înălțimi ale valorilor neamului nostru. Nu putem uita strădania de recuperare a titlurilor revistelor culturale de odinioară și nici eforturile pentru resuscitarea fondului autohton. În viziunea sa, salvarea neamului românesc era posibilă prin credință și prin cultura cu vechi rădăcini geto-dacice.

Era un spirit larg, cu un larg orizont, cu o deosebită forță, tenacitate și mobilitate intelectuală. Printr-o trudă tenace, a pus peceta intelectualității pe orice a întreprins, a gândit sau a scris. Scrierile sale, adevărate străluciri de idei cu înălțimi adânci în care binele este înfruntat cu frumosul, impresionează și prin densitatea mesajului. A abordat și problematica arhitectural-urbanistică din perspectiva dezvoltărilor imobiliare. A criticat dezvoltarea haotică a Bucureștiului pentru a crea noile îmbogățiri mari profituri în

timp record. În tot ce a scris sau a întreprins a fost profund original, a sîrit din sistemul de referin e obi nuit i a slujit idealurile pîn în ultima clip de via .

A fost un om profund religios. Religia a fost axa scrierilor i a vie ii sale. Puternica sa credin în Cel de Sus ar putea fi interpretarea unui moment deosebit din ziua dedicat ceremonialului religios în localitatea Ceahl u. Dou zile a plouat neîntrerupt, parc participa i cerul la jalea de care eram cuprin i cu to ii. Timp de doua ore cât a durat slujba de pomenire i de sfin ire a unei minunate troite maramure ene ridicat în memoria sa, cerul a pus stavil ploii. Po i zice, adev rat miracol!

Aproape un miracol mi s-a p rut i întâlnirea pe cale tainic de la mormântul s u, la M n stirea Pa s rea. Când am ajuns în apropiere, pe partea dreapt , se întindea un orizont parc f r sfâr it, dominat de un soare ro u, care f cuse purpurie întraga zare. Soarele p rea c sta în loc s m a tepte. Lumina aceea de un ro u aprins, ridicându-se de la p mânt pîn la îndep rtate în l imi, î i sugera gândul c era inima lui vie, arzând în largul necuprins al z rii, f când leg tura între p mânt i slava cerului Am avut senza ia c aceasta era lumina i c ldura calm a sufletului sau i a înv turilor sale l s ate nou . Atunci am tr it un sentiment tulburator. Ca o boare în preajma mea, i -am sim it prezen a. vie, a a cum mi l-am închipuit, fascinant, mare, blând, generos, vorbindu-mi, de i în realitate nu i-am auzit niciodat glasul i v zându-i privirea, de i nu i-o v zusem niciodat . Ocrotitor i protector, parc m lua de bra ca un ghid spiritual, s îmi arate c r ri noi i orizontul învolburat, a a cum discutasem pe internet despre frumuse ile câmpiei cu imponderabilele ei valori, despre o geografie spiritual a sudului, a Teleormanului de care eram împreun lega i prin locul în care am venit pe lume. I-am sim it bonomia a a cum am sim it-o de la prima comunicare prin internet. Era o comunicare ce se f cea pe un canal tainic, parc despiciând luminile de umbre. Momentele acelea au înscris o pagin special în inima mea.

Lâng crucea mormântului s u, nu starea de plâns m -a st pânit, a a cum îmi închipuiam ca o adev rat desc rcare, i nici cea de revolt i neputin în fa a nedreptei frângerii a vie ii sale. Am tr it o stare de sfin enie cu îngerii în preajm , de supunere în fa a marilor i tulbur toarelor taine i a voin ei Domnului. I -am a ezat florile pe mormânt ca s -i vorbeasc ele despre recuno tin a pentru încrederea ce mi -a acordat-o, pentru c mi-a creat sentimentul de apartenen la ceva ce va dura în timp i pentru sprijinul acordat f r s m cunoasc , numai dup cum a deslu it din scrierile mele ca a putea fi, s -i spun cât îl pre uiesc i cât de mult îmi lipseste, de i eram sigur , c toate acestea le citise demult în sufletul meu. La plecare, când mi -am luat r mas bun mângâindu-i crucea i optindu-i din adâncul inimii: „nu a a mi-am închipuit întâlnirea noastr ”, m-au învins lacrimile. i ele au curs în voia lor tot drumul pîn acas , drum parcurs într-o t cere deplin , semn al profundului respect. Întoarse în interiorul meu, lacrimile continu s curg i acum.

Se împlinesc un an f r mecena culturii române ti, Artur Silvestri, i eu parc tot mai a tept s dea un semn de via .

Elena BUIC

1 noiembrie 2009

Canada

***

**ARTUR SILVESTRI – SEM N TOR DE CUVINTE ÎN OGORUL
SUFLETESC
OMAGIU**

Nemaifîind, el continu s r mân . Pe cei care ne-au fost, ne sunt i ne vor fi, e datoria noastră s -i dezgrop m de uitare. S -i readucem în memoria contemporanilor i a celor ce vor veni acum i de-a pururi. Meditând această fraz în inima mea, dis-de-cu-toamn , mi-au revenit în memorie, mai vii ca oricând, fraze, frânturi din ceea ce eu am numit: fantastica mea experien cu Artur Silvestri.

Fiindc această „întâlnire”, acest contact, fie i pe cale virtual , mi-a prilejuit un bel ug de st ri, a a cum nu mai tr isem vreodat . Într-un timp relativ scurt. Abia 5-6 luni.

Cu toate acestea, pot preciza c l-am cunoscut pe Dl. Artur Silvestri, mult mai bine dup plecar ea lui, decât din acel schimb de mesaje i de epistole nocturne. Paradoxal cum te po i adânci în cunoa terea cuiva, abia dup ce a trecut precum fulgerul prin via a ta, l sând urme arz toare.

Cinstirea memoriei unui om este, îndeob te, o datorie de con tiiin . O datorie sacr care-i atest verticalitatea i inuta moral i te motiveaz ca fiin raional , cu spirit i sentimente. La ce -ar folosi spiritul, la ce ar folosi afectele noastre dac nu le-am împ rt i? Între Lumin i Tain se strecoar de fiecare dat un dulce fior nostalgic. Îl chem m, vine singur? Cert e c nu-l alung m, ci îl l s m s ne inunde în calde averse de tandre e, de amintiri, rev rs ri nostalgice, rememor ri pioase. Uni i într -o smerenie mut , cet enii României Tainice, î i pr eg tesc sufletul s -l cinsteasc i s -l comemoreze pe c rturarul român Artur Silvestri, cel care a pus început unei mi c ri spirituale f r precedent în cultura româneasc de pretutideni. Care a tiut s focalizeze spiritele române ti, s le dea o direc ie, s -i îndrume pe calea Luminii, cea care ve nic r sare i nu apune.

Elena, o bun prieten din Canada mi-a trimis azi o evocare tulbur toare despre C rturarul Artur Silvestri. Scris cu lacrimi. Citit cu lacrimi. De câte ori am l crimat în acest an? De sute de ori. Acest text al ei a însemnat pentru mine imboldul suprem de a r scoli prin durerea mocnit , ca s dau de acel c pe el de Lumin c l uzitor pe mai departe. S -mi ostoiesc dorul i s -mi pun stavil întreb rilor r mase f r r spuns.

Iat acest mesaj:

Drag Cezarina,

Se va împlini un an de la plecarea dintre noi a mult regretatului nostru mentor, Dr. Artur Silvestri. Am scris câteva rânduri pe care te-a ruga s le publici la "Agero" dar i la alte reviste la care crezi tu de cuviin . A fos t o mare personalitate pe care oamenii trebuie s -i-l aminteasc des, cât mai des cu putin .

Calde îmbr i ri i ur ri de s n tate, al turi de admira ia mea pentru întreaga ta activitate.

Elena – Toronto”

E vremea strânsului celor mii de cuvinte, în panere largi pentru dus la altar. Ele sunt m rturia durerii colective. Pagini memoriale, fragmente de scrisori, frânturi de amintiri, mesaje îndoliate, cuvinte pe care ne -am sprijinit suferin a, a a cum te sprijini de Zidul Plângerii, de o scar , de tâmp la unei case, de un um r de frate, de prieten, de mentor, uneori chiar de str in dispus s primeasc . Din acea nevoin acerb de comuniune. Poetul grec Iannis Ritsos scria: „*Vezi tu, Joliot, dragostea cânt re te mai greu decât ura – i palma ne fl mânze te de strângerea unei mâini, încât ar strânge i palma du manului nostru*”.

Ast zi, cu pioas smerenie, scot aceste amintiri – dureroase înc , la iveal . Sunt impregnate de acel aer reav n i ascu it, care taie respira ia, pe care-l sim i în co ul pieptului i te str dui s -l împr tii în tine. Un fel de catharsis. Care te înal i te face s plute ti spre alte lumi. O eliberare, o cur ire, o purificare general . Respir sincopat. i totu i, chem amintirile pentru c nu-mi mai dau pace. Se insinueaz i m înv luie.

Întâi a fost vestea neagr . Fulger toare. Ascu it . Cu it în inim . De i fusesem preveni i c se afl într -o stare dificil , noi tot speram...Cu to ii speram în miracole. Dumnezeu are planurile Sale de tain . Cine s le descifreze?

Un an de lips acut , de dor nesfâr it, de rug i lacrimi, un an de iubire absent . Un an care mi-a schimbat via a. Care m-a f cut alt om. În stare s -i asume propriile erori, în stare s fac bilan uri i s -i pun în ordine priorit ile, con tient de menirea lui în această vremelnic lume.

Nu-l cuno team demult, dar Prof. Artur Silvestri f cea parte din acea categorie de oameni care - i pun amprenta definitiv pe inima ta. E vorba de acele întâlniri providen iale, cruciale, memorabile pe care le ai, de foarte pu ine ori în via . Unii nu le au niciodat . Ele - i deviaz traectoria i te conduc acolo unde e mai mult nevoie de tine.

„Locul Dumnevoastr e al turi de noi” – îmi spusese atunci când ne-am cunoscut i aceste cuvinte au exercitat o putere magic . Nu le-am prea în eles pe moment. M tot miram i nu mai conteneam cu miratul. Dar el avea acea capacitate extraordinar de a „citi” oamenii, chiar f r s -i vad . Cîtea printre rândurile tale? Sim ea din vocea ta? Sim ea din t cerile tale? Din sl biciuni i fr mânt ri, dar, mai ales, din aerul propriei tale respir ri, pe care i -l sim ea de la dep rtare. Î i sorbea respiraia, cu fiecare cuvânt spus, rostît sau gândit. Nici nu mai era nevoie de altceva.

Cert e c nu-l puteai am gi. Ca pe duhovnic, la sfânta spovedanie. Fiindc aveai sentimentul cert c vorbe ti cu Cineva mai presus de tine, a îndr zni s spun, chiar mai presus de fire, o persoan care vede ceea ce al ii nu v d, aude ceea ce al ii nu aud, simte ceea ce al ii nu simt. Te l sai în voie, pen tru c i tu, la rândul t u, presim eai c mâinile care te-au prins zdrav n, te ocrotesc, au puterea tainic de a te sprijini, de a te alina, de a te elibera de angoase. L sai pe um rul s u generos, toate grijile, toate ap s rile, angoasele, spaimile. Cu î ncredere total .

Nu o dat i-am scris, ceea ce m apas . i el mi-a r spuns, dup un foarte scurt r gaz de gândire, de cele mai multe ori imediat, dându-mi solu ia. Zâmbeam. Cum de nu-mi trecuse prin minte? Mergea la esen e. Nu se încurca în detalii. Se implica i cu tact i r bdare, te aducea iar la linia de plutire, te f cea s vezi nev zutul, s afl i ceea ce, cu adev rat conteaz .

Acesta a fost pentru mine, profesorul Artur Silvestri. Un duhovnic laic, un om c ruia puteam s m încredin ez, f r rezerve.

El a f cut un lucru neasemuit pentru mine, o femeie necunoscut : mi -a d ruit încredere. Mi-a d ruit prieteni. Mi-a d ruit OAMENI. Uni i într-o *Românie Tainic* de care pân atunci, nu avusesem habar. Mi-a deschis o lume tentant în fa i m-a invitat cu delicate e în ea. Mi-a d ruit o platform de afirmare f r precedent. M-a chemat s -i fiu al turi în acea grandioas Mi care spiritual : *România Tainic* . Mi-a p strat un loc al turi. Mi-a f cut cinstea s m numere printre „ai s i”.

Artur Silvestri avea acea capacitate extraordinar , acea carism , a zice, de a te face s în elegi i mai ales s crezi, c e ti foarte important în ochii domniei sale. C tu contezi i c , în pofida numero ilor i diver ilor colaboratori, e ti un „ales”. Te f cea s te sim i confortabil, cu o seniorie în vorbe i purt ri, demn de un nobil. În aceast privin , caracterul domniei sale era f r cusur. În rela iile cu redactorii i colaboratorii, avea o purtare exemplar , i mai ales, fapt probat, tia exact cât s cear i cât s d ruie, pentru fiecare în parte. Noble ea de caracter este caracteristica oamenilor mari. i dac , prin cine tie ce nefericit concurs de împrejur ri, î i atr gea aten ia asupra unui fapt, ori a unei gre eli i neaten ii, o f cea în asemenea mani er delicat , încât nu te puteai considera jignit. Avea calit i de lider de opinie i î i oferea teme i solu ii viabile pentru orice problem , f r s fii nevoit s te încrâncenezi i nici s te dai b tut. Al turi de domnia sa, puteai lupta pentru o idee, pentru un lucru sau pentru o persoan , tiind c mergi pe drumul cel bun. N-am avut nici cea mai mic îndoial în aceast privin , înc de la început.

Cum a putea s uit toate aceste binefaceri? Cum a putea s uit c -i datorez *recunoa terea* din partea confra ilor? O larg deschidere spre Universalitate. O conectare la via a spiritual a planetei. Un renume. Toate venite prin mâna unui singur om: Prof. Artur Silvestri.

i el a pus începutul. A pus piatra durabil la temelia construc iei, la î n l area zidurilor, pân la cupol . Acum î i prive te propria crea ie: eu tiu c el vede i se bucur . Îi presimt zâmbetul, iluminat de iubirea de oameni, de via , de cultur , de istorie, de neam, de limb , de toate acele valori pe care le -a promovat întreaga via .

A creat o coal , un sistem, o mi care, o platform spiritual ? Toate la un loc. A fost un model. MODELUL OMULUI MARE, a a cum îi pl cea s spun despre al ii, pe care i -a adunat sub acela i generic. I-au r mas mul i discipoli.

Dinadins am amânat clipa când încep s r sfoiesc coresponden a de dup plecarea sa intempestiv . E greu s -o iei de la cap t cu sentimentele. Greu, dar necesar. O terapie freatic . O terapie sublim .

„*Sper s fi i bine cu to ii pentru c nu trebuie s v sim i i singuri i nici nu sunte i! Cu drag, Silvestri. »*

A a îi scria Maestrul Artur Silvestri, discipolului s u, C.V. editor i redactor de contact A.R.P., moment evocat de acesta din urm , într-un frumos memorial numit : « *Nu suntem singuri. Ne-a mai r mas un crâmpet din fiin a româneasc . »*

E adev rat c nu ne-a l sat singuri. Ne-au r mas scrierile sale. Ne-au r mas ideile, proiectele, idealurile, puterea Exemplului s u, Modelul Omului Mare, m rturiile de credin literar . Ne -au r mas revistele Asocia iei Române pentru Patrimoniul. A r mas familia s -i continue visul. E o absen înc rcat de semnifica ii tainice. Un gol plin. « Un gol în form de Dumnezeu ».

Acum, la un an de la trecerea sa la cele ve nice, e vremea s umplem acel gol în form de Dumnezeu , cu o alc tuire, cât de cât, pe m sur . Primesc neîncetat « semne » i « pece i » ale trecerii sale, r mase încrustate în inim i în minte.

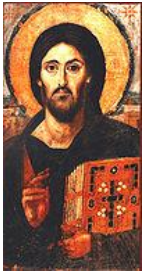
Aici ar trebui s pun SFÂR IT. Dar e imposibil. Pentru c , sfâr itul continu .... i, a a cum spunea Arhimandritul Teofil Pârâianu de la M n stirea « Sâmb ta de Sus » - F g ra , care ieri a trecut la cele ve nice : « Împlinind ceea ce i se cere, cre ti în ceea ce faci ». Iar eu socot c , împlinind o datorie de con tiin , am certitudinea c rostul meu, aici, abia acum începe, cu aceste evoc ri ale unui om care nu trebuie uitat cu nici un chip. i nu vreau s m dezleg de lumea lui animat de setea ve niciei, pân nu -i aduc un prinos curat dintr-o inim palpitând pentru ROMÂNIA TAINIC .

CEZARINA ADAMESCU,

La un an de la plecarea prof. Artur Silvestri

***

cuvânt duhovnicesc de diminea

ECUMENISMUL ÎN BISERICA (din culisele ecumenismului)

(continuare din nr.22)

Motto:

„Căci va veni vremea când nu vor mai suferi întru suferințele și neamurile, ci, dornici să-și desfășoare tezele auzul, își vor înger mări întru dăruiri după poftele lor” (cf. Timotei I, 4, 3-4)

CE A DUS LA APARIȚIA ECUMENISMULUI?!

Este îndeobște cunoscut că un nou sistem social sau o nouă filosofie umanistă vine, întotdeauna, în urma unei reacții (de negare sau evoluție) față de un concept sau o cultură anterioară. În cazul de față, principiilor socialiste li s-a atașat o latură religioasă – nescându-se, astfel, ecumenismul. „Înfruntarea” dintre cele două ideologii fiind mai mult decât evident :

- amândouă s-au zămislit în Apus, din gândirile revoluționare și sub lozinci gen: „Libertate, Egalitate, Fraternitate”;
- nu întâmplător, și comunismul și ecumenismul au avut întemeietori și lideri masoni, același duh rău otrăvind-le sufletele;
- amândouă luptă pentru o „epocă de aur”, aici pe pământ, legiferând republici și socialisme, cretinisme și religii utopice, unde fericirea umanității va fi desvârșită, când toate deosebirile de clasă, rasă, respectiv dogmă și cult vor fi dispărut;
- ecumenismul socializează cretinismul, acesta devenind un „bun comun” al colectivității. Cu sprijinul egalizării și nivelării sociale („toți sunt la fel”) și al echității umaniste („toți au dreptate”)
- și comunismul și ecumenismul au o structură piramidală, care legitimează drepturile unor „aleși” ce pot hotărî absolut orice în numele societății, respectiv al cretinismului – „centralizarea” devenind, dreptat, camuflajul dictaturii social-religioase;
- ca în orice dictatură, opoziția, pâreriile contrare nu sunt acceptate, „dizidenții” fiind acuzați de răzvrățire, de uneltire, de subminare a „valorilor comune”, de luptă împotriva păcii, unității și libertății universale și găsiri vinovați de ecurile sistemului;
- scopul, finalitatea, atât a comunismului socialist, cât și a ecumenismului unionist rămâne același : o singură credință, un singur stat, un singur conducător.

Dacă sistemul comunist a fost demonic, ecumenismul este antihristic – socialismul comunist a asuprit cretinismul, iar ecumenismul pregătește venirea lui Antihrist.

Universalitatea de azi a ecumenismului va fi totalitarismul de mâine a Antihristului. „Hristosul” ecumenismului de azi va fi „Antihristul” religiei globale de mâine.

„Pofta de câștig a lui Antihrist este pierderea celor care sunt ai lui Hristos, nu a celor care -i pregătesc venirea. Celelalte religii nu prevestesc apariția unui Anti-Krisna, Anti-Buddha sau Anti-Allah, ci, dimpotrivă, reîncarnarea lui Buddha, venirea lui Imam Mahdi, ba chiar nașterea unui nou Mesia, fiecare

dintre aceia venind ca salvatori ai lumii si marii in ele si religioii. Numai cretinismul (a se inlege Ortodoxia) arata chipul unui Anti-Hristos, care nu va fi binefortorul, ci nimicitorul omenirii.

Mai devreme sau mai tarziu, toate cultele, „bisericele” si religiile vor fi unite. In acea universalitate a necredinelor, chiar si cei alei vor fi in primejdie de a si pierde calea. Cand Fiul Omului va veni, ii va gasi pe bieii oameni inchinandu-se unui alt hristos, unui nou dumnezeu, care ruia multimile cu inimile impietrite si minile in elate ii vor ingenunchea intreaga via.”(cf. ieromonahul Visarion Moldoveanu, Ecumenismul in intrebari si raspunsuri pe inalesul tuturor, p.94)

Iata cum prooroce te Sfantul Lavrentie al Cernigovului (+1950) prin descoperire dumnezeiasca, chipul viitoarei biserici ecumeniste: „Vine timpul, si nu e departe, cand foarte multe biserici si ministri se vor deschide in slujba Domnului, se vor repara, le vor reface... vor auri si acoperi urile bisericilor, cati ale clopotniilor, dar preoimea nu va lucra la sufletul credinciosului, ci numai la carmizile lui Faraon. Cand se vor termina lucrurile, nu se vor putea bucura de slujbe duhovnesti in ele, care va veni vremea mpririi lui Antihrist, si el va fi imporatul” (cf. Sfantul Lavrentie al Cernigovului, Ed. Bunavestire, Galaia, 2003).

- „Bisericele vor fi deschise, dar cretinul ortodox tritor nu va putea in ele ca se roage, ci in ele nu se va mai aduce jertfa f r de sange a lui Iisus Hristos, in ele va fi toata adunarea satanic ” (Idem).
- „Harul lui Hristos se va retrage din bisericile inalte, din slujbele frumoase si fastuoase, din potirele aurite si se va pogorî acolo unde va fi mrturisit adevrul, unde se va inseta si flmânzi pentru adevrata credinta, pentru care bieii cretini indestulati, aparent slavii, neprigoniiti si neosânditi (nici macar de propria contiinca) nu vor mai putea preui singurul bun de trebuinta, pe care ar fi fost necesar si-l psteze pentru a sufletului mantuire, si anume: **credinta cea dreapta** ” (Idem)

ORTODOCII POT FI ATRAII ÎN CURSA ECUMENISMULUI?

F r nicio îndoial !!! Observam (cu ochiul liber) cum ecumenismul sap in minile oamenilor – dintre fac parte si unii ortodoci – un anumit tipar, o schimbare de mentalitate sau de identificat.

- Mai intai, cel racolat (viitorul ecumenist), indiferent din ce religie face parte (evident si din cea ortodoxa), va fi de terminat si creat ca toate „cretinismele” si „bisericele” sunt bune, drepte, adevrate si – ce este si mai grav – mantuitoare (care asiguramantuirea).
- De aici se ajunge sau la convingerea ca toti „dumnezeii sunt Dumnezeu”, ca toti „hristoii sunt Hristos”, ca toate „cretinismele sunt Cretinism” si ca toata suflarea se inchina, se roaga si cinste te acela si Dumnezeu, Careia I se inchina si ortodocii, ceilalti insa, numindu-l cu nume diferite, fiecare pe limba lui.
- Deja aici – cel ortodox dintre aceia a gustat din „m rul” eresului, fiind atras nu de dreptatea si adevrul CREDIN EI CELEI UNA, ci de lucrarea universalizarii, de ravnasocialca tre globalizare, de dorinta de a inftui o credinta democratica pe toate gusturile, un nou cretinism, care si-i impacete si-i unesc pe toti „cretinii”, chiar si pe cei necretini.
- Evocandu-se textul din Sfanta Scriptura: „in casa Tat lui Meu multe loca uri sunt”(Ioan, 14,2) ortodoxului (naiv, mai puin documentat) si se d s in eleaga, conform unei simiri umanist-pietiste, ca toti se vor mantui in credinta lor; ca Dumnezeu, milostiv fiind, ii va mantui pe toti, ca doar toti au crezut, toti s-au rugat, toti au fcut bine, toti sunt buni.
- Sau ca -n nesfârta-I bun tate nu va avea „rutate” sa fie (si) drept, ca Hristos nu gânde te egoist si nu va osândi la iad pe cei ce „cred”, nici nu va judeca lumea dup „dogme, canoane si norme” – dreapta credinta nefiind decata un convenionalism rigid si chiar absurd. C Dumnezeu ii iube te pe toti **si a cum sunt**.
- Nu se poate in elare mai mare! Insi si Domnul Iisus Hristos a aratat ca iube te omul, dar urte pacatul omului, iube te si pe eretic, dar urte erezia, neadevrul -minciuna-in el ciuinea.

Iubirea lui Hristos nu este despartita de adevrul lui Hristos, Hristos nu iube te impotriva adevrului si nu lucreaza adevarul impotriva iubirii.

- Hristosul Bisericii celei UNA ne-a arătat/înviat o iubire de adevăr și-un adevăr al iubirii, nu o iubire oarbă, globală, nu o iubire care îmbrățează totul de-a valma, dimpreună cu minciuna, hula și apostazia.

Ecumeniști – în general – indiferent din ce religie provin, sunt duplicitari, voind să slujească și lui Dumnezeu și lui Mamona: cinstesc icoanele, dar se roagă împreună cu cei ce le hulesc, se roagă maicii Domnului, însă se îmbrățează cu cei ce o hulesc pe Maica Domnului și pe sfinți, poartă la gât Crucea, dar aprobă învierea hulitorilor de Sfânta Cruce.

Ecumeniști (din păcate, printre ei și mulți români ortodoci) sunt instruiți de obicei, sau trimiși la „specializare” în instituțiile protestante sau catolice. Așa s-a ajuns ca teologii ortodoci, viitorii preoți sau episcopi, să nu mai crească la sânul Bisericii, ci să se trezească bursieri sau masteranzi în mijlocul campusurilor universitare apusene, pline de duhoarea raționalismului și a dezerii spirituale, fără puțină de a mai gusta din viaa duhovnicească întru Hristos – singura care ne-a dat adevărata TEOLOGIE. Așa s-au „înlatat ca fumul”, în Biserică, teologi „decoalțoi”, cu mințile pline de filosofie protestantă și cu inimile golite de taina ortodoxă, ajungând să vadă învierturile dogmatice cele adevărate, drept simple formulări rituale, și nu ADEVĂR REVELAT ÎN MÂNTUITOR. Ei sunt liberali și progresiști – îndeamnă la o nevoimă simbolică, dezleagă ușa împărțirii, dezleagă posturile, scurtează liturgia și slujbele, îndeasă și chiar șilesc pe credincioși nu la pocăință și penitență, ci la cumpărarea de multe lumânări sau să facă donații cât mai consistente bisericii pe care o au în primire... etc.

Este, de asemenea, cvasi-cunoscut că majoritatea dintre ei (ca să nu zic chiar toți) sunt masoni și cei mai mulți fac parte și sunt membri ai cluburilor masonice cum ar fi Lions Club sau Rotary Club (nu: cele două cluburi, Lions Club și Rotary Club sunt pepiniere de recrutare, pregătesc mentalitatea și fac „antrenamentul” pentru intrarea în masonerie). Sunt teosofi, yoghini etc., sunt biruiți de spiritul antreprenorial, confundând marketingul și abilitatea managerială, cu virtuțile creștinești. Influența și de instituțiile apusene în care au fost colțiți – aceștia promovează „inoarea” în Biserică, laicizează, scurtează, umanizează; inventează noi practici, mai confortabile, mai comode: la nivel de slujbă, de predică, de scieri, de pictură a bisericii, de post etc. au o deosebită râvnă să modernizeze chiar și mănăstirile, prin televiziune, prin internet, prin tehnică și industrie, să le transforme în exploatare de tot felul (agro, zoo, forestiere), îndeletniciri străine de duhul mănăstiresc, care provoacă griji lumii (materiale) și-mprătiere, pentru unii, și aduc toare de trândăvire și confort, pentru alții – ucigând cu totul adevărata viaa monastică.

- Se pune întrebarea dacă nu cumva ecumenismul, în ansamblul lui, nu a făcut vreun serviciu Ortodoxiei – când-o mai cunoscut în lume, prin participarea la dialogurile ecumenice?! Nicidecum!!! Ecumenismul nu propovăduiește Ortodoxia ca să o facă cunoscută celor necredincioși, ci, dimpotrivă, popularizează pe tot mapamondul un amestec de creștinisme (uh sincretism religios), un amestec de ortodoxie cu protestantism și cu New Age – o nouă ortodoxie: bizară, reconciliantă, tolerantă, cildică, searbădă, pragmatică – pe gustul acestei lumi, prea tiut fiind că ecumenismul nu-a adus, până acum, pe nimeni la Botezul Ortodox, în schimb a adus pe mulți ortodoci la lepădarea de Crezul Ortodoxiei.
- Nu ecumenismul sau ecumeniștii reprezintă glasul Ortodoxiei, ci viaa, cuvintele și minunile Sfinților. Ortodoxia nu are nevoie de organizațiile ecumenice ca să fie atotcuprinzătoare, ci universalitatea Credinței Celei UNA este de peste 2000 de ani desvârșită prin propovăduirea Apostolilor și a urmașilor lor, când ca Biserica lui Hristos - (Cea Adevărată) să fie prezentă în fiecare ări în fiecare continent – și, din fericire, și astăzi, în cele mai multe dintre mănăstirile ortodoxe se păstrează flacăra vie, nețirbită Ortodoxie. Mai sunt și acum monahi creștini la sânul Bisericii Celei UNA, Sfântă, Sobornicească și Apostolească – Sfinții ai lui Dumnezeu care, ca și înaintașii lor (nu: a se vedea viaa Sfântului Maximilian Martirul, +662, simplu monah, care a mărșălit de unul singur dreapta credință, înaintea unui întreg Sinod căzut în erezie, ai cărei membri susineau că în Hristos este numai o singură voimă = monotelismul – strivind în drept credință biruind, până la urmă, chiar cu mâna dreaptă și limba țăiate – asupra mulțimilor de preoți, arhimandriți și arhierii eretici; Biserica împrăștiată la 21 ianuarie), sunt gata să-și de

avia a, pentru p strarea dreptei credin e. Spre exemplificare, not m mai jos câteva din multitudinea de nume contemporane sonore, doar din m n stirile ortodoxe române ti, cum ar fi : P rintele Arsenie Papacioc de la Techirghiol, P rintele Adrian S ge eanu, fost la Antim, P rintele Iustin Pârnu de la Petru-Vod , P rintele Antim de la Sih stria, P rintele Calistrat Chifan de la Bârnova, P rintele Eftimie Mitra de la Hu a – i exemplele ar putea continua...

To i ace tia i to i ceilal i asemenea lor stau cu dârzenie in fa a atacurilor viclene ale ecumeni tilor/ecumenismului masonic i ne îndeamn i pe noi to i s luam aceea i atitudine, adic s nu st m nep s tori, c ci vom da socoteal în fa a St pânului Hristos.

- Adev ra ii episcopi i preo i i credincio ii care -i vor urma vor fin cei care vor tr i, gândi i în v a, a a cum Sfin ii P rin i ar fi facut -o.

CONCLUZIE

- Nu credin a Bisericii, ci credin a noastr este supus ispitirii i c derii. Dreapta Credin este Adev rul Revelat – nezdruncinabil de ispite sau corup ie – de acest adev r nu trebuie s ne dezlipim, el este chipul lui Hristos din noi, care trebuie ap rat cu orice pre . Este necesar ca to i s fim preg ti i s ne ap r m credin a, la nevoie, dup dreptarul i m rturisirea P rin ilor: „Nimeni sa nu ne st pâneasc în credin a noastr : niciun împ rat, ni ciun ierarh, niciun **mincinos** Sinod, nici altceva, ci numai Unul Dumnezeu, i p stra i Sfânta Ortodoxie, care atât prin Hristos Isus, cât i prin Apostolii s i, a fost d ruit nou ” (cf. Sfântul Ierarh Marcu al Efesului, apud Ieromonah Visarion Moldoveanu, op. cit., p.82).
- Unitatea Bisericii nu depinde doar de ascultarea fa de o autoritate suprem , nu e o problem de subordonare i supunere fa de superiori, ci unitatea Bisericii este dat de comuniunea liturgic cu Trupul i Sângele lui Iisus Hristos, un iunea duhovniceasc în Sfânta Treime.
- S fim foarte bine în ele i! – „Exist doar o singur Biseric a lui Hristos – cea Sfânt , Apostoleasc i Soborniceasc . Nu mai multe, nici chiar dou . Iar celelalte sunt sinagogi ale celor ce viclenesc i sinod al r zvr ti ilor. Este nevoie s p ze ti toate f r r de t gad i, mai presus de toate, cele ale credin ei. Dac te-ai ab tut câtu i de pu in de la cele drepte, p c tuie ti p cat de moarte. i to i cei care p zesc cele pe care, fie unul dintre P rin i le -a scris în chip particular, fie un Sinod local (sau a toat lumea), le -a statornicit cu drept judecat ” (cf. Sfântul Fotie cel Mare, sec. X, apud Ieromonah Visarion Moldoveanu, op. cit., p.83).

preot prof. **Ion Munteanu**

***

str ji ale culturii ortodoxe : AZI:

P RINTELE TEOFIL

P R IAN

(1929-2009) – in memoriam

P rintele Arhimandrit Teofil P r ian, duhovnicul M n stirii Brâncoveanu de la Sâmb ta de Sus, a trecut la cele ve nice în această noaptea la ora 1.45 (joi 29 octombrie 2009) la Spitalul Militar din Cluj -Napoca. După o suferin de câteva luni, timp în care a fost internat la mai multe spitale din Bucure ti, Deva, Bra ov i Cluj-Napoca, P rintele Teofil P r ian s-a mutat din această via la vârsta de 80 de ani, pe care i-a împlinit anul acesta la data de 3 martie.

Dar al lui Dumnezeu, om al bucuriei, b trân frumos, duhovnic odihnit de oameni, echilibrat, realist, cu zâmbetul mereu pe chip, p rintele Teofil P r ian a fost un om împlinit, un om fericit. Nev z tor, dar luminat, om al rug ciunii, P rintele Teofil i -a întemeiat via pe credin i cultur .

P rintele Teofil a fost i r mâne un reper luminos i sigur, o persoan care a întrupat concret b ucuria i certitudinea credin ei, un propov duitor al credin ei lucr toare prin iubire. A fost un ziditor de suflete i a ren scut pe mul i la via a duhovnicească în Hristos i în Biseric prin predicile, conferin ele sau îndrum rile sfin iei sale.

A plecat din această via cu n dejdea c Domnul Hristos îl va primii în Împ r ia Sa al turi de Maica Domnului i de to i sfin ii, pentru c toat via a i -a închinat-o slujirii lui Dumnezeu i a oamenilor.

Prin mutarea la cele ve nice, P rintele Teofil ne las aici o mo tenire impresionant întrupat în via a sa, în cuvintele sfin iei sale, în c r ile, în înregistr rile cu predicile, conferin ele sau interviurile realizate în ultimii 20 de ani în toat ara.

Înmormântarea p rintelui Teofil P r ian va avea loc sâmb t , 31 octombrie, la m n stirea Sâmb ta de Sus, la orele 12 după oficierea Sfintei Liturghii - după cum a declarat în cadrul emisiunii 'Via a cet ii' de la Radio Trinitas Înaltpreasfin itul Lauren iu, Mitropolitul Ardealului.

Ve nica lui pomenire!

CÂTEVA REPERE BIOGRAFICE ALE P RINTELUI TEOFIL P R IAN:

P rintele Teofil s-a n scut la 3 martie 1929 într-o familie de plugari din satul Topârcea, din apropierea Sibiului, primind la botez numele de Ioan i fiind primul dintre cei patru fra i. S -a n scut f r vedere, motiv pentru care urmează cursurile unei coli primare pentru nev z tori la Cluj -Napoca, între anii 1935 – 1940.

Î i continu cursurile la o coal de nev z tori la Timi oara, între anii 1942 – 1943, iar până în 1948 urmează tot la Timi oara cursurile liceale într-un liceu teoretic pentru v z tori. În această perioadă îl cunoa te pe p rintele Arsenie Boca de la care deprinde rug ciunea min ii: „Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluie te-m pe mine p c tosul”, rug ciune pe care cont inu s o exerseze înc înainte de intra în monahism. Preocuparea pentru via a religioasă i pentru aprofundarea cuno tin elor teologice îl determin s urmeze cursurile Facult ii de Teologie din Sibiu, între anii 1948 – 1952, iar la 1 aprilie 1953 ia hot rrea de a intra în ob tea M n stirii Brâncoveanu de la Sâmb ta de Sus. După patru luni este c lug rit în ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului i prime te numele de Teofil, cuvânt provenit din

limba greacă se traduce cu „iubit de Dumnezeu”. La apte ani de la cugrie, tot de praznicul Adormirii Maicii Domnului, părintele Teofil este hirotonit diacon de către Mitropolitul Nicolae Colan, iar la 13 mai 1983, după 23 de ani de diaconie este hirotonit preot de către Mitropolitul Antonie Plămădeală. Tot atunci primește și hirotesirea întru duhovnic. În anul 1986 părintele Teofil este hirotesit protosinghel, iar în anul 1988 arhimandrit.

Din anul 1992 părintele a început să răspund invitațiilor din afară să participe în aproape toate orașele importante din România la conferințele duhovnicești, de obicei în perioada Postului Mare sau în perioada Postului Crăciunului.

Părintele Teofil Părian a fost un om al bucuriei, un om care și-a propus să înmulțească bucuria și credem că a reușit cu prisosință. Darul deosebit al părintelui Teofil de a vorbi și mai ales de a aprofunda cuvintele Scripturii în special ale Noului Testament, preocuparea pentru căerile fundamentale ale spiritualității ortodoxe, cum ar fi Patericul și Filocalia, dar și pentru textele liturgice cuprinse în căerile de slujbă, l-au făcut să fie iubit și în același timp să fie un părinte duhovnicesc cu autoritate și discernământ.

***

CÂTEVA CONCLUZII DUHOVNICEȘTI ALE PĂRINTELUI TEOFIL PĂRIAN

- Parinte Teofil, sunteți un om al bucuriei. Ce vă dă temei ca să fiți așa de optimist și tot timpul bucuros?

-

Cred că toate lucrurile acestea sunt rezultatul vieții pe care am trăit-o. Am sesizat anumite lucruri ca fiind importante. Dacă am citit Noul Testament m-am oprit la afirmatiile care tin de bucurie, am luat aminte la cuvintele Domnului Hristos care pun în atenție bucuria, am luat aminte la textele liturgice, m-am oprit în mod special în chestiunile care vizează bucuria și toate acestea mi-au format un orizont în minte, mi-au pus în atenție bucuria cu care m-am întâlnit în scrierile respective și după aceea cred că am avut și eu un fel de formare spirituală care mi-a pus în atenție bucuria. De exemplu, gândindu-mă la textele liturgice, faptul că am auzit la slujbă:

-

„Făca-se Doamne untdelemnul acesta untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împăratească, pavăza puternică, izbăvitoare de toată puterea diavolească, pecete nestrucată, bucurie a inimii, veselie veșnică”, e deja un câștig pe care altul nu l-a luat în seamă cum l-am luat eu sau cum l-aș fi luat eu. Și toate acestea s-au adăugat cumva la sufletul meu și eu mai mult m-am trezit în lumea asta lucrător de bucurie, decât m-am format ca lucrător de bucurie. Deci sunt niște complexe de gând, niște complexe de simțire, niște complexe de mângâiere, niște lucruri pe care eu nu le-am determinat în general, ci mai mult s-au adăugat la ceea ce sunt eu.

-

- Parinte Teofil, cum vă raportați sfîntia voastră la moarte și la viața de dincolo?

Draga, despre viața de dincolo nu știu mare lucru, iar moartea este un fenomen care se întâmplă cu toți. N-aș putea zice că mă simt mai aproape de moarte la bătrânețe decât la tinerete. Nu mă frică de moarte pentru că am mai mult gândul că nu voi muri, adică n-am sentimentul sfârșitului, sentimentul descompunerii ființei, ci...

- Moartea ca o trecere.

- Da, moartea ca o trecere. Dumnezeu știe cum va fi pe celălalt teren, dar deocamdată nu mă preocupă moartea.

- Dar care-i incredința sfîntiei voastre față de viața de dincolo? Crediți că vă întâlniți cu Domnul Hristos?

- Da, da! Cred ca ma intalnesc cu Domnul Hristos, cu Maica Domnului, cu sfintii lui Dumnezeu. Cred ca voi intra in rai unde n-o sa fiu singur, ci cu toti cei din rai si cred – nu ma gandesc foarte mult la asta –, am totusi gandul ca va fi bine.
- Si o ultima intrebare, parinte Teofil, nadajduiti cu ajutorul lui Dumnezeu sa vedeti ceva in lumea cealalta, in vesnicie?
- Draga, m-am mai gandit eu la treaba asta singur, ca daca eu doresc sa vad lumea aceasta si n -o pot vedea, in vesnicie o sa vad lumea care va fi in vesnicie? Si raspunsul mi-a fost acesta:
- Daca Dumnezeu va zice catre mine:
- „Sa stii ca eu si-n vesnicie pe tine tot asa te las!”, n-as putea zice altceva, decat:
- „Slava Tie, Doamne, slava Tie!”.
- Adica eu cum sunt, sunt implinit, nu mai trebuie s a am ceva ca sa ma implinesc, sunt multumit cu cat este. Stiu ca altii au mai mult, stiu ca altii pot mai mult, ma bucur ca pot ei si ce nu pot eu, nu ma deranjeaza cu nimic pentru ca viata nu se traieste prin comparatie si nici nu doresc sa am ceva ce nu pot avea. Nu eu am venit pe lumea aceasta cu vointa mea in situatia aceasta de stirbire, de ingradire; nu eu o sa hotarasc ceea ce urmeaza in cealalta vreme a vietii mele si in vesnicie. Vreau ce vrea Dumnezeu cu mine!
- Asa sa fie precum spuneti. Sa incheie m parinte Teofil dialogul nostru cu cateva cuvinte care va sunt cele mai dragi sufletului sfintiei voastre.
- Draga, e foarte greu sa spun ce imi este mai drag, pentru ca sunt multe lucruri care imi sunt dragi. Mi-e drag sa ma gandesc la parintii mei, la fra tii mei, la prietenii de odinioara, la prietenii de acum, la oamenii din satul meu care nu mai sunt acum, mi -e drag sa ma gandesc la imprejurari linistitoare, la imprejurari frumoase, la oamenii care m -au ajutat, la oamenii care s-au implicat cumva la viata mea, la existenta mea morala si spirituala. Am o multumire din faptul ca ne avem in vedere unii pe altii. Le sunt la toti recunoscator. Le sunt recunoscator si oamenilor care mi -au fost de folos si pentru o clipa.

Extras din cartea „Intalniri cu oameni iubitori de Dumnezeu”, in curs de aparitie la Editura Reintregirea din Alba Iulia, carte ce cuprinde interviuri cu si despre Parintele Teofil Paraian realizate de Pr. Sabin Voda la Radio Reintregirea Alba Iulia.

Sursa: *Radio Reîntregirea*

***

porni luceaf rul...

VALERIAN C LIN – *clasa a XII-a f.r. –
Colegiul Tehnic ”Gheorghe Bal ”-Adjud*

SOLDATUL

Pupile elastice cuprind orizontul
Clandestine umbre în lumin se-ascund
Solda i de plumb m tur frontul
Obuze de ghea în sânge p trund

Sufletul tremur , inser ii pe oase
Se aga febrile de câte-un atom
Ap i sânge se scurg dintre coaste
i frica îl coase pe om lâng om

Ploaia mai spal pe tâmplesudoarea
În lut i în sânge împreunat

***

PRIM VARA FRUNZELOR

M întreb
Ce o s fac
Când ochii t i îi voi vedea
Peste tot

Ca i cum locul meu
de parcare
Ar fi în RAI

i Dumnezeu ar taxa

IDAC ...
i dac stau i a tept
Meduzele multicolore ale iri ilor t i
O fac numai fiindc
Abisul din vârful acului de ceas
Tic ie în lumina albastrului

O fac numai fiindc
Fluorescen a gândurilor tale

V L DE UMBRE

Un v l
Ca o frunz plin de iriza ii
De care se lovesc stelele

Iar pentru o clip ,doar pentru o clip
În ochii lui

Am z rit evadarea sufletelor
Mascate de albul z pezii.
***

Zorii îmi g sesc inima
Sfâ iat de cea
Nici un punct de reper
Unde s cobor
Odat cu tainele

A tept zborul vulturilor
Când aripile lor uria e
Vor întinde ochiul meu
Ca o mare
T l zuindu-mi rmul

i aripile vor deveni
De piatr

La piept st stins i ofilit floarea
Pe care o ine un simplu soldat.

La poarta Iadului
Pe oricine intr ...
i iese
Luminat

S fie împ r it
Tuturor s racilor
Ca o c dere
De frunze
Prim vara.
***

Îmi coloreaz brusc
Expansiunea

i pentru o clip
tiu de unde începe
i se termin
Umbra ta.

***

Atât de brusc
Încât surprinde cu t cerea
Urletul lupului
***

***

ELENA NICULESCU, clasa a XI-a C, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal" -Adjud

F R GÂND, F R STIM

Nevrednic este graiul ce scuipe peste vorbe
îi stîmna i-a pretins-o din neam îndelungat -
nu are-ase-nare, prin pa nicele urbe
plasmatica gândire, a unui vers curat...

***

MISTERE

E lini te în înc pere
doar umbrele se-agit mut
...ploi mari de stele i t cere
m tot întorc în lut...

Scîlipiri de lun -n marea moart
parfumuri am rui în zare
privighetoarea-mi fulger în soart -

E jalnic urmarea i ude a ternutul
când te întinzi în valul de gânduri ap sat...
Nu vreau s simt r ceala, nu-mi râde infinitul
zac doar cu barba-n palm i fruntea-ngreunat
...de-a prinde o scîlipire, din cerul blând sc pat !

i dispare...

Un ultim cântec în surdin
o rug ciune-nfl c rat
...un sloi de vis
de alt dat ...
durerea s-a încoronat divin !

***

ALEXANDRA NICULESCU, clasa a X-a C, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal" -Adjud

MIREASMA LUI DUMNEZEU

Azi, Dumnezeu are mireasma de cetini de brad
sângele Lui de r in i se lipe te de palme
verdele vie îi în eap
durerile-s calme i globuri mici
p mînte ti

***

REAC II NOCTURNE

A adormit ora ul ca un prunc
ochii lor mari i le-au închis cl dirile
bag mâna-n întuneric, îl rup i-l arunc
spre cer, s i se zdruncine zidirile
s sl beasc dintr-odat puterile
în care toate beznele luminii - piezi - se
ascund...

str lucesc cu alb culoare
printre stelele cerului
adie o boare de singur tate:
azi, Dumnezeu i-a luat un moment de r gaz...

E noapte i iar i m cheam t cerile
i eu tot cu glasul t cerii r spund...
e noapte - i albe mai sunt numai pietrele
roase de veacuri

***

CORINA IONELA MAFTEI, *clasa a X-a C, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal"-Adjud*

PLEC

Plec spre niciunde – vreau să respir adevărul
Pune-ți toți înțepii undeva, jos,
În câmpul meu cu flori purpurii
și nori de hârtie...

Măinile îmi spun povești – tot mai greu de-
n eles...
Pianu-mi scrie viața – notă după notă
Uitându-mi melodia...

***

OVIDIU MOLEA, *clasa a X-a A, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal"-Adjud*

SINGUR, ATÂT DE SINGUR

Adoram să-ți văd chipul luminos
și pot să mă joc în razele-i de lună
ce zboară din porțile lui
și pot să mă deschid ca o floare după
soarele-i din ochi...

pustiului ...

În infernul acestei lumi
plutesc în nețiră
ca după un sfârșit de lume – fără
spectatori

Dar inima mi-e plină de veninul singurătății
sufletul meu cîntă toată vremea - pasare

***

ANDREI GRAP, *clasa a XII-a C, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal"-Adjud*

UN BIET TEMERAR

Un biet temerar
Al zilei de mâine
Bând în van
Mori în nețiră
Pocalu-nchinând
Spre pustiul, nu spre fire...

Un biet temerar
Aptându-se cu uimire
Și-și rodește fructul
Parfum de mire...

Timp pierdut în pașii de nisip...

***

CRISTINA LUPU, *clasa a XII-a B, Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal"-Adjud*

SUFLETU-MI - FĂCĂLIE SPRE MINE

Sufletu-mi - fclie spre mine...
Din zare privesc spre r s rit -
A tept s se fac lumin :
Mirele a venit...

Vântul – ne-nduratul vânt
M -mpinge-napoi...
...Captiv -ntr-un vis:
Nici eu, nici noi...

***

semnal

VACCINUL I ...DEPOPULAREA LUMII!

Semnal m ceea ce apare pe Internet, ca un "memento", iar nu ca pe o instigare:

A IESIT LA IVEALA ADEVARUL DESPRE GRIPA PORCINA - DEPOPULAREA PLANETEI!!!

In sfarsit o femeie din Austria a fost suficient de puternica si a decis sa relateze adevarul in fata lumii intregi si de aceea dupa cateva zile a pierdut locul de munca, ceea ce reprezinta dovada ca vaccinarea in forta a populatiei care are loc in SUA, Canada, Australia si Marea Britanie nu e deloc sigura asa cum ni se prezinta!

In aceste tari toti oamenii (100% din populatie), sunt obligati sa se vaccineze impotriva gripei porcine si da ca refuza sunt condamnati fie la 1 an de inchisoare fie trebuie sa plateasca 250 000 USD amenda, cum se intampla in SUA!

In celelalte tari se va vaccina fie toata populatia fie cea mai mare parte din oameni!!

Croatia a facut comanda la aprox.2,5 mil de vaccinuri, Serbia, Macedonia si Romania la fel. Vaccinarea va incepe in toamna cand prin vaccinare se vor infecta oameni sanatosi, iar atunci cand vor incepe decesele in masa explicatia oficiala in mass media va fi [UTF-8?] mutatia virusului care nu mai poate fi oprit !!!

Fiti intelepti si cercetati aceasta tema si nu va vaccinati impotriva gripei porcine, prea multe lucruri sunt suspecte si fara logica!

Prin aceasta metoda se urmareste planul de DEPOPULARE A LUMII, ceea ce inseamna eliminarea si uciderea a 90% din oamenii de pe intreaga planeta din partea NWO(New World Order)!

Producatorul vaccinului este firma BAXTER care deja de vreo 5 -6 ori a infectat prin COINCIDENTA oameni sanatosi cu vaccinurile sale.

Trebuie sa vi se para circumspect si cum au reusit sa faca vaccin asa de repede dupa aparitia virusului? Pentru ca deja au avut vaccinul, dar voi n-o sa-l primiti ci numai un grup restrans de oameni alesi, iar voi o sa va alegeti nu cu vaccin, ci cu virusul activ introdus in organism prin progr amul de vaccinare in masa ,fie obligatorie, fie prin manipulare mass media!!!

Numele femeii care a facut public acest adevar este Jane Burgermeister, o jurnalista cu multe premii si distinctii, si ca s-o cunoasteti mai bine puteti accesa profilul ei in Wikipedia de unde veti avea sansa sa va documentati mai amanunit:

http://en.wikipedia.org/wiki/Jane_Burgermeister

***

micii orfei din berzun i

NICOLETA-VASILICA A TEF NOAIA

clasa a V-a B - Berzun i

PRIM VARA.

Cerul e senin,
Soarele str luce,
Mii de p s ri,
Frumoase pe-ndelete,
Zborul i-l iau spre cer.

Erau tot felul de p sari,
În noianul albastrului,
Rîndunici, gai e guralive, ra e,
Corbi ce cronc ne,
În mii de culori se-apropiau.

Copaci înflori i,
Coroane minunate, flori albe,
Cerul atingînd,
În mii de culori.
Florile au r s rit i ele,
Ca i celelalte plante,
Totul e frumos,
Este raiul nostru,
Este raiul prim verii.

Raiul prim verii,

ANDREEA OLARU

clasa a V-a B - Berzun i

(încercare în limba englez , corectat)

IF I LEARN FROM THE SAINTS.

(**DAC VOI ÎNV A DE LA SFIN I**)

If I learn from the saints,
When I am very small,
Then, every saint still is dreaming
Of a new lesson in good and best,
They are watching me, gifts to give.

If I learn from saints,
I shall be able to make,
All day a sea of good marks,
Carry the food for the house,
Loving the life. I can say: I am!

S-a schimbat complet,
S-a schimbat în alt rai,
Frumos, cald, în mii de culori,
A a a trecut prim vara,
Vara a venit,
Eu cu mult c ldur ,
Parfumul florilor admir,
Florile din jur mi-s dragi,
i nu le uit.

***

POEZIE

Mi-a pl cut mult ' *La mijloc de codru*', o poezie
ce nu o uit. Noi avem mai la deal, o padure
frumoas , cu mul i copaci frumo i.

La mijloc de codru des,
Toate p s rile es, es alti a dorului,
Spre bucuria odorului.
La mijloc de codru des,
P s rile- i leag n suspinul iernii,
C ci adîncu-i nep truns.

***

If I learn from saints,
Handworking to do, the sea will look
Clean and fresh through the colors
I am doing, because I am learning.
Ends.

***

MAMA

Mama mea,
Cu-n singur cînt,
E un înger pe p mînt.

Mama mi-a dat via ,
i o pova ...Mama mea cunoa te p durile,

Toate coturile i rîurile.
Mama mea o prin es adev rat ...
***

ROXANA-PAULA TUDUREANU

clasa a V-a B- Berzun i.

PRIM VARA

A trecut iarna întunecoas -
Vine prim vara - trist i frumoas ,
Cîmpul iar este ca smaraldul:
Culcat -n lan, vine somnul, caldul...

Prim var , hai la sfat!
Fericit m-ai l sat...
Ca pe-un înger te-am visat...

***

istoria m rturitoare

70 DE ANI DE LA DECLAN AREA CELUI DE AL DOILEA R ZBOI MONDIAL (1939 – 1945)

1 SEPTEMBRIE 1939 – ISTORIA UNEI ZILE

Despre cel de – al doilea r zboi mondial s-a scris atît de mult , încât aproape c nu mai este nimic de spus . i totu i ... " *Contraatac* " fiind o revist de cultur , istoriei îi sunt dedicate pagini din care cititorii no tri afl lucruri importante care au marcat evolu ia Istoriei Na ionale i a

Istoriei Universale .

Oricâte considera ii sumare am face despre acest eveniment major al secolului al XX-lea , nu putem s nu apreciem c declan area r zboiului , în septembrie 1939 , marcheaz e ecul politicii pentru care politicienii englezi i francezi au fost sever critica i . Remediul francez pentru pace i securitate în Europa fusese deja distrus , din cauz c el se întemeia pe incompatibilit i – un sistem de alian e continentale , plus alian a cu Marea Britanie , pentru care alian ele continentale p reau a fi absurde . Ca efe ct al e ecului re etei franceze , Anglia s-a situat pe pozi ia de a da tonul în sistemul alian elor , dar ceea ce a realizat ea s -a dovedit a fi o ac iune gre it , din cauza obtuzit ii politicienilor englezi în fa a fenomenului fascist , dar i datorit altor motive mai pu în importante . Nu este mai pu în adev rat c i S.U.A. apar vinovate . Politicienii americani s-au inut deoparte fa de problemele Europei în întreaga perioad interbelic . Izola ionismul american , spre deosebire de abnega ia francez , a constituit o chestiune de preferin . Dar el a implicat o retragere în fa a agresorilor . Nu este mai pu în adev rat c i Marea Britanie a fost , de asemenea , izolat . Diferen a , în cazul Angliei , a fost îns aceea c , spre deosebire de Fran a i Statele Unite , ea a re fuzat s se angajeze i s joace un rol activ . Rolul ei s-a redus la a face declara ii . Dar Anglia s-a dovedit interesat mai mult de a- i ap ra interesele imperiale , iar acestea nu veneau , de fapt , în conflict cu cele ale Germaniei . Mai mult , guvernele britanice i chiar unele dintre cele franceze erau tentate s cread c noul sistem de securitate colectiv , întruchipat de Liga Na iunilor , constituia un r spuns la problemele lor i ele au acordat prioritate sus inerii Ligii , de i tiau , de asemena , c securitatea colectiv din zilele lor nu func iona .

Prof. P. Thibault, în capitolul consacrat războiului dintr-un compendiu de Istorie Universală, apreciază că marea criză economică din 1929 – 1933 apare drept prima cauză a războiului: " Ea a subliniat opoziția dintre țările bogate, ale Having (Statele Unite, Marea Britanie, Franța), de în toare ale unor imense imperii coloniale și a mai mult de 80 % din stocul de aur mondial, și cele ale Having Not (Germania, Italia, Japonia), bogate mai curând într-o populație superabundentă. Criza economică a favorizat constituirea în aceste din urmă state a regimurilor autoritare, respectiv dictatoriale, înclinată să se sească în expansiunea externă o soluție lesnicioasă pentru problemele lor economice și sociale și un derivativ pentru tulburările lor interne, concomitent cu o sursă de materii prime și o piață de desfacere pentru industriile lor. " (1) Hitler nu a făcut decât să amorseze mecanismul fatal.

Pentru a avea pretext să atace Polonia, Hitler a înscenat un " atac polonez " asupra postului de radio de la Gleiwitz, din apropierea frontierei germano – poloneze, atac executat de SS – istică, care au lăsat pe teren cadavrele câtorva de inuși de drept comun îmbrăcați în uniforme poloneze. În zorii zilei de 1 septembrie 1939, la orele 4,40, armata germană a invadat Polonia. În conformitate cu obiectivele prevăzute în " Planul Alb ", Polonia urma să fie înfrântă într-o campanie de scurtă durată, printr-o lovitură dată prin surprindere cu forțe superioare, în special de tancuri și de aviație. Având în vedere și forma învâltitoare a frontierei dintre Germania și Polonia, planul OKH prevedea două lovituri convergente spre Varșovia: una pornită din Silezia și estul Cehoslovaciei, alta din Pomerania și Prusia Orientală.

Pe prima direcție urma să – se desfășoare ofensiva Grupul de armate " Sud ", compus din 36 de divizii, dintre care 4 de tancuri și 6 motorizate, comandat de generalul Gert von Rundstedt. Acest grup trebuia să înainteze spre cursul mijlociu al Vistulei, să nimicască trupele poloneze din marele cot al fluviului și pe cele din Galiția și să prindă cu unitățile blindate spre Varșovia. Flota aeriană urma să sprijine ofensiva trupelor terestre.

Pe a doua direcție era prevăzută Grupul de armate " Nord ", compus din 21 de divizii și două brigăzi, dintre care două divizii de tancuri și două motorizate, comandat de generalul Freiherr von Bock. Acest grup urma să nimicască inițial trupele poloneze din " coridor ", iar apoi să înainteze spre sud și, în cooperare cu celălalt grup de armate, să nimicască trupele poloneze din regiunile de vest ale țării. Flota aeriană sprijinea ofensiva marilor unități terestre. Legătura dintre cele două grupuri de armate era asigurată de o grupare compusă din trupe de rezervă și de " Landwehr " (rezerve).

Pentru invadarea Poloniei, Germania a concentrat 63 de divizii, dintre care 6 divizii de tancuri, care numărau cca. 1 500 000 de soldați, peste 6 000 de guri de foc, cca. 4 500 de tunuri antitanc, 2 700 de tancuri și aprox. 2 000 de avioane, dintre care 1 400 de aparate moderne.

Armata poloneză a fost total surprinsă de noile metode de purtare a războiului folosite de germani. Bombardamentele masive ale aviației în scopul terorizării populației și dezorganizării sistemului de comunicații creau condiții acelușor blindatelor. Cuplul tanc-bombardier în picaj a dominat câmpurile de luptă în prima perioadă a războiului.

În aceeași zi de 1 septembrie 1939, la orele 21,30, guvernele Angliei și Franței au adresat Germaniei un ultimatum pentru încetarea ostilităților și retragerea armatelor din Polonia, dar care a rămas fără rezultat. De asemenea, regele Leopold al III – lea al Belgiei, Papa Pius al XII – lea și alți ase conducători de state mici adresează lui Hitler apeluri de pace, la care acesta nu a răspuns. (2)

Ceea ce a urmat se cunoaște: un război nimicitor, care a durat 2 174 de zile și a provocat moartea a 55 de milioane de oameni, înregistrându-se o medie de 25 298 de victime pe zi. Numărul persoanelor civile ucise – 28 de milioane – întrece cu mult pe acela al militarilor, fapt caracteristic " războiului total ".

NOTE BIBLIOGRAFICE

1. F.- G. DREYFUS , A. JOURCIN , P. THIBAUT , P. MILZA , **Istoria Universal** , III , Bucure ti , 2006 , p. 423 .
2. * * * **Marea conflagra ie a secolului XX** , ed . a II – a , Bucure ti , 1974 ; L . LOGHIN , **Al doilea r zoi mondial – Cronologie** , Bucure ti , 1984 ; JACQUES DE LAUN AY , **Mari decizii ale celui de – al doilea r zoi mondial** , I – II , Bucure ti , 1988 ; B . H . LIDDELL HART , **Istoria celui de – al doilea r zoi mondial** , I – II , Bucure ti , f . a .

prof . *C t lin* **MOCANU**

***

consacrarea tinere ii

LAURA LUCIA MIHALCA

TABLOURI SOLARE

Sarutul lui Klimt e atata soare decorativ
incat te intrebi daca nu cumva e cealalta fata a lunii,
o alta planeta cu oameni traind sentimentele complet,
fara a cauta intentii ascunse.

Strigatul lui Munch e un soare ajuns la apus,
un soare batran si violet.
E cel ce a trait multe si cere ajutor.

Acuarelele lui Kandinsky nu sunt divizari de lumina?

..oare noi nu putem sa traим un apus sau un rasa rit?
Sa traим cu adevarat tot ce vedem, fara a pune intrebari, fara a cauta raspunsuri.
Impreuna.

***

Sugestie muzicala : Carmina Burana- Carl Orff

DOAMNE, IMI ESTI CEL MAI BUN PRIETEN

da, da, ai auzit bine.
Imi esti Cel mai bun prieten.
Niciodata nu Te Superi pe mine,
nu ma Certi,
nu imi Vorbesti rastit,

nu Te Razbuni
sau nu Pui intrebari la care sa nu vreau sa raspund.

Tu esti cel Imbracat in taine si fara de pacat.

E adevarat, cu Tine nu merg la film sau la teatru.
Cu Tine vad lumea toata.
Cu Tine nu merg la biliard.
Alaturi de Tine imi joc viata,
mergand pe acest pamant.

Nu Tu ai Creat si jocul si cuvantul
si viata si cantecul?
Noi doar suntem locuitori ai spatiului Tau.
Spatiu provizoriu.

Hmm, nesiguranta, nestiinta, dar univers captivant.
Oameni.

CUM SUNT SFINTII?

Iata o intrebare pe care o rostesti si care iti este pusa continuu.

Recent m-a intrebat un copil de patru ani
cum e lumea, cum e Dumnezeu, cum sunt Sfintii.
Am inceput sa vorbesc in cuvinte savante.
Ii spuneam ca sfintii sunt volatili, sunt ca aerul si apa de care avem impetuoasa nevoie
si multe, cate altele.
Dar dupa trebuia sa ii explic ce inseamna volatil, de ce avem nevoie de aer si apa sa respiram,
ce inseamna impetuoasa nevoie..
Fiinta capturata de intrebari, deci.
Doream mult sa fiu simpla, sa ma inteleaga.

I-am spus intr-un final ca Sfintii seamana cu noi.
Sunt exact ca noi,
dar cu fete blande
si suflet de aur.

Ce simplu a fost. Piciul m-a inteles imediat,
cand am lasat vorbele mari deoparte.

Universul nu e greu de inteles, e plin de intelesuri,
mi-am zis eu atunci.

Copilul acela de patru ani eram eu.
Mi-am amintit acest lucru dupa douazeci de ani,
cand primesc si mai multe intrebari
si pun la fel de multe.

„voluptos joc cu icoane”- mari scriitori consacrați, modele de urmat

EUGEN E V U - HUNEDOARA

ELEGIE EOLIAN

Ciudate anotimpuri:
poamele de sus și cele de jos
se culeg singure,
r scopate, putrezind ...
cel ce cândva a s dît
și cel ce altcândva a altoit
vor fi murit demult.
Vântul îi tânguie,
și recile cuiburi.
Astfel și poezia?

***

*

În cuiburi reci
Își schimb aura
arpele.
Solzii sidefii
înfoaie penajul
Mileniului.

*

AIUR RI

Omul primordial a f cut unul f cut, (creat) ci nu n scut. Al doilea Adam, a fost Noe, al treilea Cristos, unul n scut, ci nu f cut, aici în sensul de n scut prin interven ie divin , de i prin corpul femeii umane, un om bidimensional și cu accedere în treime (...), ci nu unul f cut de ceilal i, ridicat în rang ca un erou, sfânt, sau orice altceva.

Dup c dere și sferul de m sur numit „ liber arbitru”, (op iunea con tientului), darul s -a v dît unul otr vit. Darul cu efect întârziat, num r toare invers a evolu iei speciei. Dintr -un reflex mai degrab luciferic, al revoltei sinelui, el va încerca mereu s se reîndumnezeiasc , s accead recuperatoriu, la o condi ie angelic , vezi religiile sale, toate con ind acest „ agent” imuabil. De aici tragismul existen ei.

*

„S nu p c tuie ti cu trupul, nici cu gândul”...Dar când p c tuie ti visând, în absen a unui minim control moral al acestei sentin e divine, ce e de f cut? O cale de mijloc pare a fi a sc p rii de sub a utocontrol a Sinelui, pe unde se strecoar mereu spiridu ul ludic și neverosimil, îns eficient, al „ispitei”...Ca un pui de vânt pe sub fuste.

*

Mai încet se sting
În urm drumurile

Celor care fug ...

***

MERIS LBATICI

Din livezi altoite de cei de sub deal
Le-a dus vântul în munte s mână
Prin p durile reci din b trântul Ardeal
Meri s lbatici î i ascund necule i suferin a

Numai floarea rozalb cu straniu parfum
Mai tr deaz -n risip prin spini genitura
Fra ii lor sunt cruci la r scrucate de drum
Vindecat li-i de frig mu c tura

NESOMN DE MOARTE

Umbre i ecouri nous sfânt
În l ând c derea prin cuvânt.
Umbra albatrosului ucis
Pe talazuri cerul mi -a deschis ...

Umbra, pe om t, de zeu vânat
De chiar mâna ce l-a antrenat
Umbr i ecou al nebuniei
Aura-ntreit -a Poeziei

La izvor un puiandru de vultur r nit
i-a f cut cuib în piatr i floare de leac
Vindecarea-i din seva de m r înflorit
Leac s lbatic ascuns în magia din veac

Îmi cioplesc prin cuvânt r zle it din b trânti
În p durezza sonor fluierul, sfântul...
tiu s cânt suferin a naturii prin spini,
S se vindece gândul, tie geam n i vântu
***

Vin din vis cu soarele din spate
Umbre i ecouri ca zburate
Râde-n mine duh v zduhuind
Noaptea altoind m-a jefuit

Însumi mie fiind ecou m-ascult
Sunt de-acum, sunt Omul- de- demult
Prin alienare-ntors ca parte -
Ce voi fi am fost, nesomn de moarte.

***

SATE ÎN MUN I

Freatic cerul fuge din mun ii grei de sine
i moartea urc oarb în r sucit altoi
Sub sate fântânarii aud cum timpul vine
Bolborosind ca magma vulcanic -n uvoi
În fructe arde boala preadulcelui acid
B trântii spun c -n floare prea mult e pricina
Ceva se-agit -n toate peste- m sura fiind
Ca viermele s road din ramuri r d cina

Îmboboce te iute i feciorelnicia
i goliciunea prinde un fel de fierbin eal
De parc arde- n carne zeiasc nebunia
Mu c s mână a piatra ancestral
De parc e o spaim de-a fi mai mult cât poate
De parc se ofer mai mult cât va tr i
De parc b trâne ea cu moartea -n om se bate
De parc ce se na te sacrific -a mai fi

Dac ascult i p mântul auzi îndep rtat
Mari clopote stelare **ce -n propriul gol se zbat**
***

AMURG DE TOAMN

Fulgi ascun i
În imaculata bucurie
A sufletului de copil

Unde toate dorin ele
Iau forma omului Alb

i r ceala prinde viat
Cu lacrimi albe
Pline de forme
Ca un "botez" al luminii

Înainte dorin elor mele
Am pus frunza
De culoarea soarelui

Fo nesc
Cu privirile
Ce mi se sparg cu zgomot
De fiecare c dere

Ca un clopot
De piatr

Înz pezit

***

CEZARINA ADAMESCU – GALA I

INVOCA IE

Vino-mi-te, vino iar ,
i te ad , ad -mi-te,
s aprinzi o stea amar
dintre stele nemurite.

Adu-mi via din murire,
trage-mi cerul în priviri,
Mlaj întru n lucire
Pân' la primele iviri

Ale tainicei Selene
Raiul înviind în gând,
când se pr bu e te-n vene
Sângele de dor, plângând...

Vino, palide Luceaf r,
ca pe valuri reci c lcând
din imperiul înc teaf r
p r sit de nu tiu când.

Vino s -mi aduci prinosul
i pe frunte-a eaz -mi laur
vin cu Dumnezeu Hristosul
pacea s-o presari pe plaur.

Nici nu tiu cum s te-mbii
s -mi cobori, Luceaf r, dar ,
Mort frumos cu ochii vii
i cu sufletul pe-afar .

i mai adu-mi, strop de rou ,
ap vie i nectar.
S -mi acoperi - pleoape - dou
cu parfum din flori de har.

Vin, pe buze cu mineiul
cu icosul i psaltirea
i mai adu- i martor, Teiul
s m -nve e ce-i iubirea.

Adu-mi plopul cel stingher
"Lacul codrilor albastru"
adu-mi cântecul de ler
în l at în crug de astru

C -n gr dinile celeste,
Al Veronei sfânt Emin
Ne va fi, ne-a fost, ne este
Românesc destin. Amin!

14/15 iunie 2009

***

PAUL SPIRESCU - ADJUD

APELUL DE SEAR

- Soldatul Pricop Dumitru, fiu al Muntelui
i al Patimii,
locuitor în Oedip, în stelele din adâncuri
i în lacrima Arlechinului,
zis Dumitru al Pe terii !
- Prezent, Doamne !
- Soldatul Ghini Constantin, logodnicul
orei patru diminea a,
locatar pe Scara de serviciu,
mereu uitat
i prad morilor de vânt !
- Prezent, Doamne !
- Soldatul Spirescu Paul, de profesie
be iv r zvr tit,
ho de cai
i iubitor de oameni
adev ra i !
- Lipse te, Doamne !
- S mi-l aduce i degrab !

***

MATEI MONICA - ONE TI

SALT ÎN TIMP

În visele ce le tiam subtile
...adun sim minte i ziceri celebre
dintr-o tiin a vremurilor din demult,
inima libert ii; c ci, ceea ce tiu
împarte bine ea în pa ii clipelor de bine,
o bine e a inimii bra la bra
cu firea-ndr znea . Ce lume subtil
firea-mi adun i las
timpului inscrip ia spa iului.

***

EDIFICII NE- TIUTE

Adu- i aminte de stelele ce-n fiecare
întuneric al durerii î i lumineaz calea

i nu te las s p e ti pe spinii sio-lagarzi
(I sa i cale de pres r ri malefice)
Tu, te du mereu în c ile luminii ...
...adun crîmpeile de firi îndr zne e
s ai ce pune la masa iubirilor, cînd
fulgii durerii te vor adulmea
cu simplit ile omene ti. S tii
c -n periplul vie ii toate-s ale tale
pe-ntinderi de bine e,
lagarzii nu au nimic,
doar fur (i spun altora c -s ho i)
pe s turate, s aib la concertul lor
din *holon*-ul clon rii.

***

CAMELIA CIOBOTARU – FOC ANI

PICURI DE SINGUR TATE

Cea , ploaie, frunze moarte,
Frig, alean, umbriri de noapte,
Cântec trist, de p s ri sure
Visând var în p dure,

Ruginiul curge-n balt ,
Plânge creanga dezbr cat ,
Plâng i visele uitate
Pe un col r zle de carte...

Fluturi, flori, soare, c ldur
Vrea iar dorul... Mi le fur
Cea a, ploaia, frunza moart
i cea toamn blestemat

Care picur în toate
Stropi mari de singur tate...

Noiembrie 2009

***

RUG

Mai fr mânt , Doamne, lutul!
Mai fr mânt -l înc-o dat
Sufând cald, spre ve nicie,
Strop de via ne-ntinat .

Mai fr mânt , Doamne, lutul!
i ni-l cerne, Doamne, bine,
Ca atunci când învia-va

S vorbeasc doar cu Tine.

Mai fr mânt , Doamne, lutul!
Cel cernut prin a Ta palm ,
Ca pornind pe drumul vie ii
Între neguri s n-adoarm ...

Mai fr mânt , Doamne, lutul...

***

calea, adevrul i via a (eseuri i interoga ii)

***

PAIDEIA I CITADELA

Mai ales dup 1989, m-a obsedat constatarea c într-o lume care este aceea i pentru to i, românitatea se restrânge din ce în ce mai mult i pe toate fronturile. Între cele dou r zboaie mondiale Ovid Densu ianu mai inea cursuri despre românii din Tatra, pentru ca ast zi s asist m neputinci o i la extinc ia generalizat a românilor de peste tot. Chiar în ar , România î i pierde vorbitorii de limb român prin deznaionalizare, dar mai ales prin emigrare, prin emigrarea celor mai valoro i, ceea ce este i mai grav.

Dincolo de r ut ile lumii care au fost, sunt i vor fi pentru to i acelea i, trebuie s ne recunoa tem gre elile. Suntem lovi i sistematic nu doar pentru bog iile noastre sau pentru excep ionala noastr pozi ie geo -strategic , pe care înc o mai de inem, ci fiindc f r PAIDEIA, ca mod de a tr i, am pierdut prin estompere în timp sensul existen ei noastre. Prin pierderea con tiin ei valorii de sine, românii, ca ultimi purt tori ai înaltelor tradi ii valahice, continu s fie desconsidera i i ca urmare agresa i i în Serbia, i în Bulgaria, i în Grecia, i peste tot. Dincolo de orice limit a instinctului de conservare, am ajuns s tr im f r un mare ideal moral, în numele c ruia s nu ne t iem singuri craca de sub picioare, uzurpându -ne ara la toate nivelele prin nep sarea i prin imoralitatea generate de l comia la vâr f.

La vâr f, pe fondul lipsei de cultur i a lipsei unei veritabile responsabilit i na ionale, ca parte a unor obliga ii europene asumate, se fur pentru îmbog irea frauduloas în numele unui liberalism primitiv i f r reguli, iar s racii, dup modelul boga ilor, fur pentru supravieuire. Sunt pu ini cei care i -au p strat demnitatea de om i înc i mai pu ini cei care i -au p strat con tiin a de neam i de ar ca pe o contribu ie la marea simfonie european . Du manii jubileaz i ne lovesc din ce în ce mai dur. Pe ori cine vom învinov i, tendin ele spre scindarea României, în forme mai mult sau mai pu in evidente, reprezint consecin a pierderii credin ei în rostul nostru european.

Dezinteresul, minciuna i corup ia generalizate, favorizate de acel tolerant „Asta este !”, de care sufeream cu mult înainte de 1989, reprezint semnele unei maladii letale. Pe atunci o poet ne avertiza: „popor vegetal” i, Doamne, ce pu ini au fost cei care f r s o blameze, au resim it du ul rece i au f cut efortul s se

trezeasc pentru a r mâne apoi mereu treji. Disperat în fa a aceleia i letale maladii, Andrei Mure anu ne soma, ca pentru o reanimare, „De teapt -te! De teapt -te române din somnul cel de moarte”. Versul îl cânt m i acum, dar credem c este doar o licen poetic i doar un repro pentru „barbarii de du mani”. Tot doar licen poetic ni se par i versurile lui George Co buc:

Via a-i datorie grea

i la ii se-ngrozesc de ea

S aib tot cei la i ar vrea

Pe neluptat.

de i vedem bine c lumea tr ie te schimb ri uria e din cauza nevoii de tot mai multe produse i servicii pe fondul epuiz rii treptate a rezervelor naturale de materii prime. Furându -ne unii pe al ii ne-am pulverizat coeziunea specific celor care creeaz (**CREEAZ !**) uni i în numele propriului ideal, ideal care se tot scufund în uitare sub avalan a de informa ii, dac nu este actualizat prin înv are continu , adic *prin paideia ca mod de a tr i*. Într-o Europ Unit nimeni nu are nevoie de pete negre, petele negre sl bind în mod drastic întregul.

Înainte de a fi fost ucis prin tr dare , Ioan Vod cel Cumplit i -a adus ara la prosperitate în numai trei ani, guvernân ii no tri nici în patru legislaturi. Din contra,, ei au ruinat -o sub toate aspectele: material, cultural i implicit moral, fenomenele entropice evoluând în ritm galopant. Nici pentru propriul lor interes, ei n -au în eles avertismentul fostului pre edinte al SUA, John Fitzgerald Kennedy c : „Dac o societate liber nu -i poate ajuta pe cei mul i i s raci, ea nu-i poate salva nici pe cei pu ini i boga i.”. Dar erorile lor sunt i erorile noastre, iar ele vor d inui în m sura în care cauza tuturor relelor este necunoa terea, Panait Istrati îi spunea prostia, ceea ce subliniaz nevoia de studiu continuu i implicit responsabilitatea programelor editoriale.

În mod deosebit, a fi dorit ca puternicele i elevatele noastre edituri s fi reeditat i s fi promovat, imediat dup anul 1990, pentru uzul politicienilor i al nostru, al tu turor, acel excelent cod de etic pe care îl reprezint **CITADELA** lui Antoine de Saint-Exupéry. În nici o carte nu se g se te adunat la un loc atât în elepciune civic exprimat simplu i conving tor. În acest roman am g sit scris c doar un limbaj insuficient îi opune pe oameni unii altora, c ci dorin ele lor nu difer (p.61), c *este van iluzia celor care cred c pot locui în pace în ad postul lor f r o victorie permanent asupra de ertul* ui (p.30,32), dar mai ales c putreziciunea oamenilor este putreziciunea imperiului care îi cre te (p.59) i c numai fervoarea pentru o cauz salveaz imperiul (p.60). C dragostea de sine este contrariul dragostei (p.83) i multe altele. Romanul conceput la nivel de principii, în termeni foarte generali, f r nume de locuri sau nume de oameni i f r un timp precizat, nu ar fi deloc greu s se accepte c ceea ce autorul nume te imperiu reprezint orice form de guvern mânt, inclusiv un stat democratic.

De fapt nici o alt form de guvern mânt nu oblig pe cet ean la responsabilitatea prin competen a a cum îl oblig democra ia. F r competen participarea cet eanului la dialogul democratic, participarea sa la guvernare sau la autoguvernare sunt non -sensuri. Din aceast perspectiv lipsa de angajare a intelectualilor este condamtabil , este cu totul condamtabil . Chema i s cunoasc i s interpreteze toate reu itele i neru itele umanit ii, cauzele lor, înv mintele lor, intelectualii sunt singurii responsabili de paradigmele în numele c rora tr iesc purt torii g ulerelor albastre ca i purt torii g ulerelor albe.

Dac ar fi intuit c **CITADELA**, acest roman care în vestul Europei a creat un curent filozofic de propor ii, reprezint o excelent baz de dezbateri pentru activit i de tip **PAIDEIA**, fiecare dintre c rturarii no tri ar fi trebuit s ne vorbeasc mult despre înv mintele acestei c ri de neînlocuit, pân când în întreaga ar s -ar fi con tinentizat c numai omul inferior inventeaz dispre ul (p.97). C rturarii no tri de marc erau i sunt primii chema i s cultive la nivel de mas o nobil i eficient mentalitate postcomunist i nu cei care, dese ori,

vehiculează prin reclamele comerciale cea mai abjectă compromiscuitate, despre care tot în *CITADELA* se arată că „negustorii se transformă repede în pedagogi și prezintă ca scop ceea ce, prin esență, nu e decât mijloc, în elându-te astfel asupra drumului de urmat, te va degrada curând, și ciuda muzicii lor este vulgară, și îi va fabrica un suflet vulgar.” (p.164).

Or, în citadelele de civilizație ale Europei Unite nu de vulgarități, care duc la primitivism, avem nevoie ci de un comportament cu adevărat civic. Avem nevoie de civism și el nu poate fi dobândit decât numai prin *PAIDEIA*.

S-a pierdut prea repede autenticul dialog socio-cultural la nivel național și astăzi înregistrăm un regres moral fără precedent. În locul unor scuze care s-ar putea încropi, eu optez pentru reluarea dialogului. Mai bine mai târziu decât mult prea târziu, mai ales, având în vedere avertismentul lui A.D. Xenopol, care a arătat că este foarte bine când într-o societate există o diversitate de idei, dar că este foarte rău când nu există cel puțin o idee comună care să asigure coeziunea acelei societăți. Dintre multele idei dezvoltate în *CITADELA*, ca și în alte lucrări de referință, cel puțin unele pot deveni liantul civilizației europene la care aspirăm. Dar pentru cunoașterea, selectarea și adoptarea lor la nivelul unui neam întreg avem nevoie de efortul conjugat al creatorilor de marci.

GEORGE LIVIU TELEOAC - cercetător de genetică lingvistică, BUCUREȘTI

324.3150

***

MIHAI EMINESCU, CONTESTATARUL „CARADALELOR”

Mai puțin cunoscuta lucrare a distinsului profesor universitar Nicolae Cartoian „Cercetări literare”, alcătuită în perioada 1929-1940, scoate în evidență dimensiunea și prestigiul publicisticii eminesciene, sub influența contextului politic al vremii, fără a neglija să amintim cota extrem de ridicată a **românismului** după proaspetele evenimente istorice, 1821 - asasinarea lui Tudor Vladimirescu, și 1866 - prin lovitură de palat, surghiunul lui Al. I. Cuza.

Cauza principală a polemicii pe care o ducea Eminescu cu fracțiunea liberală este că oamenii aceștia nu resimțeau legea spirituală curătoare, cu scopul jertfei pandurilor lui Tudor, considerându-i tocmai ca fiind parte din rândul celor care l-au suprimat. Astfel, aflăm că motivul vehemenței polemice împotriva lui Macedonski, nu se datorează celebrei epigrame a ezatului tendențios de Grigore Ventura între cei doi. Adaosuri pe marginea unor manuscrise, sunt extrem de revelatoare: **„De nimic alt decât nepotul sârboteiului tafeciu (Dimitrie Macedonski n.n.) care-a vândut crețutul sfânt al domnului Tudor în mâinile grecilor, se pretinde acum boier mare, la care alții n-ar fi vrednici a fi slugi mcar.”** (Ms.Ac.Rom.n.n.) Din punct de vedere literar, Eminescu nu l-a considerat niciodată legitim pe Macedonski, între ei stând „crețutul sfânt” al lui Tudor. Pentru Eminescu, fanariștii și urmașii lor, a însemnat cortegiul clientelar de diverse etnii de tip constantinopolitan lăsat asupra răii ca niște lăcuste. Când ne vorbește de pînă „superpus” Eminescu se referă la „resturile numeroase” ale haimanalelor de sub steagurile lui Pasvantoglu, (insurgent turc vestit pentru groaza răspândită în Oltenia și Rusciuc n.n.) Al. Ypsilante, grecul cu zâmbet ucigător, din care își trag obârșia **Giani**, (ministru de justiție în cabinetul lui I. Brătianu n.n.) **Carada**, (redactor la „Românul” iar din 1883 director al B.N.R. n.n.) **C.A. Rosetti**, (conducător politic al turilor de Brătianu n.n.) **Cariagdi** (fost ministru de justiție în cabinetul I. Ghica, primar al capitalei 1884 n.n.) **Pherekidis** (om politic n.n.) **Candiano Popescu**, (participant la evenimentul din 11 febr. 1866 care aduce detronarea lui Cuza n.n.) lideri ai liberalismului românesc, „caradale” cu funcții decorative parazitare. În contestarea acestora, într-un desigur și originea lor, fără a-l cruța chiar și pe C. A.

Rosetti, sau Nicu Xenopol, excepție fiind când doar pentru Grigore Ghica, domnitor asasinat în urma protestelor amenințate asupra Marii Porți și Cancelariei austriece, la rămasă zona administrativă a Bucovinei.

Referitor la acest aspect, iată ce scria în Curierul de Iași la 30 septembrie 1877: „**și ce a devenit astăzi obârșia Moldovei? Fugădit-a fost Austria și-o ținem în vechile ei legi și obiceiuri, bunurile mâinilor stăruite întrebuințate spre ridicarea poporului moldovenesc, răzărâșii și râmă întru ale lor. (...) De îndup dreptul vechiu, Judanii n-aveau voie nici sinagogi de piatră și aibă, astăzi ei au drept în mijlocul capitalei hăvra lor, iar asupra țării ei s-au svârșit ca un pâlă negru de corbi, expropriind palmii cu palmii pe țărâna încrăpată de dăruș și răcit prin împrumuturi, nimic prin dobânzile de Iudee trebuie să plătească. Și asta în jargonul gazetelor vieneze se numește a aduce civilizația în Orient.(...) Pământul cel mai înflorit încapă palmii cu palmii în mâinile cele mai murdare – Raiul Moldovei se umple de neamul cel mai abject.**

Reproșul adresat celor menționați mai sus, ne dezvăluie abilitatea condeieristică a gazetarului de atitudine în nuanțe de pamflet, după cum demonstrează articolul „Actualitatea” publicat în Timpul (II) 11 dec. 1877: „**Nu vedeți că ne-am supus străinilor? Nu vedeți că ni-am trimis copiii la înjunghiere pentru că d. Anghelescu și poartă culege lauri pe pielea lor? Ba a ajuns ca până și cioro-horo, rumâna de laie, albă ca pâna corbului și scoată gazetă în care și ne batjocoresc în toate zilele. (Fundescu de la Telegraful era igan n.n.) Nu vedeți milostivii și pâni? Dar acum, de ne veți fi iertat sau nu, și stăm la vorbă gospodărească, și s-vă întrebăm, ce poftiți și d-voastră? și ca să ținem că avem dreptul de a pretinde, și întrebăm ce produceți? (...) Dumnealor vă să faceți pe boierii. 3-4-500 de franci nu-i linițești și nu-i faceți să se pue pe muncă pentru a deveni folositori naiei de pe spinarea țării țărănești. Sunt necuși pentru lucruri mai înalte, pentru deputați, ministere, ambasade, catedre universitare, scaune în academie, tot lucruri mari la care cinstiții lor pînă și, cari vindeau brag și rahat cu apă rece, sau umblau cu patrafirul și sfîtoțul din casă-n casă, nici nu visaseră – și nici n-aveau dreptul să viseze, căci nu dedeseră naționale și frumoși și cu stele-n frunte, ci unor băieți și groși la ceafă și țărzii la minte.”**

Vom aminti aici faptul că la 5 iunie 1883 cu prilejul dezvelirii statuii lui Ștefan cel Mare la Iași, Eminescu, având de gând să recite în fața participanților poezia „Doina,” constată monopolizarea politică a evenimentului de către liberali; renunță, dar va fi prezent ceva mai târziu în casa lui Negruzzi, unde Junimea programase susținerea aceluiași eveniment. L'indépendance, o foaie literară occidentală, marchează recitarea dezlănțuită a „Doinii” lui Eminescu, stârnind ovații de cerere a libertății și unirii cu țara-Mamă. Dar „Doina” nu însemna numai atât. Regretatul Mihai Gafiță constată că ea se îndreptă împotriva afacerii Stroussberg din care profitaseră prin fraudă liberalii și regele. Astfel, L'indépendance, ajungând prin cancelariile europene, are efectul iritării diplomatice. Austro-Ungaria, întrerupe pentru 48 de ore orice serviciu diplomatic cu România, Eminescu intră în vizorul șefului serviciului secret imperial, Kolony, regele spumeg, Maiorescu, Slavici, și alii apropiati poetului duc la îndeplinire planul eliminării lui.

Dacă s-ar publica într-un volum scrierile sale politice, oricine ar putea în elege lesne, de ce „trebuie să scriem de acest cadavru din debara,” și de ce s-a reactivat curentul denigrator asupra operei eminesciene, de ce nu vom putea intra în Europa, menținându-l ca spiritualitate superlativă: avem și noi „caradalele” noastre; istoria se repetă iar ei (descendenții ai caradalelor, mai nou, „patapibulii” n.n.) îl înminte, căci iată cât de inoportun (dar cât de actual) este Eminescu în mileniul III: „**Chestiunea de competență pentru istoria și continuitatea de dezvoltare a acestei țări este ca elementul românesc și rămasă cel determinant, ca el și dea tiparul acestei forme de stat, ca limba lui, înclinările lui oneste și generoase, bunul lui simț, și-un cuvânt, geniul lui și rămasă și pe viitor norma de dezvoltare a țării, și să pînă trund pururea această dezvoltare. Voim statul național, nu statul cosmopolit, nu America dăunătoare. Voim ca stejarul, stejarii să producă, nu merii să dureze.”** (Articolul intitulat „Problema evreiască” publicat în Timpul (VI) 17 dec. 1881)

CRISTIAN NEAGU - BUCUREȘTI

***

SUDORILE RECI ALE NEMERITATEI UMILIN E...

și uite a se destrămă orizontul literar. De un mizantropism perpetuu, plurivalent și întortocheat, aberant și antimetafizic: craii nerecunoscuți ai lumii moderne din timpul și dinaintea marelui Luceafără Eminescian și

pân în epoca actual , care au încercat s demitizeze -denigreze,construc iile artistice spirituale înalte (se populeaz -autopostuleaz în cercuri concentrice negative, reversibile sper, cu ni te afronturi ustur toare)...din spe a marilor,suferinzilor, adev ra ilor poe i.

Dar m înfrânez i-mi zic: pîn aici. Ca s nu m apuce apoplexia i s -mi plesneasc ra iunea...De i m întreb, cine sunt ace ti MERCENARI – Gabriel Liiceanu, Roman Horia Patapievici, Andrei Plesu i mul i al ii, în frunte cu Nicolae Manolescu. A a zi i Litera i, care m nânc la aceea i mas cu apostolii, autoservindu-se i emaciind contemporaneitatea pur spiritual .

De unde au ap rut, ce sunt, din ce sunt, i de ce sunt ..? Nu respect nimic (dac nu e “de/din ga c ”!), nu construiesc nimic, nu solu ioneaz nimic i nu fac decât s “cataclismeze” toate eforturile celor sensibili,care prin for e proprii i neajuta i de nimeni, lustruiesc cu sânge Luceaf rul literaturii noastre; ca un Octavian Paler, Artur Silvestri, Liviu Ioan Stoiciu, Adrian Botez , Eugen i Ioan Evu, Aurel i Felician Pop (i sunt sigur c sunt destui, preadestui care CU ADEV RAT merit trecu i aici, dar s m ierte domniile lor c nu-i tiu pe to i, îns sper s ne reunim, odat , sub egida adev ratelor valori morale i spirituale i, mîna i de spiritul str mo ilor no tri, s readucem, în Duh, adev ratele valori la lumin) - a c ror dragoste pentru adev r este ne rmu rit .

F r efortul acestor oameni (autentici) Cultura Româneasc ar fi foarte s rac . Ei sunt cei care lustruiesc cu lacrimi marginile ramelor înnegrite de timp. Care aduc valorile morale la rang de onoare. F r echilibrul acestor oameni grei, balan a s-ar defavoriza considerabil.

S nu ne l s m am gi i de materialismul a acestei lumi.S ne integr m(reintegr m)în esen a spiritual autentic a acestui p mânt sfânt numit România.E singurul adev r care d inuie peste veacuri, asta dac nu ne uit m pân la urm identitatea i vom face i noi parte din praful cosmic c l tor prin s tele, doar a a, de ochii lumii ...

VALERIAN C LIN - Adjud

***

SCRIBUL LA ÎNTERSEC IA MARILOR BULEVARDE

*„Omul se na te ca s sufere, dup
cum scânteia se na te ca s zboare.“*

A fi dorit s scriu un astfel de verset, dar el a fost scris cu mai multe mii de ani înainte i a fost tr it i mai de demult. Apare redat în Scriptur în cartea „IOV“, ducând cu el mult eternitate.

În aparen , scriem pentru a transmite ceva, dar în mod real trebuie s *ne l s m scri i*; apoi unor lucruri le d m drumul în lume ca unor porumbei voiajori.

Deoarece suntem scri i chiar în fiin ele noastre trec toare, avea harul de a st pâni scrisul acesta i de a-l p zi, cu pu ina via pe care am primit-o.

Am putut da nume unor lucruri efemere pentru c eu am primit nume i pentru c sunt cunoscut pe nume.

Îmi displace folosirea numelui de „scriitor“, îl prefer pe acela de scrib, care pare mult mai potrivit, din acest unghi de vedere.

Când scriu, fac un exerci iu spiritual de a r mâne cât mai curat.

Mul i scriu pentru a se ap ra de moarte, sau de a nu rata ansa.

Unii scriu pentru c au f cut din asta o religie; sau pentru al ii scrisul este un fel de rug ciune.

Timpul scurs din momentul în care e ti scris i pân în momentul în care pui pe hârtie, în cuvinte smerite, române ti, mesajul, creeaz o anumit tensiune. Ea poate fi benefic , stimulative, sau poate duce la nebulie, grani a dintre cele dou este mic , aproape invizibil .

A fost o vreme în care am dorit s citesc ceea ce ar fi putut scrie al ii despre mine, dar în singur tatea lumii populate de oameni i alte fiin e vii, am a teptat zadarnic oglinda în care s m v d, chiar i neclar.

Mi-a trecut dorin a aceasta, cu timpul .

Împrejurările, apoi, au făcut ca eu să scriu despre operele altora, despre poezii de aproape sau de departe, despre prozatori discreti sau de forță, aparent m-am risipit în poemele și operele lor ca să mă adun în textul acela pe care l-am scris despre toate acestea.

Deși n-am avut prea mulți prieteni, cultul prieteniei este ocazia să faci poemul să trăiască.

În general poetul, artistul, este tot mai singur, dar asta îl face să se regăsească în har.

Cuvintele trec prin tine și treptat devin logos, apoi te ceie...

Poate ar trebui să luăm modelul prim, glasul său nu se aude, dar ecoul lui să străbată lumile văzute sau nevăzute până la margini de vreme. Acest contrast marchează momentul lui *a fi*, adică *a avea viață*.

Cred că un poet nu poate scrie prea multe volume profunde pentru că se repetă și se risipește în iluzia de a fi scriitor și nu scrib și pentru dorința de primi onorul de la soldatul celui tăcut...

Câteva cri, poate trei, câteva poeme pe care să fi răstignit; și este de ajuns... Întotdeauna am uitat ceea ce am scris, am o memorie fulgerătoare și transparentă, apoi vine poemul următor în care să locuiesc.

Mi-a plăcut să învâs scriind despre marii poezii sau scriitori, despre prieteni de lângă mine a căror cum erau și sunt ei și vor fi, cu viața lor care nu este a lor și care le curge printre degete.

Nu mi-au plăcut și nu-mi plac poezii care scriu „dur”, folosind cuvinte murdare, cred că și bat joc de ceea ce au primit în dar.

Hristos spune că lucrurile care ne murdăresc sunt cuvintele noastre care ne vin din inimă pe buze și apoi pe hârtie. Tot el ne atrage atenția că din cuvintele noastre vom fi judecați, din fiecare cuvânt rostit. Trăim pe o lamă de cuțit cu două tălăci. Unul te apără, altul îți curăță inima. Este dureros, dar preferi să te salvezi prin scris.

Tot cu mii de ani în urmă psalmistul a scris că prin LUMINA LUI vedem LUMINA. De aceea originalitatea îi aparține LUI, *noi suntem martori ai propriului scris*; fiind pe călătorie, am ratat șansa de a fi originali în felul nostru discret și tandru.

Pentru că trăim sub un nor de cretinism, cred că scriitorul, sau scribul, nu poate face abstracție de valorile creștine și din acest punct de vedere, deși nu în elegem, acceptăm dragostea ca alternativă, ca un dat. Restul nu înseamnă prea mult, pentru că nu rămâne. *Să mori, să înviezi, să te înalți pe aripile cuvântului*, iată sensul pentru poet sau pentru artist la intersecția marilor bulevarde ale lumii.

Mi-a plăcut felul în care scriau cei din vechime, scribii de profesie, cei calificați. Se spălau, își puneau haine curate, apoi luau instrumentul de scris și numai așa, curățat, puteau scrie. Este momentul să ne înbrăcăm cu altceva, cu o altă ființă, după ce ne-am dezbrăcat de eu-ul nostru cel de toate zilele, și scriem textul următor de parcă am murit și am înviat.

În rest locuim în ceva cu mult mai mare pe care nu-l putem vedea, dar care ne ESTE ....

Septembrie, 2005

CONSTANTIN STANCU

***

arte plastice

HENRIETA DELAVRANCEA -GIBORY

1834-1987

Expoziția de la MNAR, deschisă între 7 august și 20 septembrie poartă numele uneia dintre primele arhitecte din România, Henrieta Delavrancea.

Fiica lui Barbu Ștefănescu Delavrancea și sora pianistei și scriitoarei Cella Delavrancea, Henrieta a construit, printre altele, în calitate de arhitect, halele Obor.

Alături de Horia Creanga, Duiliu Marcu și G.M Cantacuzino, se înscrie în programul de modernizare și formare a arhitecturii românești.

Expoziția propune vizitatorilor planuri de arhitectură, desene și schițe ale Henrietei Delavrancea, poze actuale și de epocă cu imobilele proiectate de aceasta, dar și un portret al ei executat de Eusebiu Ștefănescu.

Volumele ce compun cladirile proiectate de H.D. Urmeaza echilibrul in toate: simplitate, armonie, proportii. Acestea sunt, de fapt, caracteristici de esenta ale arhitecturii in general si ale arhitecturii romanesti in particular.

Bogata activitate de arhitect a fiicei lui Delavrancea a lasat o salba de case la Balcic, marturie a spiritului analitic si inovator in proiectare. Este vorba de vila Lupoaipei, casa Popovici -Lupa, casa Stelian Popescu, Pavilionul de Ceai, Casa Cutescu-Stork, Casa Smarandescu, casa Constantiniu, casele Pillat si Cancicov, dar si casa Ghiul Serai.

Proiectata la Balcic pentru filosoful Nae Ionescu, "Vila Lupoaipei" este o casa ce se bucura de terase largi, amplasata fiind in imediata apropiere a unor locuinte construite dupa 1950, langa strada Deviatkova.

Casa Popovici- Lupa e fost construita in 1934.

Casa Stelian Popescu, construita in 1937, se remarca prin puternicul contrast dintre plin si gol. Registrul orizontal domina.

Henrieta Delavrancea este cea care a facut proiectele pentru renovarea Primariei din Balcic, in 1934.

Balcicul anilor 1930-1940 a fost un paradis al artelor si arhitecturii, ilustrat si de cladirile arhitectei Gibory.

Octav Mosescu, ultimul primar al Balcicului, a sprijinit elanul arhitectural, facand toate acestea posibile.

Numita si Riri Delavrancea, Henrieta a rezonat in arhitectura cu principiile lui Octav Doicescu. Acest lucru se observa in cladirile Casa Mosescu - Balcic, Casa Eliza Bratianu - Balcic, Casa Cantunari - Bucuresti, 1936.

Lucrari de arhitectura din Bucuresti ale Henrietei sunt casele Profesor Gavrilă si General Platz, dar si blocurile de locuinte strada Pictor Iscovescu si strada Brezoianu. Acestea sunt in spiritul arhitecturii moderne.

Elementele noi aduse in arhitectura de fiica lui Delavrancea sunt braiele orizontale si copertinele acoperite cu olane. Tot ea e cea care scrie si semneaza studii de case taranesti din judetele Mehedinti, Ilfov si Buzau.

Pe Riri Delavrancea o leaga o frumoasa prietenie de Horia si Lucia Creanga.

Expozitia prezinta si niste desene ale arhitectei: Studiu pentru sanatoriul din Hunedoara - schite in tus pe calc, Cavoul principesei Saberiski- creion pe calc, Turnul lui Mugur si Pavilionul Granicerilor - creion pe foita si Ghiul Serai - inainte de renovare, creion pe hartie.

Toate denota o sensibilitate a desenului, in ciuda vocatiei de arhitect, sensibilitate sugerata de liniile fine ce compun cladiri, planuri, spatii.

LAURA LUCIA MIHALCA - BUCURESTI

***

MARII PICTORI, SCRITORII ! PREA RAR I INVERS !

Inca de la inceputurile lor, artele au fost in stransa legatura, influenta ndu-se reciproc.

Influentarea reciproca e usor de inteles daca ne gandim la inceputuri, la primitivismul artelor : initial au existat forma, pata, linia si punctul, ca baza a comunicarii unui mesaj (exemple in acest sens fiind picturile rupestre din Altamira si Lascaux). Ulterior, s-a creat un limbaj formal, al semnelor grafice, inprumutat tot din pictural : hieroglifile - premergatoarele scrierii alfabetelor utilizate astazi.

De-a lungul timpului, a existat o serie de pictori, arhitecti sau sculptori care au fost si poeti, eseisti, romancierii, dramaturgi sau critici si teoreticieni ai artelor.

Cu toate acestea, din cate cunosc pana acum, sunt foarte putine cazuri de artisti plastici care sa fi excelat si in domeniul literar si tot atat de putine sunt ca zurile in care scriitorii sa se fi remarcat si in domeniul artelor plastice. Raman, totusi, niste nume ale unor titani ai artelor: Leonardo da Vinci, Michelangelo Buonarotti etc. Dar sa urmam cursul istoriei...

Evul Mediu este, poate, printre primele perioade din istorie, dacă nu chiar prima, care promovează sincretismul în arte. Astfel, dincolo de sculptura și arta mozaicului, decorarea cartilor era de reală importanță.

Nibelungenlied (Cântecul nibelungilor) – epopee eroică scrisă în germană de sus – și *Chanson de Roland* – cea mai veche operă importantă a literaturii franceze – sunt printre primele cărți europene ilustrate și decorate.

Cum biserica era singurul centru cultural, scrierile și pictura erau sub tutela religiei. Apar noi stiluri artistice: stilul cruciat și cel zoomorf.

Și literatura de Ev Mediu dezvoltată pe spațiul actual al României s-a aflat în strânsă legătură cu Biserica. Mănăstirile erau singurele locuri unde se putea învăța citirea și scrierea, dar și singurele unde se tipăreau cărți, cu ilustrații și litere decorate.

Treptat, și scrierile istorice și-au făcut apariția, nelipsite fiind literele cu ample decorații.

În literatura contemporană, doar cărțile cu povești mai păstrează acest tipic al ilustrației.

Renasterea, perioada cea mai bogată cultural din istoria artelor, a înglobat personalități de geniu ale artelor plastice ce s-au afirmat și prin literatură.

Leonardo da Vinci¹, matematician, astronom și inginer, e cunoscut în întreaga lume mai ales datorită picturilor precum Mona Lisa, Madonna din grotă cu stânci, Cina cea de taină, și datorită invențiilor sale: compasuri felurite, mașini de zbor și mașini militare, poduri, catapulte etc.

Putini îi cunosc și valențele de scriitor. Da Vinci a fost și filosof, dar și autorul unor numeroase fabule, snoave și povești.

Cea mai reușită fabulă este, poate, *Apa și focul* o scriere prin intermediul căreia descrie plastic, cu ajutorul multor imagini artistice, în special vizuale, circuitul apei în natură. Această lucrare dovedește încă o dată că scrierile lui Da Vinci au o bază empirică solidă și nu sunt simple fabulații.

Michelangelo, cunoscut lumii pentru sculpturile monumentale precum *Pieta*, sau *David*, pentru picturile *Capelei Sixtine* sau pentru lucrările de arhitectură: *Palatul Farnese*, *Librăria Laurentina*, este și unul din cei mai străluciți poeți ai tuturor timpurilor.

Sonetele sale, dedicate tânărului Tommaso de Cavalieri sau amintirii Vittoria Colonna sunt pline de sensibilitate și anxietate. Două exemple sunt *Ce este aceasta, iubire* și *Rădăcinile florilor ghirlandei pe-ntrecute*.

Ce este aceasta, iubire este un poem ce tratează tema iubirii, de-a lungul unor întrebări retorice filosofice. Cea de-a doua este o altă poezie de dragoste, de factură idilică.

Renasterea a fost cadrul propice remarcării unor personalități artistice ce au fost și teoreticieni sau critici de artă. Este cazul lui Alberti și al lui Vasari.

---

¹ Michael Gelb, autor, speaker și consultant în domeniul creativității și al inovației, a studiat operele și scrierile lui Da Vinci și a reușit să extragă 7 principii aplicabile omului Leonardo și rezultatelor muncii sale. Cele 7 principii, enunțate în cartea „Cum să gândim ca Leonardo Da Vinci” sunt:

1. Curiosita,
2. Dimostrazione,
3. Sensazione,
4. Sfumatto,
5. Arte-scienza,
6. Corporalita,
7. Connezione.

Altfel spus - curiozitate nestăvilită, testarea cunoștințelor prin experimente, aprofundarea senzațiilor, dorința de a trăi în ambiguitate, arte aflate în strânsă legătură cu științele, cultivarea ambidexterității și aprecierea interconectivității tuturor lucrurilor și fenomenelor - acestea sunt principiile ce par să-i fi ghidat viața și opera titanului Renasterii, Leonardo.

Vasari este cel care picteaza trei capele din palatul Vaticanului: Capella di San Michele, San Pietro Martire si Santo Stefano, dar mai ales cel care se face cunoscut pentru lucrarea *Vietile Celor mai renumiti arhitecti, pictori si sculptori italieni*, de la Cimabue pana in timpurile noastre.

Leon Battista Alberti este o alta figura de seama a artelor, proiectant al Templului Malatestiano si a bazilicii San Sebastiano, dar si autorul celebrului tratat de arhitectura *De re aedificatoria* (*Arta de a construi*), scris in latina si cuprinzand zece volume.

Tratatul sau *Despre pictura* este primul tratat modern despre teoria culorii. *De Statua* (*St atuia*) este un alt tratat al sau de importanta.

Alte scrieri ale lui Alberti au fost: *Trivium* – prin intermediul careia demonstreaza ca se pot produce argumente pentru subiecte politice si *Gramatica a limbii toscane*. Este si autorul unor dialoguri pe teme socio-politice sau morale, scrise de autor la treizeci si apoi la saizeci de ani.

Tot el este autorul unei comedii ce poate rivaliza cu acelea ale lui Shakespeare, este vorba de *Philodoxius*. Cazuri de oameni de litere care sa fi fost si artisti plastici sunt foarte putine, in schimb, majoritatea artistilor plastici s-au remarcat si prin literatura in timpul Renasterii.

Romantismul a avut ca figura importanta pe Victor Hugo. Acesta a ramas in istoria literaturii atat pentru scrierile sale *Mizerabilii* si *Notre-Dame de Paris*, cat si pentru poeme, ode si balade.

Inedit este ca Hugo a fost si desenator, influentand nu doar literatura, ci si pictura romantica, eliberand prin desen si laviu brun o lume a fantasticului si a terorii.

Peisaje si edificii publice, schite din calatorii; toate au fost surprinse in desene in penita, acuarele, lucrari in carbune, guase sau pasteluri. Remarcabile sunt lucrarile : *Apus*, *Faleză din Etretat*, *Chartres*, *Vechiul Saint - Malo*, *Muntele Saint-Michel* si tabloul cu valente aproape exotice *Ombra Bei*.

William Blake este un om ce a lasat o opera semnificativa pentru istoria poeziei², dar si a artelor plastice. *Cantecele experientei* este, poate, cel mai cunoscut volum al sau. Poemele cuprinse aici sunt caracterizate de un limbaj metaforic, insoțite fiind de ilustratii ce se apropie, ca stil pictural, dupa parerea mea, de cromatica lui Munch.

Din vremuri indepartate, Isaac Newton, *Pieta*, *Ingerii binelui* si *ai raului* sunt tablouri prin care Blake se remarca tot atat de bine cum se remarca si cu poemele *Mielul*, *Gradina cu iubire*, *Taramul viselor*.

In ceea ce priveste arta romaneasca, au existat atat scriitori care au pictat, cat si pictori care au avut numeroase articole, studii, pamflete publicate.

Gheorghe Asachi a fost autor de drame istorice : *Petru Rares*, *Elena Dragos*, *Turnul Butului*, dar si pictor, cel care a semnat tablourile *Portretul unui cardinal*, *Templul zeitei Banului*.

Cat despre artistii plastici care au scris, Romania a avut niste reporteri si critici literari de exceptie: Oscar Han, Tonitza, Sirato, Camil Ressu, Iser.

Oscar Han, elev al lui Paciurea, remarcat prin compozitiile monumentale *Victorie*, *Constantin Brancoveanu*, *Anghel Saligny*, este cel care a scris o monografie despre Dimitrie Paciurea si un mare numar de cronici si articole, reunite in volumul *Dalti si pensule*.

Nicolae Tonitza³, supranumit si "pictorul copiilor" pentru lucrarile numeroase cu chipuri de micuti (*Fetita padurarului*, *Portret de copil* etc), a lucrat pentru revista *Arta Romaneasca*, publicand desene satirice si pamflete: *De 70 de ani*, *Procesul*, *In mina*, 13 septembrie 1918.

---

2 Potrivit lui Northrop Frye, care a intrepris un studiu exhaustiv al operei lui Blake, poemele profetice ale acestuia reprezinta ceea ce "fata de meritele lor sint cele mai putin citite poezii din limba engleza".

3 Tonitza era "mare in toate componentele lui -vocatie, inima, har, exceptional orchestrate", asa cum marturisea si Arghezi.

Francisc Sirato este un colorist de prima mână⁴, autorul compozițiilor cu țărani Intalnirea și Întoarcerea de la târg, al scenelor de gen Albumul, Siesta, al peisajelor Ulita la Tuzla, De alul alb și al naturilor statice cu flori Carciumarese, Trandafiri roșii și roz.

A avut o bogată activitate publicistică, fiind un critic literar de excepție. Scrie numeroase articole și cronici de artă în revista *Sburătorul* și în *Cugetul românesc*, semnează o monografie a lui Nicolae Grigorescu.

Camil Ressu a fost pictor și grafician (autorul numeroaselor compoziții țărănești precum (Cosăși odihnindu-se), dar și scriitor cu condei. Articolele sale au apărut în revistele *Furnica*, *Facla* și *Adevărul*.

Iosif Iser a fost pictor influențat de expresionismul european, autor a numeroase peisaje dobrogene, dar și cel care a executat reportaje artistice pentru revistele *Belgia Orientului* și *Furnica*.

Dintre pictorii simbolisti, Gustave Moreau este singurul afiliat și literaturii: a fost cercetător al literaturii medievale și renascentiste.

Curențele de avangardă au cunoscut cele mai puternice simbioze între artele plastice și literatura, scriitura în genere. Este cazul expresionismului, al dadaismului, cât și al cubismului.

Expresionismul a fost marcat și de Școala germană de la Bauhaus. Astfel, figuri precum Le Corbusier sau Walter Gropius și Vasili Kandinski s-au făcut cunoscuți atât în scris, cât și în pictură sau în arhitectură.

Le Corbusier a fost o personalitate foarte complexă, fiind prezent în multe domenii, de la arhitectură, urbanism, până la pictură sau sculptură. A fost teoretician și scriitor.

Ca teoretician, se remarcă prin forța motrice a seriei sale de congrese dedicate arhitecturii, care au influențat pentru mai multe decenii arhitectura secolului al XX-lea.

Scrie și o culegere de eseuri de arhitectură, *Catre o arhitectură*, în urma călătoriei în Grecia și Turcia.

Cartile dedicate arhitecturii, picturii și urbanismului sunt foarte numeroase.

Totuși, există și scrieri de beletristică, exemplul fiind *Calatoria Orientului*.

Walter Gropius, promotorul Bauhausului, unul din marii arhitecți ai secolului al XX-lea, a fost și teoretician al artei și arhitecturii, autorul scrierilor: *Noua Arhitectură și Bauhausul*, *Școala Arhitecturii totale*.

Kandinski, pictor expresionist, autorul primei lucrări abstracte prin prima sa acuarelă, a fost și el profesor la Bauhaus. A ținut conferințe despre rolul artei și arhitecturii, a fost teoretician în domeniu.

În ceea ce privește dadaismul, nume precum Marcel Iancu și Francis Picabia se impun.

Marcel Iancu scoate încă din anii liceului împreună cu Tristan Tzara și Ion Vinea revista *Simbol*.

La Paris prezintă afișe, masti, ilustrații. Realizează scenarii și ține conferințe pe teme avangardiste artistice.

Spre sfârșitul vieții, continuă seria de reliefuri policrome și de picturi în ulei. Este și autorul unor lucrări de arhitectură, de exemplu "Casa Juster" din București.

Francis Picabia a fost pictor, desenator și poet. La început, pictează tablouri impresioniste în maniera lui Sisley.

Își scoate primul său ziar de cultură pe care îl numește *391*. În acest ziar publică și primele Picturi mecanice, de inspirație cubistă. Va publica și în ziarele suprarealistilor.

Exemplul cel mai concludent al simbiozei create între artele vizuale și literatura este, după părerea mea, seria de caligrame a lui Guillaume Apollinaire. Precursor al suprarealismului și reformator al limbajului poetic, Apollinaire este și teoretician și critic de artă. Sustin cubismul în articole precum "Pictorii cubisti", fiind unul din animatorii curentului. Propune termenul de orfism pentru abstractia absolută din pictura lui Robert Delaunay.

---

4 "Francisc Sirato este artistul care, cu gândurile în călătoria, gândește în gândul lui continuu departe în tabloul zugrăvit, dincolo de el, și nu se mai împrășteie te. El va umbla mereu când altora se va fi sfârșit încet de mult", avea să scrie Tudor Arghezi.

Dincolo de toate, Caligramele lui se apropie cel mai mult de vizual și chiar decorativ, fiind poeme în care dispoziția în pagina formează un desen ce are legătură cu subiectul textului. Acest tip de poezie este o specie de sincretism picto-poetic, unde mesajul artistic e redat cu ajutorul unui cod plastic.

Cea mai de seamă personalitate artistică a secolului XX, Picasso, dincolo de colaje, picturi, sculpturi, mozaicuri și decorațiuni, a și scris. Poeziile sale dau impresia unei sincope. Cu toate acestea prezintă noutăți stilistice și prozodice. Cuvintele se înlanțuie haotic, într-o compunere și descompunere continuă, prezintă și în picturile marelui artist spaniol.

Mai ales în arta contemporană, în pictură și în grafică în mod deosebit, se înserează text. Deja granițele text-imagini au fost suprimate total.

În concluzie, legături între artele plastice și literatură au existat aproape de la începuturile lumii și vor exista încă, indiferent de contextul istoric, de curentul artistic sau de zona geografică înglobată.

LAURA LUCIA MIHALCA, student la Filologie și la Arte Plastice - BUCUREȘTI

***

didactica

LIMBA ROMÂNĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTULUI I REFORMA

Motto: *“Preeminența lingvistică este larg recunoscută în ceea ce s-a încercat deja în domeniul social. Nu datorită unei superiorități intrinseci, ci pur și simplu pentru că, odată cu limba, ne situăm la baza oricărei existențe relaționale.”*

ÉMILE BENVENISTE, Probleme de lingvistică generală, Vol.II, p.21

La Conferința Sindicatului Salariilor din Învățământ București, domnul profesor Gheorghe Izvoranu, președintele FSI Spiru Haret, a acuzat faptul că reforma educației a fost redusă la descentralizare și că sunt uitate problemele importante precum curriculumul, programele, finalitățile procesului de învățământ, cerințele societății pentru viitor.” (*Trib.Înv.* 994/2009, p. 6) La cele enumerate, ne permitem să mai adăugăm că sunt uitate cu non-alan chiar cerințele prezentului ale cărui evenimente se derulează din ce în ce mai repede.

Lipsește, de fapt, concepția unitară care să asigure la nivelul MECI elaborarea sistemului coerent de măsuri cerute de amplele și rapidele transformări europene. Fără acest efort propriu de concepție, care să pornească de la specificul colii românești și de la specificul spiritualității noastre pentru a ne compatibiliza cu aspirațiile generale europene, vom înregistra întârzieri insurmontabile în educarea tinerelor generații.

A educarea tinerelor generații nu numai a lor, de vreme ce noi toți, de la mic la mare, trebuie să ne însușim din mers statutul de cetățean responsabil al Europei Unite. Această responsabilitate se învață, ca orice proces de învățare, parcurge drumul de la simplu la complex, adică de la cadrul restrâns al patriei mai mici, la cadrul larg al Europei Unite. Oricine contestă importanța patriotismului la scară redusă subminează, cu certitudine, aptitudinea de a te consacra edificării și dăinuirii patriei largite la întregul continent.

Dar patria nu există doar în plan geografic, ci și în plan spiritual, ceea ce presupune conștiința identității naționale de care nu trebuie să ne temem, după cum a arătat Nicolas Sarkozy, președintele Franței, în alocuțiunea pe care a rostit-o în fața Camerelor reunite ale Parlamentului României și a reprezentanților corpului diplomatic, în ziua de 4 februarie 2008, când Domnia Sa a precizat: „*Prieteniile noastre arată că calea către o Uniune Europeană unde identitățile sunt puse în valoare de bogăția cu care venim. Dumnezeu nostru sunteți mândri că sunteți români, noi suntem mândri că suntem francezi. Nu trebuie să negăm diferențele, dar să ne sprijinim pe complementaritate. Europa nu trebuie să se teamă de identitățile naționale, ci trebuie să strălucească în toată lumea.*”

Și va străluci mai ales dacă complementaritatea se va întemeia pe compatibilitatea noastră funciară ca membri ai marii familii numite indo-europeană. Este o familie definită în primul rând pe considerente de ordin lingvistic și de aici importanța studiilor de limbă și de cultură în actuala etapă a reformei învățământului. Studii de limbă, dar nu oricum, ci pornind de la DIC IONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNE elaborat de domnul Mihai Vinereanu pe baza studiilor de indo-europeanistic. Pentru Cu privire la importanța acestui dicționar domnul prof. univ. dr. Constantin Frâncu, șeful catedrei de lingvistică generală din Univ. Al.I. Cuza – Iași, arată în mod tranșant că: „*spre deosebire de alte dicționare (DA, DLR, DEX), [Dicționarul Vinereanu] explică etimologiile și evoluțiile de sens în mod logic și plauzibil. În concluzie, considerăm că această lucrare lexicografică va deveni, cu siguranță, un punct de referință în literatura de specialitate.*”

A trecut aproape o jumătate de an de la apariția acestui dicționar și nu se înregistrează nicio reacție din partea marilor noastre foruri culturale-științifice. MECI, Ministerul Culturii, Universitatea și Academia Română tac cu privire la acest excelent dicționar, în schimb se scriu articole elogioase despre câte unul dintre aceste foruri, iar în contrapartid se strigă HAOS, arătând cu degetul spre alții.

Unde sunt sistemul informațional al ministerului, dar și metodologia de elaborare a unor decizii prin care să se valorifice preioasele inițiative venite din teritoriu? Chiar nu s-a înțeles că fiecare din slujitorii colii românești este un potențial colaborator cu mult știință de carte și foarte mult experiență? Ei nu sunt niște trepăduri nevolnici, ci reprezintă elita intelectualității românești. Ei nu sunt prestatori de servicii, chiar și educaționale, ci sunt mentori și dascăli întregului neam, chemați în acest moment să edifice Europa Unită. În primul rând pentru dumnezeilor ne-a reamintit IPS Ioan Robu, arhiepiscop mitropolit de București, cu ani în urmă (28/12/2006 14.30.32) că :

Sanctitatea Sa Ioan Paul al II-lea, într-o intervenție din 2003, adresa poporului român acest mesaj: "În timp ce se pregătește să devină parte din structurile europene, poporul român are datoria de a-și aminti că nu are doar ceva de primit dar are și obligația morală de a împărtăși bogăția sa spirituală, culturală și istorică, în beneficiul unității și vitalității întregului continent". În acest fel, România va putea să aducă aportul ei atât la realizarea proiectului european cât și la trasarea marilor linii ale caracterului sau ale sufletului european.

Or, bogăția spirituală, culturală și istorică sau trasarea marilor linii ale sufletului european, pe care le avea în vedere Papa, nu pot face obiectul prestației, ci al vocației.

Despre marea importanță a proceselor educative vorbește și Urs Altermatt în *Previțiunile de la Sarajevo* (pag.14), care consemnează faptul verificat de viață că mecanismele economice de piață liberă nu sunt suficiente pentru a crea democrație, iar Antoine de Saint-Exupéry mergea mai departe pentru a demonstra în *Citadela* (ediția 1977, p. 37-38, 27, 194 etc.) că numai idealul unei înfrățiri comune îi unește pe oameni, în timp ce averile îi învâlbesc. Dacă la toate acestea mai adăugăm că în alocuțiunea sa președintele Franței a înțeles subliniaze și chiar să alerteze că „*nu avem timp să așteptăm. Planeta este deja pe marginea prăpastiei... Europa trebuie să arate că poate exista dezvoltare... fără să strică echilibrul*

planetei.”, vom în elege, odată în plus, că accentul unității europene cade, de acum încolo, pe dezvoltarea culturală și armonizarea culturilor.

Dar pe acest drum al armonizării interculturale primul prag care trebuie depășit pe baza unor criterii ontologice este pragul etnofeudalismului lingvistic, ceea ce presupune o foarte bună cunoaștere a limbii române definită în relație cu celelalte limbi din Europa, condiție fără de care nu se poate trece la înfăptuirea reformei nu numai în învățământul românesc, ci în întregul învățământ european. Nu numai noi, ci tot învățământul european trebuie să țină în cont de cercetările domnului Martin Maiden profesor universitar la Cambridge și la Oxford, care, după ce a participat în Iași la Simpozionul Internațional *Identitatea limbii și literaturii române în perspectiva globalizării*, a declarat pentru revista *Convorbiri literare* din luna mai 2003: „sunt absolut convins că o lingvistică romanică în cadrul creșterii nu se află pe primul plan și limba română este o absurditate.” În aceiași termeni superlativi s-au exprimat și alți somități, cum sunt finlandezul V.Kiparski, francezul J.Goudet sau suedezul Alf Lombard care fiecare în parte ajung la concluzia că limba română, mai mult ca oricare altă limbă, prezintă importanță fundamentală pentru lingvistica generală (Gh.Bulgăr, *Comunicările Hyperion*, 1993). În spiritul acestor concluzii la care s-a ajuns punând în balanță toate limbile lumii, mai noi sau mai vechi, dicționarul Vinereanu probează că elementele de sinteză lingvistică, numite rădăcini proto-indo-europene (PIE), deseori se suprapun peste rădăcinile cuvintelor românești, iar dacă se face apel la elemente de genetică lingvistică se constată că în anumite cazuri aceste rădăcini PIE își datorează existența cuvintelor românești, așa cum am arătat cu alte ocazii (vezi cuvântul românesc *cloambă* cu înțelesul de „creangă” care ca bază de metaforizare generează câteva tipuri de concepte pe largă arie a limbilor indo-europene, de la limba engleză la limba sanscrită și de la limba latină la limba rusă).

cloambă (climbuciu)

<i>ceh.</i> colebka	<i>engl.</i> clamber – a se căra	<i>skt.</i> LAMB
<i>lat.</i> cunabula	<i>engl.</i> lumber – tăia lemne	
culabula	<i>engl.</i> club – băț, b	– a (se) lega
<i>mcd.</i> colepka	<i>engl.</i> limb – ramură	– a (se) agăța
<i>rus.</i> colâbeli	<i>engl.</i> climb – a se căra	– a (se) înșina
<i>scr.</i> colevka	<i>rom.</i> limb – organul vorbirii	– a căptăși cu ipci
<i>sp.</i> columpio	<i>lat.</i> clava – m. ciuc, b	

toate cu înțelesul de leagăn *lat.* clavola – v. star

rom. colv – m. ciuc (în Olt)

rom. plimb – primnu; a clomni – a lovi cu o scurtatură; clombe – clomne – lomne, lemne

Acestea sunt fapte reale de limbă ale căror semnificații trebuie bine cunoscute de marele ansamblu european al cărui parte constitutivă SUNTEM. După cum se vede avem temeiuri serioase să urmăm un alt îndeemn pe care ni l-a adresat președintele Franței:

„De aceea, nu trebuie să a teptă și pentru a avea o voce distinctă în Uniunea Europeană. România înseamnă Europa și România trebuie să-și ocupe locul său în Europa de astăzi. Iată care este poziția Franței cu privire la România.”

și atunci ce mai a teptăm ca să ne apucăm cu adevărat de treabă ?

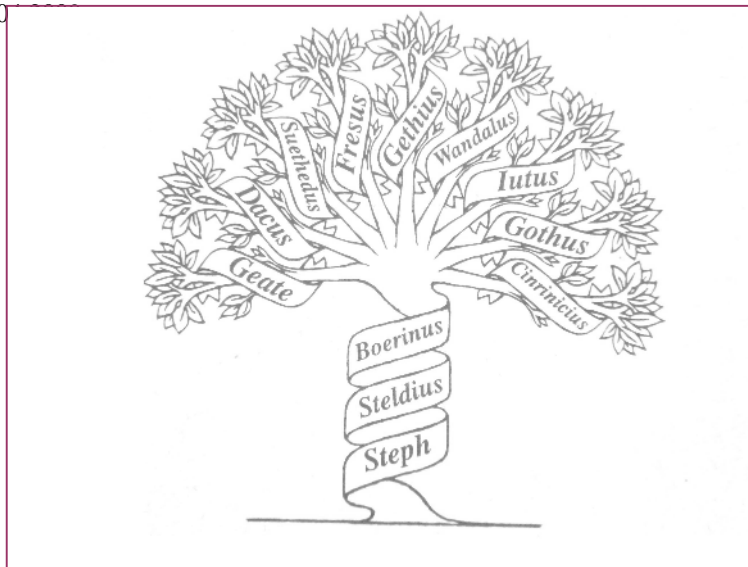
Este evident că trebuie să înținem cont de toate aceste îndemnuri fiindcă sunt, înainte de orice, expresia autorizată a necesității imediate, pe care iată cum o definea domnul Leonard Orban, comisarul european pentru multilingvism, în interviul pe care l-a acordat de curând domnului Sorin Ivan (*Trib. înv.* 991/2009):

„Oportunitățile și interesul față de limba și cultura română au crescut foarte, foarte mult. ... problema este că nu avem suficienți profesori de limba română care să răspundă la solicitările care există.”

În final constatăm că cercul se închide. Mari personalități științifice, politice și religioase sunt alături de noi pentru a ne arăta că reforma trebuie să pornească de la necesități, așa cum a cerut în mod public și domnul profesor Gheorghe Izvoranu, președintele FSI Spiru Haret. Nu ne rămâne decât să ne punem mintea la contribuție pentru a stabili ceea ce avem de făcut, iar pentru a reuși, în mod sigur, va trebui să solicităm și contribuția doamnei Cora Saurer Chiorean, care de ani buni susține cu succes cursuri de limbă și cultură românească la Berna.

George Liviu Teleoacă - București

02.10.2010 27.0

***

paradidactica

JOS LABELE DE PE COPIII NOȘTRI!

Noi avertizăm, de ani de zile, prin jurnalele de tot felul în care publicăm, asupra atacului de o violență fără precedent, din aceste vremi, care ne apar ca apocaliptice (atac prin „organismele internaționale”, de fapt niște sucursale ale Marii Finanțe Mondiale și ale Francmasoneriei), asupra fibrei biologice și morale a umanității – atac care se transformă, urmând fidel documentele Francmasoneriei, încă din sec. al XVIII-lea (și nu sunt lipsite de interes, în acest sens, chiar acele atât de contestate **Protocoale ale În elefților Sionului**...re-înnoite, însuși, în 1967, prin vândut-autenticele **Protocoale de la Toronto**!!!⁵), într-un homicid, atentat la însuși existența biologică a omului pe Pământ. De fapt, se urmărește „răzvrătirea” omenirii terestre, scăderea demografică drastică pe Terra, sub pretextul „scăderii potențialului alimentar al planetei”... și totul, pentru ca viitorii „stăpâni” absoluți ai Terrei VI ELULUI DE AUR (care, acum, se impune mulțimilor neucite și panicate – sub chipul „CRIZEI”...!!!) să obțină în cele din urmă un control desvârlit asupra „sclavilor” lor (mancurtizați)...!!!

Iată ce se anunță, joi 27 august 2009, chiar prin presa centrală și oficială (titlul din **România liberă** : **ONU recomandă lecții de sex pentru copiii de 5 ani**):

“Intr-un raport recent realizat cu sprijinul UNESCO, ONU recomandă introducerea în școli a unor lecții de educație sexuală mult mai explicite, copiii urmand să învețe la ore, printre altele, despre masturbare sau avort.

Programul de educație sexuală va fi fragmentat pe grupe de vârstă, 5 - 8, 9 - 12, 12 - 15, și 15 - 18 ani. Copiii mai mici vor învăța câteva noțiuni de bază din anatomie, iar cei din grupele următoare despre identitatea sexuală, violența sexuală, urmand ca subiectele abordate să fie din ce în ce mai complexe, informează Fox News.

Proiectul înregistrează deja numeroși opozanți care nu înțeleg de ce un copil de câțiva ani trebuie să știe ce este masturbarea, homofobia sau transfobia.

Realizatorii raportului susțin însă că vârsta la care tinerii își încep viața sexuală a scăzut foarte mult, crescând în schimb numărul avorturilor înregistrate în rândul minorelor.

Acestea sunt principalele argumente care au condus la ideea studierii în școli, începând de o vârstă foarte fragedă, a principalelor aspecte legate de viața sexuală, urmand să se pună accentul pe protejare împotriva bolilor cu transmitere sexuală și contracepție” (cf. ziare.com).

...Deci, copiii noștri, aflați la vârsta cea fără de prihan, când ar trebui să li se citească poveștile mirifice cu Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana, să nu se purifice într-o Fântână Tinerească Ve-nice, ci să

---

⁵ - „(...)Pentru a realiza dezintegrarea familiei, a sistemului de învățământ, deci a societății în general, e primordial să se încurajeze libertatea sexuală, la toate etapele societății(...) Trebuie să se reducă individul, deci masele, la obsesia de a-și satisface instinctele primare, prin toate mijloacele posibile. Întocmi această etapă reprezintă punctul culminant în care întreaga societate va sfârși prin a se surpa în sine însăși(...) Această “eliberare sexuală” va reprezenta calea finală pe care vom avea posibilitatea de a face să dispară din “conștiința populară” orice referire la BINE și RĂU. Prin bucuria acestei bariere religioase și morale ne va permite să realizăm procesul falsei ELIBERĂRI A OMULUI DE TRECUTUL SĂU, care, însuși, în realitate, e o formă de sclavie care va fi profitabilă pentru Planurile Mondialiste pe care urmărim să le punem în aplicare” – cf. SERGE MONASTE, **PROTOCOALELE DE LA TORONTO**, iunie 1967 - Titlul documentului organizației **6.6.6.: PANEM ET CIRCENSES (PÂINE I CIRC)**.

urm reasc /viziteze” situurile porno de pe Internet! – ...c ci cum altfel pot fi “cotate” lec iile despre **masturbare** i **avort** - inute în fa a unor n pârstoci care abia dac - i bag în seam acel “ceva” din josul bur ii (despre care p rin ii responsabili, de la ar ca i de la ora , p rin i care mai tiu ce înseamn omenia i pudoarea, le zic c este...”ru ine”... - ru ine, adic , s -l ar i/exhibezi...”ceva”-ul), i asta doar dup ce m nânc ... pepeni verzi! - sau beau prea mult suc... Adic , binecuvântata nevinov ie a vârstei de aur a omului îi amân , spre sfânt rememorare nostalgic a st rii paradisiace, poftele josnic -instinctuale, violen a acuplatoare, despre care Sfântul Apostol Pavel spunea franc, în **Epistola Întâia c tre Corinteni**: “*Bine este pentru om s nu se ating de femeie*”, concedând, îns (dar cu aten ion ri, conforme cu doctrina hristic a **iubirii întru Duh, mântuitoare** - cât i cu restric ii fizice fundamentale i...uitate aproape complet de c tre...”modernitate”!), pentru **vulgul dominat de instinctualitate/desfrânare**: “*Dar din cauza desfrân rii, fiecare s - i aib femeia sa i fiecare femeie s - i aib b rbatul s u. B rbatul s -i dea femeii iubirea datorat , asemenea i femeia b rbatului*” (Sf. Ap. Pavel, **Întâia Epistol c tre Corinteni**, 7/1,2).

...Nemernicilor lumii, voi, sucursale ale Satanei - JOS LABELLE DE PE COPIII NO TRI! Chiar dac sistemul actual de înv mânt de stat pune piedici enorme apari iei, cel pu in în paralel (ca alternativ spiritualist la înv mântul de stat - laic, ateu, uciga !) a unui înv mânt confesional-religios, noi nu v permitem s v înfige i ghearele, murdare de sânge i noroi, în inimile i ochii pruncilor no tri, pe care Dumnezeu ni i-a dat spre a-i înv a **Calea Mântuirii**, iar nu pe cea a **pierzaniei!**

C ci, oare, ce poate s se întâmple cu un copil, în cel mai bun caz (dac nu se sminte te de tot, “din prima”!) - aflând mult prea devreme despre Izvorul C derii Omului – prin p catul Protop rin ilor Umanit ii Terestre, Adam-Eva?! Aflând despre acuplare, o va experimenta, nenoroc i ilor! – cu “obiectul” cel mai apropiat: fie sor , fie frate...fie animal! Pune i mâna pe orice carte de psihologie a copilului i ve i vedea clar cât de puternic este pornirea de imitare/mimesis, la aceast vârst fraged ! Deci, voi preg ti i umanitatea pentru blestematul incest, ba chiar i pentru zoofilie - p cate cumplite, generatoare ale degener rii bio-fiziologice i aneantizatoare ale oric rei morale! Ce merita i, oare, altceva, pentru acest “performan ” întru R U – decât s arde i în Focul cel Ve nic al Gheenei?!

...Iar înv ând despre masturbare, respectiv avort, copiilor no tri li se “prepar ” toate premisele pentru IMPOTEN (la viitorii...”b rba i”...) I STERILITATE (la viitoarele...”femei”)!!! Deci, premisele mor ii locuitorilor cu con tiin i Du h, ai “planetei albastre”, Terra!!! **Decesul noosferei**... - i re-trezirea brontozaaurilor!!!

...Nu-i adev rat nimic din ce zice i, sau nu este adev rat decât prin condi ion ri care v apar in tot vou : precum c “*varsta la care tinerii isi incepe viata sexuala a scazut foarte mult, crescand in schimb numarul avorturilor inregistrate in randul minorelor*”.

Nu e cazul, diversioni tilor de meserie, s confunda i datele biologice specifice ale unor popula ii din/cu origine protoistoric -primar în zona ecuatorial /subecuatorial (africani i unii asiatici – la noi, popula ia ig neasc , despre care se tie, acum, c provine din Punjab -ul indian...), cu datele biologice ale rasei albe, dar i ale unor locuitori ai nordului asiatic, ba chiar ai nordului african! Cât despr e avorturi...of, cât ni-i de scârb de ipocrizia voastr murdar ! V face i c “*nici usturoi n-a i mâncat, nici gura nu v miroase*”, cât vreme TOCMAI VOI, sucursalele masonice, umbla i cu etichete voastre prin deciziile guvernamentale ale tuturor statelor Terrei, ba chiar prin Programele colare, din toate rile lumii (i cu toat împotrivirea oficial i exasperat a Bisericii Cre tine – Ortodoxe i Romano-Catolice, deopotriv ! – nu i Protestante...), pentru a “emancipa” omenirea, c tre p catul oribil al prun cuciderii!!! Ba chiar ajunge i la antajul na iunilor i popoarelor lumii, amenin ându -le cu foc i par , dac nu dau legi pro-avort i pro-homosexualitate!!!

...Cât despre gogori a c prin “introducerea in scoli a unor lectii de educatie sexuala mult mai explicite” se va ajunge la “protejare impotriva bolilor cu transmitere sexuala si contraceptie” – din nou, avem de-a face cu maxim ipocrizie i uluitoare minciun . Când îi ve i “înt rîta” (bestial i absurd!) pe copii “sub burt ”, înc din vremea când ei trebuiau s tie despre **autentica Alb -ca-Z** pada (nu de cea promovat de perversul Walt Disney!), atunci fi i siguri c a i deschis **Cutia Pandorei Desfrâului**: iar urmarea desfrâului va fi - cum altfel! - actul sexual **DOAR CA PL CERE, F R MINIM RESPONSABILITATE!!!** Deci, grija cea mai mare a celor instiga i turbat, de voi, spre instinctualitate dezl n uit i...”competitiv ”, **VA FI ÎNS I CONTRACEP IA !!!**

...Cât despre “bolile cu transmitere sexuala”...Nu crede i c , din nou, v comporta i ca ni te iude, stimabililor, “onorabililor”, „venerabilior”?! Nu era mai “cu er” dac nu transforma i “lag rul” homosexualilor din Los Angeles, de prin 1981, în laborator experimental pentru SIDA?! La fel, dac nu -i transforma i pe bie ii africani din Africa (nu doar pe afro -americani!), în “cobai”?! Iat ce spune dr. Lansky, în *LifeSiteNews.com*: “(...)...**rata imbolnavirilor de SIDA este de 50 de ori mai mare in randul barbatilor care intretin relatii sexuale cu barbati decat la restul populatiei, informeaza [LifeSiteNews.com](#)** (...) **Dupa Dr. Lansky, pentru anul 2007 s-ar fi inregistrat 692,2 cazuri noi de infectare cu HIV la 100.000 de barbati homosexuali, adica de 50 de ori mai mult decat pentru restul populatiei.**

(...)Conform sursei citate, deja in 2008 CDC facuse publica [o statistica](#) ce releva ca circa 53% din cele 56.300 de cazuri noi de HIV/SIDA inregistrate (in SUA) in 2006 ap arusera la barbati homosexuali, in special negri”.

... i termina i odat s ne mai prosti i cu mega -escrocheria mondial (transformat într-o afacere încremenitor de profitabil !) a...”prezervativele mântuitoare”! O mul ime de medici care se respect avertizeaz c “**virusul HIV este de 50 de ori mai mic decât oricare por al oric rui prezervativ**”!!!

...Noi propunem o cu totul alt solu ie: **P STRAREA PURIT II MORAL -FIZICE A OMULUI DE OMENIE!** O logodn prelungit , întru cur ie de trup i de Duh, pentru cunoa tere reciproc (a fetei i b iatului, **nubili CU ADEV RAT**, nu cu acte m sluite sau “fu erite”, de c tre unii medici necinsti i i iresponsabili!) – i o C s torie Sfânt (“*hierogamie*”...), întru **Sfânta Familie Cre tin (Tat -Mam -Prunc!)**, dintre un **FECIOR** i o **FECIOAR** ! S vede i atunci c SIDA va disp rea de la sine... i ca **panic diversionist** (produc toare de trilioane de preservative...întru “slava” Marii Finan e a mecherilor Lumii...), i ca **realitate-real** !!! i biruin a **Mântuitorului –Hristos** va fi deplin (prin noi, în eleg torii de Rai-Cur ie Des vâr it !) i aduc toare de luminat pace, pe p mânt i în ceruri!

...L sa i-ne, mai bine, s ni-i cre tem i educ m **F R COAL** (...de stat), pe copiii noi tri! Ciobanii i ranii analfabe i erau, pe vremuri, mai s n to i, mai curat-creatori i cu infinit mai mult bun-sim i bun -voire, decât c rturarii-farisei de azi...Dac ai no tri prunci n-or deveni genii “creatoare” de bombe nucleare “einstein”-iene, m car vor avea bun-sim i m sur ...**CEI 7 ANI DE-ACAS** ! Aceast nou ie ire cinico-bestial , la ramp , a “organismelor interna ionale”, nu va face decât s ne scoat din torpoare i amânare “z b vitoare”, pentru a urgenta crearea alternativei înv mântului confesional ortodox (cel romano -catolic a înregistrat deja progrese semnificative!), i în România! Afl m c , în câteva state din SUA, b t lia pentru “viitorul vie ii întru Hristos”, al copiilor de vârst colar , s-a sfâr it cu înfrângerea statului uciga de Duh, prin judec tori drep i i responsabili...!

...Înc o dat : **JOS LABELLE DE PE COPIII NO TRI!** N-o s -i “ieniceri i”/mancurtiza i cum vre i voi! Cât vreme n-a i izbutit decât par ial s distruge i “autoritatea parental ” (de fapt, ansa ca p rin ii s - i ocroteasc , FIRESC, copiii...viitorul neamurilor!), nu ve i izbuti, s atanelor, nici s pâng ri i, pân la fund i ireversibil, sufletul i via a celor care ne sunt urma i! Nu ve i izbuti s aneantiza i via a Terrei, dup poftele i mofturile voastre hidoase - voi, creaturi ale beznei, cu miros de pucioas !

***

gânditorul de la hamangia

MAI GRAV DECÂT VINA LOR E VINA NOASTR

vederea faptului că de mai mulți ani și mai recent în numărul 803 al revistei *Formula AS*, lingvista Aurora

„Există un război împotriva limbii române, ca și există un război împotriva identității noastre. Căile pe care se desfășoară lupta împotriva limbii române și, implicit, a identității noastre, sunt numeroase. La nivel academic, savanții, fie ignoranți, fie marionete oportuniste, fie vându-i cu totul și potrivnici intereselor neamului, depun eforturi în a ne falsifica rădăcinile. De aici dicționarele și tratatele ridicole, care caută să demonstreze că dacii au renunțat brusc, definitiv și în masă la limba lor, iar limba română este continuarea limbii latine.”

Înainte de a oferi și un exemplu privind importanța limbii române pentru istoria culturii universale, vom invoca aici criteriul încă nevalorificat al lui **Th. Mommsen**, care plasează relația semantică a cuvintelor deasupra controverselor etimologice, atunci când arată că: „*Limba în epoca de formare, este imaginea fidelă și mijlocul de cunoaștere a treptei de civilizație atinsă de către un popor. Marile revoluții ale artei și ale spiritului sunt produse ca într-o arhivă, din ale cărei acte viitorul nu va întârzia să se informeze despre acele timpuri asupra cărora orice tradiție nemijlocit a amuțit.*”

***

LIMBA ROMÂNĂ DE LA ERORI TEORETICE ÎN CONTROVERSE - LA IMPORTANȚA PE CARE Î-O CONFERĂ DICȚIONARUL VINEREANU

Apărut la sfârșitul lunii noiembrie 2008 sub semnătura domnului Dr. Mihai Vinereanu, **DICȚIONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNĂ** are în concepția autorului menirea de a transmite „un mesaj nou, și anume, acela că metoda cercetării lingvistice comparate este nu numai cât se poate de adecvată, dar, practic, singura posibilă pentru limba română, atâta timp cât inscripțiile și glosele traco-dacice au rămas insuficient descifrate.”

Inaugurat pe scară extinsă în studiul limbii române de către B.P. Haude, metoda comparativ-istoric devine, odată cu perfecționarea ei în timp, instrumentul prin care autorul noului dicționar pune capăt erorilor teoretice introduse în lingvistica românească de Cihac, conform căruia limba română ar fi constituită numai din cuvinte împrumutate: 20% din limba latină, 40% din limbile slave, 20% din limba turcă și alte 20% din alte limbi. Toate dicționarele care i-au urmat (Tiktin, Pușcariu, Ciorănescu, inclusiv cele elaborate sub egida Academiei Române) au reconfigurat cam aceeași structură imaginată de Cihac, ceea ce dă impresia că limba română ar fi o mixtură bizară destinată creolizării însoțită în plan gramatical de pierderea aproape totală a flexiunii morfologice. Comparat însă cu morfologia bogată și precisă a declinurilor, dar și a conjugărilor, specifice limbii române, ideea că limba română ar fi numai o limbă de

adunătură încropită din graiul rătăcit al mercenarilor abrutizați trimiși în Dacia de Imperiul Roman, la care s-ar fi adăugat cuvintele răsărite pe aici din vocabularul sumar al migratorilor, este o idee esențialmente falsă perpetuată doar prin sfidarea principiului conform căruia o flexiune morfologică consistentă nu poate să dăinuiească decât în intimitatea unei limbi mature și stabile, cu un vocabular propriu bine dezvoltat.

Tot la nivel de principiu a fost și mai este sfidat caracterul profund unitar al limbii române vorbită fără nici-o diferență atât în interiorul fostului limes roman cât și în exteriorul lui. S-a ignorat și se ignoră astfel faptul că limba oficială a Imperiului Roman, nu putea unifica graiul dacilor, așa cum n-a reușit să unifice nici măcar dialectele italice, atât de plastic caracterizate la vremea sa de Dante Alighieri.

În efortul de a se susține cu orice pre originea latină sau după caz originea slavă a multor cuvinte din limba română, toți autorii de dicționare de până acum au recurs în mod absurd la așa numitele reconstituiri pretinzând că formele pe care abia le plămădau ar fi fost în antichitate modele pentru cuvintele românești. Or, se afirmă la nivel de principiu că nu poate fi adevărat decât ceea ce poate fi probat, așa încât a accepta pe mai departe că plămădirile ar fi avut o existență reală în acel domeniu numit „*latina vulgar*” înseamnă a menține în derizoriu orice studiu privind originea limbii române.

În numele ideii fixe că limba română ar fi de origine latină, până și omonimele româno-latine au fost considerate modele pentru cuvintele românești, deși tocmai existența acestor omonime reprezintă o altă dovadă clară că limba română nu poate fi de origine latină. Este celebru cazul cuvântului „*mergo*” în legătură cu care Sextil Pușcariu a dat o explicație, de care ne jeniți astăzi, în tentativa imposibilă de a corela în eșul verbului românesc „*a merge*” cu în eșul verbului latinesc „*a scufunda*”.

Abordările teziste au generat erori de interpretare chiar și în cazurile în care aceleași cuvinte există într-adevăr, atât în limba latină, cât și în limba română, dar care se mai regăsesc și în alte limbi indo-europene. Pentru originea cuvântului românesc „*cal*” s-a propus latinescul „*cabalus*”, deși cu același în eș există și cuvântul polonez „*kobela*”. Și mai grav este faptul că în încercarea de a nu se aduce atingere originii latine a limbii române au fost eliminate din discuție, în mod sistematic, cele peste trei sute de cuvinte comune atât limbii române cât și limbii sanscrite, limbă care este cu cel puțin o mie de ani mai veche decât latina.

Aceste erori comise la nivel teoretic și altele asemenea lor au produs un număr însemnat de rezultate inacceptabile în explicarea originii lexicului românesc, ceea ce și-a determinat pe unii specialiști din lingvistică, dar mai ales pe cei din domenii conexe, să solicite și să propună remedii. Singurul însă, care a dispus de toate resursele necesare și mai ales de timp pentru a rezolva în ansamblul ei problema originii lexicului românesc a fost tânărul cercetător pe atunci Mihai Vinereanu. Familiarizat temeinic și cu logica riguroasă a științelor exacte, autorul reușește ca după mai bine de douăzeci de ani de efort solitar să ne ofere ca pe o reușită de excepție ***DIC IONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNE***, primul întocmit pe baza studiilor de indo-europeanistică. Este o reușită de excepție, atât prin cantitatea și calitatea documentației utilizate, cât și prin siguranța cu care aplică metoda comparativ-istorică, ceea ce și-au permis să demonstreze că limba română este o limbă cu o personalitate proprie de sine stătătoare al cărei lexic este alcătuit în proporție de cel puțin în 65% din cuvinte autohtone utilizate de mii de ani pe întinsul Daciei. În efortul său de a ajunge la originile reale ale cuvintelor limbii române, autorul și-a dovedit a fi consecvent în a corecta, inclusiv, acele inadvertențe pe care le-a constatat la autorii foarte bine cotași pe plan internațional.

Ca master și doctor în domeniul lingvisticii desfășurându-și activitatea de cercetare la New York, unde trăiește de peste 15 ani, obișnuit să se confrunte în congrese internaționale cu savanții generației sale, autorul a gândit și a realizat ***DIC IONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNE*** la nivelul standardelor actuale. Acesta este și motivul pentru care domnul Prof. Univ. Dr. Constantin Frâncu, șeful Catedrei de Limba Română și Lingvistică Generală a Universității „Al. I. Cuza” din Iași și-a considerat îndreptățit să se refere la dicționar în termeni superlativi:

„Prin materialul inedit, lucrarea domnului Dr. Mihai Vinereanu este o lucrare lexicografică originală, deosebindu-se mult de dicționarele de până în prezent, care nu au nici principii ferme, nici metode adecvate.

Consider că dicționarul ... este o foarte serioasă descriere a structurii etimologice a limbii române întrunind trei condiții esențiale:

1. este fără contradicții, bazându-se pe principii ferme respectând criteriul fonetic, dar și pe cel semantic,
2. este exhaustiv, cercetând literatura de specialitate, dicționarele etimologice românești existente și lucrările lexicografice, românești și străine,
3. spre deosebire de alte dicționare (DA, DLR, DEX), explică etimologiile și evoluțiile de sens în mod logic și plauzibil.

În concluzie, considerăm că ... această lucrare lexicografică va deveni, cu siguranță, un punct de referință în literatura de specialitate.”

Scris în primul rând pentru specialiști, dicționarul este de un real folos pentru noi toți prin bogăția de informații acumulate din toată literatura de specialitate a lumii, informații care devin tot atâtea dovezi în favoarea repotențierii identității limbii române.

Cu privire la importanța dicționarului, iată care este și mesajul autorului către cititor: „Originea limbii române și a poporului român vor trebui regândite în mod fundamental, întrucât teoriile științifice trebuie elaborate în conformitate cu datele lumii reale și cu dovezile de ultimă oră de care dispunem, nu datele să fie selectate și interpretate în funcție de teoriile pre-existente.”

Deosebit de important este faptul că la o aceeași concluzie ajunsese și domnul Prof. Univ. Dr. Sorin Paliga în cartea sa intitulată *Influențe române și preromâne în limbile slave de sud* apărută în anul 1996. Ediția a II-a a cărții, care a apărut în anul 2006 revizuită și completată, arată din nou că „exemplele analizate și discutate aici oferă suficiente argumente pentru reconsiderarea radicală a raporturilor dintre români și slavi în orizontul secolelor VI-X p.Ch.”

Ca unul care am ajuns la concluzii asemănătoare cu ale celor doi autori, dar urmând o căminată cale, cea a metaforei care pornește de la arhetipul graiului uman articulat (Urwort), pretind că lucrările domniilor lor se înscriu între lucrările deosebite de valoroase ale domeniului, menite să asigure progresul lingvistic în plan general european. Dintr-o asemenea perspectivă **DICȚIONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNE** reprezintă însă izbânda limbii române pentru a cărei propuneri au trudit, știu și saună, înaintea ei. La întrebarea lui B.P. Hașdeu *Perit-au dacii?*, astăzi putem răspunde cu un NU viguros pe baza probelor irefutabile ale dicționarului produse prin metoda comparativ-istoric unanim acceptată în întreaga lume.

Susținut de abnegația și profesionalismul doamnei Corina Firu, directoarea editurii ALCOR - EDIMPEX SRL, autorul recentului nostru dicționar etimologic a reluat, dar a și finalizat la nivelul exigențelor actuale „munca prea miglăoasă și îndelungată ca să poată fi dus până la capăt” început de Mihai Eminescu alături de blonda scriitoare Mite Kremnitz, cumnata lui Titu Maiorescu.

Considerată o „neapărată trebuință” de geniile noastre tutelare, Eminescu și Hașdeu, **DICȚIONARUL ETIMOLOGIC AL LIMBII ROMÂNE** trebuie să devină pentru fiecare dintre noi cartea noastră cea de toate zilele, în sensul propriu al cuvântului, pentru a recupera prin efort generalizat imensele pierderi și suferințe provocate de neîncrederea cu care am tratat timp de 200 de ani concluzia lui Petru Maior, care de la corifeul al colii Ardelene, ne atrăgea atenția că „dacă este să grăim limba română este muma celei latinești.”

În încheiere, doresc să vă prezint, la proiect, ca pe un exemplu edificator felul în care autorul noului dicționar etimologic, Dr. Mihai Vinereanu, reușește să stabilească etimologia corectă pentru verbul românesc *a merge*, care dobândește astfel statutul de cuvânt străvechi, daco-românesc, prelatin, inclus în fondul proto-indo-european.

Asociat acestei mari străvăniri, doresc să vă mai prezint și cuvântul românesc *cloambă*, ales pentru a ilustra de o manieră incontestabilă forma generativă a cuvintelor românești, care au produs prin metaforizare noi și noi concepte conservate de limba sanscrită, dar și pstrate până astăzi în uz de limbile din Europa.

Cercetător genetic lingvistic
George Liviu Teleoacă

București, 10 septembrie 2009

***

folclor sacral românesc

TITANII (Urie și-Horoie și) ÎN FOLCLORUL ROMÂNESC!

Această scriere, după cum ne spune însăși titlul, are o temă din mitologie și legende, regăsite în folclorul nostru

romanes, in cartile specialistilor care au avut dragul si previziunea valorii acestora!

Impulsionat de o curiozitate fireasca m-am intreat, si ma intreb si azi, cum au ajuns aceste legende si mitologii universale ale creatiunii lumii in folclorul nostrum romanes? Ce fir tainic duce sau aduce in memoria omeneasca stirile unor fapte din vremile primare? Cum s-au suprapus apoi denumirile zeitatilor care desi aceleasi fiind in cultura universala port nume diferite! Stiu, cercetatorul istoric a si gasit explicatia corespunzatoare, potrivita, desi nu intotdeauna limpezirea unei realitati specifice istoriei unui popor sau grup de popoare. Totusi cum se face ca in folclorul nostru mai ales in vorbirea orala populara gasim povestiri ce vin dedeaparte, pe cand cultura moderna pastreaza totul la un nivel foarte general, pana la urma nuantate ca inchipuiri omenesti! Umpland timp si spatii devenind mai apoi, se zice, fermenti filosofiilor si religiilor urmatoarelor veacuri!

Mi-am ales eu aci, in primul rand, un aspect specific istoriei literaturii si culturii romane, si anume introducerea alfabetului si scrisului cirilic in spatiul romanes!

Din acest moment la noi stiintele ca filosofia si religia formara prin aceasta scriere cirilica o anume stare social-culturala, favorizand pe cei ce stiau scrierea si slavona in general, pe cand majoritatea covarsitoare a poporului in speta taranii de la sate nestiutori ai acestei scrieri au ramas in continuare legati la firul traditiilor lor cunoscute din tata in fiu. De aici ni se mai trage si acea stare a avea o limba populara si alta literara pana in ziua de azi. La alte popoare nu se observa aceasta diferenta lingvistica. Oricum cred ca nu gresea Lucian Blaga afirmand ca "la sat s-a nascut vesnicia", filosofia lui fiind a unui erudit filosof care stia documentat ceea ce spunea! La fel este de apreciat efortul dacologilor nostri de azi care dovedesc cum latina veche(vulgara) era de fapt limba vorbita curent de neamurile geto -dacice-romane!

Sa ma apropiu de subiectul acestui articol, mai amintesc din versurile eminesciene poezia "Misterele noptii", in care geniul nostru national Eminescu aminteste de acel "nebunatoc Eros" zeul iubirii! Ei bine, din acest moment m-am pus pe cale, a sti mai multe despre acest zeu mitic. Aveam la indemana si cartea necesara, intitulata: "A World of Myths and Legends" o repovestire a autorului american Steven Zorn, astfel ca repede am dat de urmele lui Eros. Intai am ramas pe deplin mirat si convins de larga cunoastere a lui Eminescu in lumea mitologiilor antice, atat prin scoaterea la lumina a lui Eros, cat si potrivirea acestuia cu titlul poeziei "Misterele noptii".

Se spune ca Eros a iestit din "chaos", ca primul zeu al mitologiilor, fiind zeul iubirii! Dar inainte de a se naste el, era un chaos de ape peste tot, din care a aparut prima data pamantul, pe care vechii greci l-au numit Gaia. Nu la mult timp, fara a se sti cum si de unde, din chaos sau chiar din Gaia a aparut Eros ca zeu al iubirii. Dar el a aparut cu mult timp inaintea celorlalti zei, caci prin Eros zeul iubirii au sa se faca toate cele ce s-au facut ulterior. Eros a indemnat-o pe Gaia sa-l creeze pe Uranus, iar din aceasta unire dintre Gaia(Pamantuli) si Uranus(Universul -Cerurile) s-a nascut prima rasa de oameni, numiti Titani! Apoi Gaia a mai nascut si alti monstrii cum au fost Ciclopul cei cu un ochi mare in frunte, apoi pe Hecatonci(cu zece capete si o suta de maini), pe care insa Uranus i-a sfartecat, mancat sau azvarliti inapoi in burta lui Gaia, Tartar, de unde nu au mai iesit niciodata la lumina zilei. Bineinteles ca acestia au creat multe tulburari interne, fapt pentru care Gaia hotaraste sa se razbune pe Uranus. Pentru aceasta ii cere fiului ei cel mai tanar titanului Cronos, caruia ii da o secerata mare ca sa -l rapuna. Din sangele lui Uranus s-au nascut Furiile, iar zeul se retrage in singuratate. Cronos devine liderul titanilor uriasi. Uriasii sau Titanii erau oameni inalti, giganti, dar erau si placuti spune legenda, binevoitori! Cronos se casatoreste cu sora lui Rhea, aceasta naste cinci copii: Hestia, Demeter, Hera, Hades, si Poseidon. Dar Cronos la randul lui, isi devora fii din gelozie ca ii va lua locul de zeitare suprema. Rhea tocmai fiind insarcinata iar, de teama ca Cronos va inghiti si pe noul nascut, se retrage pe insula Creta, unde il naste si ii da noului nascut numele de Zeus, care avea sa locuiasca in Olimp!

Revenim acum la intrebarea de baza, adica despre titanii si uriesii din folclorul romanes! Am in fata o carte care nu ar fi fara folos sa fie republicata, o carte intitulata "Antologie de Cultura Populara Bihoreana Vol. 2, LEGENDE", publicata de "Asociatia Folcloristilor Bihoreni "Miron Pompiliu"(M.P., fost prieten cu Eminescu - la Iasi), antologie prefatata si ingrijita de folcloristul Craciun Parasca.

In aceasta carte vom afla minunatii de necrezut. Batrani din diferite zone si localitati povestesc ceea ce si ei au auzit de la bunicii lor, deci e vorba de izvoarele de circulatie orala a istoriei stravechi. Si interesant ca se dezvaluiesc stiri despre uriesi si titani, ba chiar si nume toponimice provenite de la titanii uriesi sau horoiesi cum erau numiti de batrani. Astfel auzim in carte de "Legenda Dealului Magura", in care se spune ca era vorba de o fata de urias pe care o chema Magura. Aceasta avea obiceiul sa omoare oamenii mici, dar a murit si ea intr-o zi, iar corpul ei a fost atat de mare incat din el a devenit un deal, ce si azi ii poarta numele de "Dealul Magura". Aceasta legenda a fost culeasa in anul 1980, de la Venter Augustin din satul Borod, informeaza autorul antologiei. Ni se spune in alta legenda si "Cat de puternici erau uriasii", cum

dupa multi ani uriasi se mai imputinara, cativa uriasi trecura pe langa un ogor unde un om mic si o fata arau cu plugu tras de boi. Atunci uriasii i-au luat in poala hainei pe toti, pe oameni, plug si boi, si i-a dus la uriasul cel batran. Dar unul din uriasi ia zis omului mic, ca atunci cand va da mana cu uriasul cel batran sa aiba in mana cioroslanul de la plug, si pe acesta sa-l prezinte. Uriasul cel batran trebui sa-si descopere ochii de sprancenele mari ca sa-l poate privi. Vazandu-l asa mic, a vrut sa stie cat e de tare acest neam de oameni mici si i-a intins mana, iar omul mic cioroslanul de la plug.

De indata uriasul a "ciuntit cioroslanul", la deformat. Asa si -a dat seama omul nostru ce putere aveau uriasii. Auzita de la Lal Sabina, in 1980, satul Borod.

La pagina 65 a antologiei, avem o istorioara "Horoiesii", povestita de Chereji Florian, 82 ani, din Voievozi(Popesti) in 1980. Acesta spune ca atunci cand el era prunc o fost la arat cu tatal sau la "Viile Pustii", asa era numit locul acela, deoarece candva, "cu sute sau mii de ani in urma" spune el, aici erau vii ce s-au pustiit cu timpul. La un moment dat, plugul s -a agatat in ceva tare. Au oprit boii, s-au uitat mai bine si au observat un os. Au sapat in jur si au scos "un capoc" de om, un cap mare cat

ar fi trei de ale noastre. "Atunci l-am intrebat pe tata ca ce fel de om o putut fi cu un cap asa de mare?" Tata mi-o zis: "spuneau batranii dupa cum au auzit si ei de la alti batrani ca pe aici traiau mai demult, inainte de randu aista de oameni niste oameni mari da tat, la care le ziceau horoiesi asa ca numai cap de horoies poate fi".

Ca sa ne dam seama cat de mari erau acesti oameni, povestea batranul Chereji Florian, horoiesul cand vedea ca oala cu ciorba fierbe si trebuie sarata facea cativa pasi dupa sare, cam 30 -40 de kilometri, si isi sara linistit ciorba.

Se mai povesteste ca odata, cu multi ani in urma, o fata de horoies cand se intorcea acasa din drumurile ei, a vazut ceva curios, fiinte ce zgaraiu pamantu , si ca sa le arate si parintilor ei ce aflase i-a luat in zadie, zicand apoi parintilor ei: "Uite tata ce viermisorii zgaraiu pamantul nost'! Dupa ce se uit a la ei horoiesul zise: "Du-I, f tu meu, 'napoi de unde ia-i luat, dar cu grija sa nu-i vatami ca astia ne-or mosteni pa noi!"

Deci la limba romaneasca populara se refer toti cercetatorii folcloristi si lingvisti romani, dar si straini, atunci cand in cercetarile lor de specialitate acord valoare vechimii graiului romanesc, a latinei dacice -romane, eventual a pierderii in timp si spatiu a izvorului latinismului, mai ales dupa introducerea cirilismului in scoala romaneasca, si a minimalizarii graiului popular considerat taranesc!

Deci sa ne intoarcem spre satul romanesc, sa sarbatorim vechimea limbii daco-romane, cautandu-i radacinile cele adevarate. Legendele si mitologiile raman valori in care adevarurile istorice stau precum aurul in minereul cel negru scos din mine si ales. Dar intrebarea pusa in acest mini-eseu ramane inca de mare curiozitate ce asteapta raspunsul: "De unde si cum, gigantii, uriasii, titanii, ciclopai, au ajuns in folclorul si povestile stravechi ale romanilor? Cum de le pastreaza folclorul popular, transmis oral, apoi scris de oameni cu buna educatie, iar noi prezentii tragem in timp imbatrandind si uitandu-ne neamul si istoria proprie!

Este momentul sa ne regasim! Ne cheama sangele Dacic -Romanesc!

IOAN MICLAU - AUSTRALIA

***

IOAN MICLAU (n. 1940). Scriitor român din Australia. Poet, dramaturg, jurnalist, autor de

memorialistic literar , promotor cultural de seam . Fondator de grupuri literare în ara de la Antipozi. C r i reprezentative: „Poezii alese” (vol. I, II), „Teatru”, „Fiica Zei ei Vesta”, nuvelistic .Ioan Miclau s-a distins drept principalul animator al gruparii scriitorilor romani de la Antipozi , avand o actiune cetateneasca uimitor de tenace si de echilibrata . Fondator al Bibliotecii " Mihai Eminescu " din Cringilla , Australia , ridicata si inzestrata cu efortul sau generos si neprecupetit , Ioan Miclau a dat un exemplu de " actiune romaneasca " printre straini , si a devenit un model ce va trebui luat in seama intotdeauna cand se vor aminti faptele mari . Si pentru aceasta scriitorul a fost distins cu Premiul de Excelenta al

Patrimoniului Romanesc , decernat de ARP , in 2006 .

***

poeme mitologice

VENUS I ADONIS

In gradina Siriana unde florile straluce,
Iar zefirul a lor miros catre Byblos vesnic duce,
Plange Myrrha si-n genunchi l-al ei rege
rugatoare,
Cu amare lacrimi uda buzele -i sfasietoare!

Ea din flori nascu un inger, dupa care zeii cata,
Caci in el sta frumusetea astei lumi intruchipata!
Afrodita pe ascunse cu un cos veni sa-l fure,
De-l ascunse peste noapte in al Siriei padure!

Myrrha-l plange pe Adonis, fiul ei adus din stele,
Si din cantecele marii, soapte -al undelor rebele,
Ce in umbra serii leaga visuri dulci de viitor,
Pe cand luna alba varsa a ei umbre de amor,

Theias, regele Siriei, se-mpietri, nimic nu zise,
Cand Adonis, pus in cosul cel tesut doar din narcise,
Fu trimis in lumea unde Persefona e stapana,
Ea sa-l aiba-n ingrijire si sa-l tina cu-a ei mana!

Pan-ce dulcea Afrodita baiet mare o sa-l ridice,
Doar si zeii-aveau pe vremuri slabiciune si caprice!
Si-n a lor transfigurare isi schimbau si a lor nume,
Asa-s zeii de cand prins-au carmuirea-n asta lume!

Afrodita-si zise Venus, iar Adonis fu Tamuz,
Dar aceeasi e iubirea, in palat sau cucuruz,
Babylonia si Cipru, Foenicia cea mare,
Zeii din Olimp de-a valma tin de-apururi sarbatoare!

Din adanc iesi Adonis, iar din ceruri mandra Venus,
Unind cerul si pamantul, dorul lor si l-au tot spus,
Nemortalii si mortalii stau imbratisati de dor,
Ei aceeasi fiind vesnic doar schimband numele lor!

Jupiter devenind Zeus planuri destructive-si face,
Prea se inraise lumea, deci gandii, a o desface!
Si pornind razboiul Troiei nimici cetati frumoase,
Din popoarele luxoase ratacite triburi scoase!

Si iar vechile popoare isi urnesc ale lor care,
Inspre culmea luminata pe-a crestinitatii zare,
Descifrara ratacirea spre-adevar ridicand ochii,
De simtira cum Divinul le-a salvat din bezna gropii!”

IOAN MICL U - AUSTRALIA

***

medita ii asupra unor c r i i asupra unor oameni

MEMORIA ÎN CHIP DE CETATE

O ipotez interesant relanseaz Gligor Ha a prin cartea sa *HA EG - ADEV RATA SARMIZEGETUSA* - o carte provocatoare ap rut chiar la Editura „Gligor Ha a” – Deva, 2009. Cartea se dore te a fi una a curajului de a vedea altfel istoria i are un scop nobil i nelini titor pentru români: **Sarmizegetusa Regia, capitala Daciei, a dacilor liberi, a fost la Subcetate – Ha eg i nu în Mun ii Or tiei – urianu, a a cum**

s-a încet enit în istoria ultimilor decenii, adică o altă locație, un alt loc acolo unde poezia pământului atrage un astfel de demers. Autorul se opune dogmelor și aduce argumente, pornind de la o idee susținută de **Constantin Zagori**, fost colonel în armata română, în specialitatea *topografie militară*, deci o persoană care a avut ochii să vadă mărimea locului la Haeg. Ideea că și se opune tezelor susținute de Constantin Daicovici, cunoscut cercetător, cu o poziție solidă în lumea istoricilor, o personalitate care a dominat perioada de început a socialismului – comunism în România, dar și demnitar al statului român în aceeași perioadă.

De fapt colonelul topograf Constantin Zagori a făcut cercetări în zona Haeg din necesități militare în anii 1920 -1938, iar *în urma cercetărilor* a scris cartea, nu voluminoasă, dar documentată, intitulată „**SARMIZEGETUSA**”. Ideea colonelului român se întemeiază pe argumente militare, geografice, topografice și fortificații găsite pe teren. Cartea a fost editată în anul 1937 și a fost găsită întâmplător de Gligor Haeg la un cârturar din Haeg, la scriitorul **Radu Igna**, pasionat de miracolele locului, care a scris la rândul său o altă carte „**Vocaia culturală a Haegului**”, – apărută tot la Editura „**Gligor Haeg**”, – Deva, 2009. Se pare că au existat oameni care au adunat informații în sensul că Sarmizegetusa Regia a fost la Haeg, o flacăra care a luminat mințile multor români care doreau să aibă atitudine corectă în țară, cu riscurile necesare, dar curată asumate, prin eforturi proprii.

De reținut că scriitorul Gligor Haeg a fost permanent preocupat de istoria Daciei și a dacilor și a scris nenumărate cărți despre acele vremuri ciudate, cu bărbăție și curaj și demni.

Cu alte cuvinte, Gligor Haeg are o nebulă frumoasă, o atitudine plină de forță și eroism, luându-se cu un anumit curs al istoriei, cu coala de istorici de la Cluj, cu un întreg sistem care a generat doctorate, a făcut valuri în Academie, a atras fonduri considerabile și a dat direcția miracolelor la români.

De menționat că Gligor Haeg nu neagă că în munții de lângă Orștie se află capitala spirituală a dacilor, dar există o deosebire între capitala spirituală și capitala politico – administrativă, prăgătindu-se deasupra lumii Daciei din punct de vedere pragmatic, de conducere a poporului și de apărare împotriva cuceritorului din Imperiul Roman dar și a popoarelor migratoare, în vremuri grele, violente, barbare.

Cartea **HA EG - ADEVĂRATA SARMIZEGETUSA** se citește cu interes pentru că tema este captivantă și pentru scriitorul are tăria de a provoacă cititorul și mediul academic, iar argumentele sale sunt ale unui cunoscutor, pertinente și practice. Gligor Haeg recunoaște că Munții Orștiei reprezintă **Tibetul Sacru al dacilor**, dar e o deosebire care trebuie avut în considerare, la Grădiștea de Munte nu încpeau prea mulți soldați, zona ei era limitată, acolo se află *altarele de cult, calendarele dacilor și alte vestigii interesante*, dar care, în viziunea autorului, nu constituie argumente pentru că acolo s-a fost capitala politico – administrativă a dacilor.

Sunt câteva argumente prin care Constantin Zagori și Gligor Haeg susțin că la Haeg a fost adevărata capitală politico – administrativă a Daciei:

- Sarmizegetusa de la Subcetate – Haeg are o poziție intermediară între cetățile din munții Orștiei și Sarmizegetusa Ulpia Traiana.
- La Haeg se adună marile drumuri de acces dinspre Târgu Jiu, Mureș și Banat, ca într-un triunghi miraculos al curgerii dacilor spre centru.
- Aici se vede clar funcția strategică a întregii regiuni.
- Sunt trei izvoare care nu seacă și permit viața în condiții vitrege.
- Pe harta lui Ptolemeu din secolul al II-lea apare localizat **Zarnizegetuza Basileion** (Sarmizegetusa Regal) exact pe coordonatele geografice ale Haegului, cetatea din Munții Orștiei este mai departe cu vreo 60 km față de localizarea făcută în vechime.
- Aici s-a descoperit tezaurul dacilor, în albia Streiului, se pare, existând documente în acest sens.

- Există descoperiri arheologice importante în zonă .
- Sunt mai multe planșe care aduc argumente de natură topografică pentru localizarea adevăratei capitale a dacilor la Haeg.
- De ce numele atât de străaniu a satului de lângă Haeg - Subcetate ?

Desigur că sunt și alte argumente, dar cartea va trebui citită și în eleas, cu toată opoziția conservatoare care există în gândirea noastră .

Poate că argumentele forte ale autorilor sunt cele de ordin practic, atât colonelul Zagori cât și Gligor Haeg au plecat pe meleagurile din Țara Haegului și au simțit locul, oamenii, miracolul care plutește permanent în aerul țărmului, deasupra unui pământ miraculos în care porcii mistreți mai descoperă monedele de aur din vechime, rămânând brazda pământului. Apoi demersul lor este unul care se face prin efort și resurse personale pentru că sunt *mânași* de ceva mai înalt în această cercetare, spre deosebire de istoricii de profesie, angajați la stat.

Această nebunie frumoasă poate determina autoritățile locului să declanșeze o cercetare mai amănunțită în zona Haeg – Subcetate pentru a pipăi istoria la fața locului. Opoziția mediului academic va fi puternică, dar cercetarea se impune pentru că sunt argumente și poate genera surprize.

Un curcubeu leagă Haegului de restul lumii și de reînvierea în vremurile războiului din urmă, Cel de al Doilea Război Mondial, a existat o tentativă de mutare a capitalei României moderne la Haeg. Oare de ce s-a luat această decizie în vremuri grele pentru poporul românilor ?

În rest, să ne păstrăm curajul de a rămâne demni oricare va fi rezultatul final, sunt zone din România care pot fi centre culturale, politice sau administrative cu brio, pentru că Dumnezeu a făcut țara frumoasă .

Cartea lasă să se înțeleagă faptul că trebuie uneori să ai curajul de a te împotrivi istoriei pentru o memorie curată . Gligor Haeg anexează și cartea lui Constantin Zagori ca argument și acest lucru este pozitiv și probează onestitatea, la un moment dat vor fi tot mai mulți români care vor privi altfel istoria lor și a lumii.

Scrierea lui Gligor Haeg este una intensă, autorul pare a nu fi avut răbdare, uneori repetă și insistă pe anumite idei și argumente, fraza este frustă dar demnă și transmite un mesaj de forță și patriotism implicit, pe linia cărturarilor români Nicolae Densușianu, Octavian Floca, Timotei Ursu și alții.

Iată ce scria Constantin Zagori în cartea sa: „ *Pentru a prezenta cât mai clar și mai convingător motivele care m-au făcut să cred că Cetatea Sarmizegetusa s-a găsit aezată pe masivul triunghiular deluros de la răsărit și din imediată apropiere a orașului Haeg – am găsit cu cale să arăt poziția locului precum și aezarea strategică și tactică a acestei cetăți prin cât mai multe hărți; și de aceea am anexat lucrările de față hărțile diferite și cuprinzând din ce în ce mai multe detalii.*

De altfel ar tărea pe hartă, chiar rudimentar executată, este oricând mai preferabil unei descrieri textuale. „

O idee care merită reînviată și la care să reflectăm: memoria ca cetate ...

CONSTANTIN STANCU

Haeg, august 2009

***

PROFESORUL ADRIAN BOTEZ - PEDAGOGUL RUGURILOR APRINSE

În **Cartea crucia ilor români** (Ed.Rafet , Râmnicu S rat , 2008) , veritabil tratat de pedagogie cre tin , prof . A . Botez adreseaz o chemare cre tin la lupt , la Cruciad împotriva R ului imanent . Cartea este un îndrumar , un manual al urcu ului reluat spre Dumnezeu revelat-Christos Mântuitorul , prin prisma Legii imuabile .

A a cum subliniaz prof . Botez în partea I a c r ii , citând un antroposof cre tin-rosicrucian , Th . G bel , principalul aspect prin care se manifest R ul , care nu este metafizic i nici transcendent , este reificarea individului în societatea de consum . Omul se alienaeaz , se " pierde " printre lucrurile perisabile care -i deturneaz menirea de a fi dup chipul i asem narea Lui Dumnezeu : " *Cine prive te cu degajare interioar agita ia de toate zilele , a a cum este ea ast zi , vede imense aglomer ri citadine în care se sti muleaz , prin toate mijloacele , CONSUMUL - i care a i dezvoltat o psihologie , în acest sens . Vede , în acest furnicar , cum oamenii nu – i dau seama i nu reac ioneaz în fa a acestei situa ii ; privirea lor plute te în neant . i când îi vedem cum r scolesc cu aviditate rafturile magazinelor , sim im c , în acest fenomen , nu exist niciun fel de orientare , niciun scop urm rit . Sunt numai figuri terse , f r inten ii – ceea ce este un simptom al lipsei lor de direc ie a sufletului . Visul lor e ste s g seasc ce le – ar putea fi avantajos , profitabil . Nimic altceva ! Este un fel de aviditate aceast c utare oarb pentru ceva , pentru care nu exist o necesitate real : ea st pâne te de deprte via a oamenilor (...) . Aceea i aviditate st pâne te i pe cei care stau în fa a televizorului , a teptând ceva , o « lovitur » , ceva ce nici ei nu tiu ; la fel cu to i cei care urm resc presa zilnic , în c utarea ultimelor catastrofe i orori . " (Th . G bel , **Cele trei aspecte ale R ului , în lumea contemporan** , în " Der Goetheanum " , VIII – IX / 2000 , trad. de V . Oprescu , apud A . Botez , **Cartea crucia ilor români** , 2008 , pp . 7 – 8) . Dup secole de " - isme " social – politice , economice , culturale i ideologice , a a cum remarca N . Berdiaev , pentru a- i reg si autenticitatea , omul mai are o ans : de a trece de la **anomie la teonomie** i de a deveni un **homo religiosus redivivus** .*

Prima parte a c r ii – **Istoria p trunderii R ului în lume** – cu cele trei **C r i** – **Întâi : Cea a ISCODIRII LEGII ; a Doua : Cea a DESCOPERIRII LEGII CA FORM DE EXISTEN UMANO – DIVIN ; a Treia : Cea a N DEJDII DE MÂNTUIRE , PRIN DESCOPERIREA LUI CHRISTOS – LEGEA IUBIRII** – reprezint o inspirat analiz diacronic a sistemelor pedagogice i juridice din perspectiva filosofiei istoriei . Prof . Botez arat cum Legea Mântuitorului pentru " plinirea Legii Sfintei Treimi " , prezent **a priori** în textele vetero - testamentare , la Pythagora i la triada Socrate – Platon – Aristotel , a fost alterat de omul is pitit de R u .

La începutul celui de – al treilea mileniu cre tin , tr im sub hipnoza progresului tehnico – tiin ific , îns prosperitatea material generat de acest progres este numai o hain ex terioar care n – ar trebui s -i fie proprie omului , pentru c nu-i vindec fr mânt rile suflete ti i sfâ ierile spirituale i nu-l ajut s treac imensul de ert l untric . Beneficiile progresului material fardeaz atât de bine ridurile chipului nostru , încât , asemeni rinocerilo r lui Eugen Ionescu , p rem de-a dreptul ferici i .

Dar cartea prof . Botez , ca dealtfel întreaga sa oper , este reconfortant tocmai pentru c din ea se degaj un optimism nebun : Binele nu are aceea i demnitate ontologic cu R ul care a fost aruncat în

lume pentru ca liberul arbitru al fiecăruia să funcționeze. Mai mult, în **Deuteronom**, omul înzestrat cu liber arbitru este îndemnat să aleagă Binele: "**Iată înaintea ta Binele și Răul. Alege Binele!**".

Partea a doua a cărții – **Pentru instaurarea Binelui**, analizează epoca Arhanghelului Spiritului, Mihail / Mikäel, autorul cărții, din 1871, am intrat în epoca Arhanghelului Mihail, care are misiunea divină de a-l readuce pe om în Paradis, de unde l-a alungat Arhanghelul Gabriel, după Cădere. Întâiul Ales de Arhanghelul Mihail drept Călușă Neamului Metafizic Românesc este însuși Arhetipul Eminescu, acea "sumă lirică de voievozi", cum îl numea P. Urechia. În secolul al XX-lea, misiunea a fost preluată, în condiții de "mare tragism și ambiguitate semantic-ontologică", de către Corneliu Zelea Codreanu.

Maestrul Botez militează pentru o altfel de intelectualitate, care să mediteze permanent la Revelația Mântuitorului. Mai mult ca oricând – dacă admitem că secolul XXI "va fi religios sau nu va fi deloc" (André Malraux) – lumea are nevoie de "APOSTOLI și de MARTIRI ÎNTRU TIINA ÎNVIERII. ÎNTRU REVELAREA LEGII DIVINE." (A. Botez, **op. cit.**, p. 152). Prof. Botez se declară adeptul unui învățământ religios-creștin ortodox, ca alternativă la învățământul de stat impregnat de materialism și evoluționism darwinist.

Partea a treia a cărții se intitulează **Necesitatea cultului Spiritului Național Demiurgic Românesc – Eminescu**. De fapt, autorul reia, într-o formă de maximă concentrare, o temă întâlnită în celelalte lucrări de exegeză ale sale: unicitatea și clarviziunea Românilor Absolut întru Spirit și Logos – Eminescu.

Însă noastră? Așa cum ne îndruma în secolul al XVII-lea străbunul nostru frate rosicrucian și Episcop al Fraților Boemieni marele pedagog Johann Amos Comenius, de a fi într-un **Paideia și Pansofia**, lumina și Logosul Întrepat.

Deopotrivă eminescolog strălucit, hermeneut și poet, prof. Adrian Botez este printre puținii pedagogi creștini proveniți din mediul laic.

prof. *Cătălin MOCANU*

***

orientalia

ORIENTALIA (INDIA/INDIANISTIC)

VASILE BURLĂ (1840-1905)

Cunoscut ca filolog și profesor, Vasile Burlă a făcut studiile universitare în fostul Imperiu austriac, respectiv la Viena și Graz; locul nașterii este în Bucovina, la Opâteni. Ziua nașterii este 9, iar luna, februarie. Studiile primare le face la Storjine, iar pe cele gimnaziale în orașul Cernăuți. Bacalaureatul îl obține în localitatea Beiuș, iar studiile universitare, după cum am menționat, deja, le desfășoară la Viena și Graz. Licența este susținută în limbile greacă și latină.

Revenit în România, în anul 1873, va preda cele două limbi în care se licențiasă, la Liceul Național – Iași, instituție al cărei director va ajunge între anii 1881-1889. Va avea, între numeroșii învățăcei, ca elevi pe N. Iorga și M. Sadoveanu.

În cariera de profesor va mai funcționa la Liceul de fete Humpel, Liceul Internat C. Negruzzi și, pentru scurt timp, în cadrul Universității din Iași. În anul 1901 iese la pensie și patru ani mai târziu moare, fiind înmormântat în cimitirul Eternitatea din urbea Iașilor.

Vasile Burlă a făcut parte din cercul junimiților foarte apreciați pentru erudiția sa; în studiul său despre indianații români, V. Băneanu îl definea pe Burlă nu doar ca un latinist renumit sau foarte bun cunoscător al limbii grecești, ci și „un strălucit cunoscător al limbii sanscrite”. Articolele sale despre filosofia orientală se regăsesc publicate în „Convorbiri literare”.

***

LAURENȚIU THEBAN*

Cu studiile liceale absolvite la Deva, Laurențiu Theban este produsul intelectual al Universității din Cluj, Babeș-Bolyai; anul absolvirii este 1963, același în care ocupă și postul de cercetător al Institutului de Fonetice și Dialectologie de pe lângă Academia Română. Ulterior, va deveni cercetător științific principal la același institut. Între anii 1966 și 1967 va studia limba hindi în India, experiență facilitată de o bursă oferită de ICCR – Indian Council for Cultural Relations, cea în care de Universitatea din Delhi. Întors în țară, la scurt timp, ajută la fondarea Secției de limba hindi, în cadrul Facultății de Limbi Străine și Literatură Străină a Universității București. Anul 1973 este al participării active la două Congrese susținute în India, respectiv „All-India Science Congress” – Chandigarh și „All-India Conference of Linguistic, Univ. Osmania, Hyderabad. Trei ani mai târziu se perfecționează urmând cursurile Institutului de Lingvistică al Americii care funcționa la State University of New York. Între anii 1978 și 1979 susține câteva conferințe la Delhi și Pune – Deccan College, Centrul de Studii avansate în limba sanscrită, la Societatea de Lingvistică a Indiei și la Institutul Central de limbi indiene din Mysore. După evenimentele din decembrie 1989, Laurențiu Theban susține conferințe la universitățile din Anglia, Amsterdam, participă la diferite conferințe internaționale, la Congresul Lingviților din anul 1992 susținut în Canada. Între anii 1993 și 1995, într-un proces de schimb intercultural, este invitat la New Delhi, la Universitatea de stat din capitala Indiei pentru a susține cursuri de limba română. Anul 2002 aduce oportunitatea participării la Conferința internațională a profesorilor de limba hindi din Europa Centrală și de Est. Organizată la Budapesta, Theban participă cu o lucrare intitulată *Syntactic Typology of Indian Languages*. Experiența se va repeta doi ani mai târziu, în 2004, în Transilvania. În paralel își desfășoară activitatea ca cercetător științific principal al Institutului de Lingvistică al Academiei Române.

În 2005 este invitat la Conferința de Indologie a țărilor din Centrul și Estul Europei, desfășurată în Polonia la Universitatea din Varșovia; acolo susține *The Specificity of Hindi Syntax (Defined in a Typological Panindian Framework)*. Este anul când devine cadru universitar al Universității București.

În anul 2007 iese la pensie, dar continuă să mai susțină cursuri de hindi din poziția de lector. La o vârstă onorabilă este înscris la doctorat cu o lucrare ce tratează tipul sintactic al limbilor indiene.

În 2008 particip la Sesiunea științifică a FLLS cu lucrarea: “Contribuția limbilor hindi și sanskrit la dezvoltarea teoriei gramaticii universale”. Articolele sale științifice sunt tipărite în mai multe publicații din țară și din străinătate. Punctăm pe cele mai apropiate de zilele noastre: în 2003, «Pour un modèle roumain des structures d’actance», în *Revue Roumaine de Linguistique*, tomul XLVIII, nr. 1 - 4, pp. 159 – 162; în 2004, «Tradițiile și două tipuri de inovații în studiile românești de sintaxă», în *Actele celui de al 3-lea Colocviu al Catedrei de Limba Română*, cu tema «Tradițiile și inovațiile în studiul limbii române», EUB, 2004, pp. 671 - 674, coordonator: Gabriela Pană Dindelegan; în 2005, «Syntactic Typology of Indian Languages (A Synopsis)», în *Revue Roumaine de Linguistique*, tomul L, nr. 1 - 2, pp. 185 – 198 și «Catégories, relations et fonctions dans une théorie linguistique de l’interaction», în *Revue Roumaine de Linguistique*, tomul L, nr. 3 - 4, pp. 213 – 243; în 2007, «*K raka, (Deep) Case, Theta-Role, Actant. Des termes à la notion*», în «Concepte trans- și interculturale», redactorul volumului: Alexandra Cuniș, (volum colectiv), EUB, 2007, pp. 65 – 92 și «The Specificity of Hindi Syntax (Defined in a Pan-Indian Typological Framework)», în *Teaching on India in Central and Eastern Europe. Contributions to the 1st Central & Eastern European Indological Conference on Regional Cooperation (Warsaw, 15 - 17 September 2005)*, edited by Danuta Stasik and Anna Trynkowska, pp. 219 - 233, Warszawa, (volum colectiv) etc.

Din anul 1972 este secretarul Societății Române de Lingvistică și membru al publicațiilor lor “*Revue Roumaine de Linguistique*”, ce înține de Academia Română precum și al “*Language Forum*”, din New Delhi.

*(Informațiile privind cercetătorul și lectorul L.Theban se regăsesc în CV-ul personal al acestuia, acolo unde sunt punctate cele mai reprezentative etape și momente ale carierei sale profesionale. CV-ul nu prezintă, însă, data nașterii și localitatea natală).

prof. dr. **FLORINEL AGAFITEI - FOC ANI**

***

valahica

CURRICULUM VITAE

Numele: Teleoac
Prenumele: George Liviu
Data și locul nașterii: 01 octombrie 1941, Sibiu – jud. Sibiu
Prinți: Gheorghe Teleoac și Maria Teleoac născută Salomiu
Cetățenia: român
Apartenență politică : membru al Partidului România Mare
Studii: - Liceul teoretic, curs de zi, absolvit în 1959 la Sibiu.
 - școala Tehnică de Chimie, absolvit în 1961 la Făgăraș.
 - școala de radiolocalizare în cadrul stagiului militar, de peste

doi ani, terminat în noiembrie 1963
- Facultatea de Chimie din cadrul Universității București,
absolvent în perioada 1964-1969 (curs de zi)
Starea civil : căsătorit cu Ileana Teleoacă, născută Mihály în com. Neaua, jud. Mureș la 26 septembrie 1949. Avem un singur fiu pe Vladimir Teleoacă, absolvent al Institutului Teologic Ortodox.

Ocupația actual : pensionar la limită de vârstă

Activitatea desfășurată : Ca tehnician chimist am lucrat la:

- Comb. Chim. Făgăraș, la Fabrica Fenolul Nou
- Comb. Chim. Prod. Cloro-Sodice Borzești, în cercetare
- Stațiile Pilot de la Copșa Mică, la sinteze chimice

iar în timpul vacanțelor studențești am lucrat la:

- Inst. Cercet. Macromolecule al Acad. Rom. - București
- Inst. Geologic - București, prospecțiuni electrometrice în munții Harghita.

După terminarea facultății de chimie am lucrat la:

1 - Inst. Cercet. Comp. Electronice de pe lângă IPRS - Băneasa, între anii 1969-1973, de unde am fost trimis la specializare în Franța în noiembrie-decembrie 1971, după care am condus activitatea colectivului pentru standardizarea și omologarea componentelor electronice pasive și active. Menționez că în activitatea de elaborare a standardelor și a catalogelor pentru produse electronice am urmărit în permanență respectarea normelor internaționale CEI. În calitate de șef al colectivului de standardizare-omologare componente electronice am organizat și am condus Sesiunea de Lucru a Grupei 8 CAER la Sinaia în anul 1972, iar în anul 1973 am participat la A doua Conferință Internațională de Standardizare organizată la Budapesta.

2 - Inst. Cercet. Apicole, din cadrul Comb. Apicol - Băneasa, unde, între 1973-1976 am pus bazele cercetărilor privind modernizarea tehnologiilor de prelucrare a produselor apicole mai ales prin realizarea și punerea în aplicare a mai multor inovații.

3 - Cooperativa „Arta Aplicată”, unde între 1976-1979 am fost încadrat la Biroul Producție cu sarcina de a optimiza activitatea unor unități de producție mici și mijlocii.

4 - Primăria Capitalei, unde între 1979-1983 ca inspector am îndrumat activitatea de **protecția mediului înconjurător** din municipiul București și Sectorul Agricol Ilfov. Cu această ocazie am cunoscut direct la fața locului toate activitățile de producție industrială și agricolă din zonă, ceea ce mi-a permis să impun numeroase ameliorări tehnologice și alte acțiuni privind atenuarea impactului de mediu. Am organizat și am susținut ca lector instructaje de protecția mediului la nivelul Capitalei. Am colaborat direct cu domnul Matei Nicolau, secretarul general al Consiliului Național pentru Protecția Mediului. În această perioadă am ținut conferințe și am realizat emisiuni radio pe teme de protecția mediului.

5 - Întreprinderea 23 August - București, astăzi SC FAUR SA, unde în perioada 1983-1999 am lucrat la laboratorul turnătoriei de font. Fiindcă în timpul activității am avut grupa I și II de muncă, în anul 1999, la 58 de ani am fost pensionat pentru limită de vârstă.

Aptitudini: Principialitate, devotament față de idealul asumat, sinceritate, putere de muncă, conștiințozitate, inventivitate, perseverență, spirit de echipă. O mare disponibilitate pentru conlucrarea multiculturală și multiconfesională probată și prin cei 33 de ani de conviețuire corectă și neîntreruptă cu o soție de neam secuiesc și de religie calvină având relații foarte bune cu toate rudele și cunoștințele din partea ei. Lucrez pe calculator, posed carnet de conducere auto categoria B și conduc cu plăcere.

Limbi străine: limba franceză, citit – foarte bine, scris și vorbit – bine.
limba engleză, citit, scris, vorbit – satisfăcător.

Motivație: Având în vedere pregătirea pluridisciplinară, experiența acumulată în mai multe domenii de activitate, precum și reușitele în soluționarea multor probleme concrete privind protecția mediului înconjurător doresc să particip la înfăptuirea idealurilor de bună stare și progres general în București prin contribuții la optimizarea relației om-mediu cât și prin ameliorarea relațiilor interumane.

Recomandări:

1. Recomandarea domnului Matei Nicolau, fostul Secretar General al Consiliului Național pentru Protecția Mediului Înconjurător.
2. Recomandarea domnului Ion Mânzatu, fost secretar științific al Institutului de Psihologie din cadrul Academiei Române.

GEORGE LIVIU TELEOAC

02.10.2010 – 21.06.2008

***

ADRESA

George Liviu Teleoac
021/3243150 sau 031/8090409 sau 0770316797
Str. Papiu Ilarian Nr.6, Bl.42, Sc.3, Ap.78
București, Sector 3, O.P. 77
Cod poștal 031693

liviteleoaca@yahoo.com

***

ROMÂNII ÎN CERERILE SACRE ALE OMENIRII, PRIN CALITATEA LOR RELIGIOASE DE VLAHI-NEGRI

Motto: „Un neam care n-are o misiune nu numai că nu merită să trăiască, dar n-are absolut nici un sens.”

„Dacă o națiune nu se crede necesară, mai mult: indispensabil mersului universal, n-are drept să trăiască sau este superflu.”

EMIL CIORAN

Spre deosebire de toate celelalte neamuri care, roind, au părăsit vatra arheologică a bătăniei ilor Europei, atât de bine descrisă de Marija Gimbutas⁶, românii au rămas pe loc slujind sanctuarele Vetrei Primordiale, motiv pentru care au primit denumirea religioasă de **Vlahii Negri**, denumire inspirată de structura stindardului dacic alcătuit ca hieroglif de un corp moale de pasare cu cap de lup, care

---

⁶ M. Gimbutas, *The Goddesses and Gods of Old Europe, 6500-3500 B.C.*, London 1982.

ilustrează sintagma teonimică Volco-Dlac, inițial Volco-Blac⁷ atribuit Dumnezeului Dumnezeilor, Unicul Ziditor al tuturor celor vâzute și nevâzute⁸.

În prelungirea respectului de care s-au bucurat ca promotori ai revelației primordiale, izvoarele străine le-au vehiculat până în evul mediu târziu demnitatea de **Vlahi Negri** denumindu-i **Kara-Iflac, Mauro-Vlahi** sau **Latini-Nigri** după ce în Căerile Sacre au fost înregistrate sub diferite alte forme.

Atastași, astfel, ca promotori autentici ai Tradiției Primordiale, românii de astăzi sunt chemați să completeze eforturile de unificare a Europei, eforturi făcute până acum mai mult prin mijlocul surilor de tip Sanepid, dar care trec sub tăcere dimensiunea religioasă a omului ca și nevoia sa de unitate spirituală autentică, edificabilă doar prin raportarea diversităților la origini.

Definirea corectă a originilor și conștientizarea lor la nivel de masă nu (mai) pot fi demonetizate prin peiorativul „protocronism” din moment ce reprezintă temeiurile ontologice ale unității btrânului continent. Or, din această perspectivă avem obligația de a veni cu propriul nostru aport, de importanță specială, ca cei care de înimă cu certitudine vătră arheologică a btrânărilor Europei și implicit matricea stilistică a revelației primordiale care a dăruit omenirii sacralul. În fond, înaintarea omenirii spre desvârșire prin etape de prezent presupune lărgirea orizonturilor de cunoaștere și nu doar tehnicizarea.

Chiar, acceptând că misiunea de unificare a continentului va respinge oferta noastră și încă ar trebui să o facem. Vor răspunde pentru opțiunea adoptată, tot așadupă cum și noi vom răspunde de implicarea ca și de nonimplicarea noastră. Teama sau comoditatea, chiar drăpate în modestie, rămân culpabile căci nu există derogare de la ceea ce poate fi numit dreptul, dar și obligația de a sluji.

Pentru a circumscrie domeniul slujirilor ce ne-au fost încredințate, de la începutul lumii și ca atare până la sfârșitul ei, se cuvine să rememorăm felul în care **Căerile Sacre** se referă la neamul valahic al cărui nume îl purtăm:

1. Căra Havilah (Fac. 2.11) consemnată de Scrierile Vedice cu numele de Havila este Valahia în care trăim și astăzi⁹.
2. Numai steagul vlahilor negri, românii de astăzi, este asemănător curcubeului, semnul legământului făcut de Dumnezeu cu oamenii după potop (Fac. 9.8-17).
3. Foarte important este faptul că în irul neamurilor de la Sem la Avram este înscris neamul valahic al lui Peleg ca întemeietor al lumii civilizate (Fac 10.25). Reiterarea aceluiași arbore genealogic în I Cronici (1,24-27), dar și în Evanghelia Apostolului Luca (3,34-36) prin dublarea numelui de Peleg cu cel de Falec (a se citi Valac), și prezența vârfului Peleaga în munții Retezat face identificarea indubitabilă¹⁰.
4. Sintagma teonimică arhetipală Vilah-Vilah, regăsită în mitonimul vedic Valak-Hilya atribuit unui mare grup de iluminași, a fost codificată de înțelepciunea ebraică sub forma tetragramei sacre YHWH¹¹.
5. Pe seama cuvântului „Dlac” al sintagmei teonimice Volco-Dlac a apărut etnonimul de sine stătător „trac” regăsit în antroponimul Terah, tatăl lui Avram. Tot de la cuvântul „Dlac” derivă etnonimul „dac” sacralizat prin mitonimul vedic Dak a¹² considerat strămoșul primordial al tuturor ființelor lumii și adorat ca personificare a forțelor divine de creație.
6. Citit de la dreapta la stânga, același cuvânt Dlac, al sintagmei Volco-Dlac, a generat denumirea regatului „Caldeea” (Fac. 11,28-31) și cuvântul „Caldei” cu înțelesul de teologi (Daniel 2,2-10; 4,4; 5,7; 5,30), ceea ce dovedește că regatul a fost întemeiat și condus de teocrația Vlahilor Negri.
7. Teonimul Volco-Dlac, purtând toate sensurile sintagmei teonimice arhetipale Vilah-Vilah de la care provine, justifică atât forma cărei înțelesul de Marele Preot al cuvântului VI-Dic. Cu

---

⁷ adică **Volco** asemenea cuvântului rusesc = lupul, sugerat grafic prin imaginea capului său și **Blac** ca și cuvântul englezesc black = **negru**, din vremea când era doar o singură limbă, concept sugerat sub formă grafică prin imaginea trupului de pasăre care, din considerente de mitologie comparată, este corbul.

⁸ G.L. Teleoac, *Lupul dacic sau heraldica strămoșului Vârcolac-Întemeietorul*, în revista Paideia Nr.2/2002.

⁹ S. Coryll, *Valahia în Cartea Genezei*, Editura Promedia Plus, Cluj-Napoca, 1996, mai ales paginile 72-74.

¹⁰ G.L. Teleoac, *Vârful Peleaga*, în revista PERMANENȚA Nr.6/iunie 2004.

¹¹ G.L. Teleoac, *Unicul Ziditor*, în cotidianul Curentul din 23-24 ianuarie 1999

¹² N. Miulescu, *Dak a, Căra Zeilor*.

- acela i în eles s-a mai format cuvântul Vesco-vo (= posco-po = episcop = bishop = évêque ...) desprins direct din sintagma originar Vlosco -Vlosc.
8. Numele de al-Ilah, ast zi Allah adorat de urma ii lui Ismail, primul fiu al lui Avram i fratele lui Isac, provine tot de la sintagma arhetipal Vilah -Vilah prin omiterea (afereza) literei (fonemului) **V**.
  9. Sintagma „Fiul Omului” prezent atât în Vechiul Testament cât i în Noul Testament nu are în eles în lume decât dac Fiul este considerat Fiul Unicului Dumnezeu, adic Fiul Celui întrupat pe vârful Omul din Bucegi, dup cum se vede Kogaion al lumii, cuvântul *Sfinx* având chiar în elesul de întrupare. A nu se uita faptul c în limba francez de ast zi sintagma „*pays de Cocagne*” desemneaz ara în care curge numai lapte i miere, respectiv Paradisul.
  10. Atât prin caracteristicile sale de preot al Dumnezeului celui Prea Înalt, care l -a întâmpinat cu pâine i vin pe Avraam, cât i prin numele s u, Melchisedec apar ine de asemenea complexului religios valahic¹³.
  11. Tot în acest context mai trebuie men ionat c Vaç, numele vedic pentru suflul universal cu atribuii cosmogonice deriv de la acela i arhetip primordial Valac -Valac, bine ilustrat nu numai de simbolurile ci i de toponimele p mântului pe care tr im ca români. Ceea ce ast zi redescoperim cu neîncredere, înc , pe baza postulatului lui Casirrer, *Scrierile Vedice* consacrau cu 4000 de ani în urm prin zeificare. Cuvântul Vaç, respectiv Valah¹⁴, este cifru al logosului universal, atâta doar c ei i-au spus „sufletul lumii” sau „suflul universal”.

Despre toate acestea la un loc, prin a c ror reunire se alc tuie te un sistem armonios cu centrul în *spa iul carpato-danubiano-balcanic*, nimeni nu va mai putea spune „simple coinciden e”, a a încât respingerea lor, chiar i numai prin ignorare, devine un gest culpabil c ci, dac avem de dat Cezarului ce este al Cezarului, avem de dat i lui Dumnezeu ceea ce este a lui Dumnezeu.

A adar, prezen i, sub o form sau alta, în *Scrierile Vedice*, în *Vechiul Testament* i în *Noul Testament*, dar i în *Coran* românii nu mai pot împ r ii cu nimeni responsabilitatea demersurilor care se impun pentru a a eza pe baze ontologice mi carea pentru uni tatea credin ei ca singura form de a tr i în mod real sacrul. Avem a ne asuma *la nivelul fiec rui individ* rolul pentru care tr im în lume, f r de care devenim inutili, numai buni pentru a fi dispre ui i, oc râ i i h itui i de cei care ne sug. Ar trebui s fim „Gr dina Maicii Domnului”, dar 80% din avuia „Gr dinii” am dat -o pe mâna jefuitorilor i continu m s d m proste te în schimbul promisiunilor de arte.

De prea mult vreme ne toc m între noi oferindu -ne prad Înaltelor Por i, tocmai fiindc ne-am pierdut idealul care s ne coaguleze ca na iune respectat pentru menirea i aportul ei în lume. Îmbuibarea, oricare ar fi ea, nu poate înlocui IDEALUL, tot a a dup cum s r cia nu îl poate distruge. Te na ti pentru a deveni om, tr ie ti ca om i mori ca o m numai crezând în IDEAL. Restul nu sunt decât mijloace pentru a -l sluji.

Nu putem înlocui idealul cu mijloacele, iar IDEALUL nostru ni s -a dat de la Facerea Lumii, în sensul concret al cuvântului. Suntem singurii care mai putem restitui prezentului istoria sacr a vetrei originare ca prim condi ie pentru *Schimbarea la fa a Europei*. În ceea ce ne prive te întrebarea ni se pune tran ant: a fi sau a nu fi? tim s slujim pentru a deveni utili i respecta i pentru calitatea presta iei noastre sau vom fi desconsidera i în continuare ca nevolnici ?!

GEORGE LIVIU TELEOAC – cercet tor genetic lingvistic BUCURE TI

14 septembrie 2007

***

¹³ G.L. Teleoac , *Melchisedec i ecumenismul*, în revista PERMANEN E Nr.9/septembrie 2004

¹⁴ *Identitatea Valah – Vaç de i se pierde consoana „l”, este confirmat de identitatea hidronimic / - , fiecare din cei doi termeni definind unul i acela i râu*. Herodot, *Istorie*, Editura Minerva, Bucure ti 1984, p.69

PE URMELE CAUCONILOR

*Reflexii pe marginea eseului cu același titlu apărut în volumul **Mărturiile Anamnezei la Editura Paideia, București 2004 sub semnătura domnului academician Alexandru Surdu.***

Cauconii, aflăm încă de la Homer, erau de origine tracă și trăiau pe râul Kaukon în Kaukonia, care cuprindea regiunea Elis și pârâul din Ahaia și Arkadia. Ei ar fi migrați din nordul Peninsulei Balcanice pe la anul 1600 î.Chr. Pe cei rămași în vatra originară Ptolemeus (sec. II d.Chr.) îi va regăsi cu numele de **cauconensis** la nord de Dunăre printre triburile din Dacia, în Țara Bârsei și în împrejurimi, dar fără a trece de Carpații Răsăriteni.

Prin coroborarea informațiilor referitoare la teritoriul lor, **dacii cauconi** au trăit în sud-estul Transilvaniei cuprinzând nu numai Țara Bârsei, ci și o parte din actualul județ Harghita, spre izvoarele Oltului, ca și pârâul din județele Buzău și Mureș (pg. 17). Tot în această zonă Amianus Marcellinus a consemnat existența unui ținut numit *Caucaland*, iar mărturia unui soldat roman se referă la un munte *Caucas* de pe lângă râul Olt.

Ca urmare a faptului că reprezentau un vechi neam autohton atestat încă din antichitatea îndepărtată, lingvistul german Jacob Grimm a considerat firesc să constate legătura dintre denumirile de **cauci**, **cauconi** și *Caucaland* pentru a le asocia acestora și denumirea de *Cogaion* cu conotația sa religioasă. Pe de altă parte filologul german J.Wolff consideră că și denumirea de **Kockel** cu variantele **Kukel** și **Kukula** utilizate de sași pentru a desemna Târnavele ar proveni din anticul *coca* sau *cuca*, care înseamnă munte, cu mențiunea că cel mai important munte din zona Târnavelor se numește *Cogan*, cu variantele mai vechi *Cocan* sau *Chuchal*, denumiri care ne arată că originea lor este, de fapt, hidronimul **Kukula** menținat și astăzi în uz de secuii.

CINE NU ÎNȚIE TRECUTUL NU ESTE VREDNIC NICI DE PREZENT

Toate aceste asocieri dintre **toponime** și **etnonime** puse demult în evidență de savanții germani, conduc la concluzia că tribul dacic al **cauconilor** este același cu neamul **sikuli**-lor, adică al **secuilor** care ocupă și astăzi același ținut și mai ales folosesc străvechea denumire de **Kükülö**. Numai în legătură cu acest hidronim ținutul lor a purtat denumirea de **Ciculia**, iar locuitorii numele de **ciculi**, așa cum au consemnat celtorii străini. Dar numele de **ciculi** trece ușor la forma **siculi**, de unde și forma de **secui**.

Viteji, ai domniei cauconilor din Elis, **siculi dacici** și-au păstrat conștiința de autohtoni, mândri de faptul că erau stăpâni pe ținuturile lor, ceea ce a impus coroanei de la Buda recunoașterea demnității lor colective. Capta și treptat în sfera de interes a coroanei de la Buda, ei au fost maghiarizați prin mijloace din ce în ce mai dure mai ales după anul 1848, iar spre a estompa interesul României pentru soarta lor li s-au atribuit origini fanteziste care se anulează reciproc fiindcă ei nu sunt nici avari, nici gepizi, nici huni, nici pecenegi, așa cum mai cred unii istorici, tocmai fiindcă sunt autohtoni, sunt membrii străvechului neam dacic al cauconilor, singurii care au dat nume locurilor pe care trăiesc. Ei au conservat până astăzi nu numai niște toponime de vârstă neolitică, ci serii toponimice de vârstă neolitică uneori identice cu cele din zona Sibiu, ceea ce reprezintă o altă dovadă a faptului că sunt bătâni.

Recapitulând, va trebui să arătăm lumii întregi că cei numiți astăzi **secuii** sau **siculi** sunt urmașii autohtonilor denumiți **cauconi** (a se citi **caucoli** din *Caucaland* înregistrat de Marcellinus), iar mai târziu

ciculi fiindcă au trăit și trăiesc pe vâile râurilor denumite încă din antichitate prin hidronimul autohton Kukula.

Având în vedere că maghiarizarea lor forțată echivalează cu imprescriptibilul genocid etnic, ne revine obligația, ca în numele adevărului, să facem necesară distincția maghiarizat-maghiar, mai ales în cazul secuilor care începând cu *Unio Trio Nationum* s-au revendicat că și sașii ca etnie distinctă de a ungarilor. I-am uitat și continuăm să îi uităm pe cei de o fire cu noi și soarta nu iartă. Din ignoranță din comoditate operăm cu teorii de tip Roesler, deși adevărul istoric cu privire la secui se susține cu argumente:

1. Geografice și toponimice, sistematizate în lucrările științifice ale lui Sabin Oprean (1928) și Coriolan Suci (1974). Vlăhița este numită în maghiar chiar Olah Falu, adică satul valahilor. Prezența lor sub numele de caucuni în sud-estul Transilvaniei este probată de harta lui Ptolemeu din secolul II, dar și de către istoricii ca Georg Reicherstorfer care la 1527 îi numea ciculi ca și Christian Schesaeus la 1540 sau Ferrante Capece în februarie 1584.
2. Arheologice, având în vedere vestigiile bine reprezentate pentru toate epocile începând cu paleoliticul și până la cetățile dacice din zonă.
3. Istoric, prin denunțarea legilor de maghiarizare din anii 1842, 1879, 1883 și 1907. Dintre izvoarele primare, istoricul contemporan doctor Mircea Dogaru scoate din nou la lumină, în revista **LUMEA**, jurnalul campaniei de pedepsire de la 1761 ale generalului von Buccov, care arată că în cel mai maghiarizat scaun din secuime din 102 sate 99 erau locuite de români.
4. Heraldice. Fiindcă în sfârșit s-au recunoscut siculi, deci ciculi autohtoni, și nu altceva, vor redescoperi că începând cu epoca tratatului *UNIO TRIUM NATIONUM* s-au ilustrat în heraldică prin tandemul de semne dacice primordiale *soarele-luna*, tandem deseori regsit și pe tăblițele de plumb cu scriere dacică de la Sinaia (vezi ziarul „Gardianul” din 30 mai -4 iunie 2005). Același tandem „ca unitate *SOARE-LUNĂ*” mai apare numai pe stemele de sorgintă dacică ale Moldovei și ale Țării Românești și la nimeni altcineva în lume. De aici și concluzia evidentă că sicuii au avut conștiința că apar în neamului dacic. Orice altă explicație invocând asocieri cu probabilitate zero frizează ridicolul.
5. Culturale. Simon de Keza ne spune limpede că sicuii au împrumutat scrierea de la vlăhi. Dar o scriere valahică de tip rboj, numită și de sicui „*rovás irás*” nu se potrivea decât unui grai valahic și în nici un caz unui grai maghiar, care ar fi folosit limba și scrierea latină așa cum se întâmplă pe vremea aceea și la Budapesta. Remarcabil este faptul că odată cu parțiala lor maghiarizare sicuii au transpus și în variantă maghiară celebrele noastre balade *Mețterul Manole* și *Miorița*, total inadecvate unui spirit alogen, ca semn profund al faptului că apar înem aceleiași matrici stilistice.
6. Religioase. Gestul nostru de închinare a pâinii cu semnul crucii regsit la sicuii trecuți la calvinismul lipsit de cinstită Sfânta Cruce este un alt indiciu al originii lor ortodoxe. Aceeași origine ortodoxă o au și parastasele pe care le fac sicuii la înmormântare. Ca marturie tragică a deznaționalizării lor forțate se mai văd încă vechi biserici ortodoxe rămăse în secuime. Despre grozaviile îndurate ne vorbește și monumentul de la Ciceu consacrat celor două sute de sicui uciși în ziua de hram de către generalul de tristă amintire, care a bătut cu tunul cam tot atâtea locașuri de cult ortodoxe între care și mănăstirea lui Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus.
7. Antroponimice, din lucrările științifice ale lui G. Popa - Lisseanu și ale lui I.I. Rusu (1986), și mai recent ale lui Ioan Ranca (1995) și Ioan Drăgan (2000) care pe baza documentelor de arhiv dovedesc maghiarizarea familiilor românești prin numele ca Albu, Boér, Bokor (Bucur), Karácsony, Csipán (cioban în graiul aromânilor), Dán, Fogarasi, Kosztin, Lunguj, Lupuj, Mirtse, Moldván, Nyisztor, Oláh, Oltyán, Pászkuły, Ráduly, Sztojka, Szávuly, Sérbán, Zsunkuy (se citește Juncu) și multe, multe altele, ceea ce nu mai poate fi considerat o problemă a persoanelor respective, ci a națiunii românești și a României, din moment ce astăzi liderii acestor autohtoni maghiarizați odată cu numele lor cer autonomie teritorială. Aceste nume dovedesc încă odată că împotriva Neamului Românesc s-a practicat imprescriptibilul genocid etnic care nu poate servi de bază pentru pretențiile teritoriale numite autonomie.
8. Sociologice. Lucrările bine documentate cu date culese din teren de Maria Cobianu -Băcanu (1998 și 2000), doctor în filozofie la Institutul de Sociologie al Academiei Române.
Este de la sine înțeles că din cele opt grupe de argumente chiar și numai o singură grupă este suficientă pentru a susține definitiv calitatea de autohtoni a secuilor ca trup din trupul țării, chiar dacă o

bun parte au fost maghiarizate datorită defuncta putere imperială în mai multe etape bine cunoscute de istorie, dar și în perioada Diktatului.

Le-am menajat prin t cere drama deznaționalizării ca mama cea adevărată din cunoștințele de teatru *Cercul de cret caucazian* a lui Bertold Brecht. Nici acum nu vom proceda altfel, dar nu putem accepta sub nici o formă contrafacerile celor care mână și de interese străine practic intriga și minciuna spre continuarea hărțuirii în final dezagregarea României. O lege privind **protejarea** minorităților, oricare ar fi conținutul ei, obligă majoritatea să se subordoneze oricui minoritar devenit astfel un **protejat**, fiindcă obține un statut preferențial, ceea ce este inadmisibil din moment ce într-o țară democratică legile sunt aceleași pentru toți.

În cazul minorității maghiarizate din România situația se dovedește a fi foarte periculoasă prin faptul că au devenit masă de manevră pentru revizionismul murturisit pe care îl implică încalificabilă a contestarea tratatului de pace semnat de toate părțile la Trianon.

Democrația nu poate servi ca umbrelă pentru nici unul din pașii pe care îi face revizionismul, tot așa după cum toleranța manifestată față de revizionism într-o lume a competiției acerbe echivalează cu sinuciderea. Cine poartă pe umeri soarta unei națiuni nu poate fi nici naiv, nici dezinformată, nici fricos și nici credul.

Sechelele fostelor asuprii nu pot deveni temei pentru noi asuprii împilări vizând fărâmiarea României și nici pretext pentru continuarea batjocoririi acestui Neam Românesc.

G. L. Teleoac

***

ÎNRUDIREA LINGVISTICĂ A TEONIMELOR ÎN SLUJBA ISTORIEI RELIGIILOR

În bun acord cu subtitlul său, *Istorie și semnificație în religie*, cartea cu caracter de sinteză a lui Mircea Eliade, intitulată *Nostalgia originilor*, pune în evidență ideea că istoria religiilor ar putea avea o contribuție de primă importanță la formarea unui nou umanism la scară planetară.

Anticiparea trebuie considerată de excepție, dat fiind faptul că prin aprofundarea cercetărilor de istoria religiilor se poate ajunge la originea lor, acolo unde marile religii ale lumii se reîntâlnesc în mod real. Or, descoperirea originii lor comune echivalează cu recuperarea fondului genetic comun, dar mai ales pune în evidență vatra matricială a creșterii religiei întruchipează în mod firesc modelul menit să susțină în înfăptuirea reală a unității noastre religioase. Având în vedere legătura sa neîntreruptă cu structura de esență a religiilor lumii, modelul religios actual al vetrei primordiale dobândește legitimitatea necesară generalizării prin consens, reuindu-se astfel să se depășească nivelul actual al aroganței toleranței religioase devenite, în fapt, un fel de indiferență cu iz secularizant.

O contribuție care ne poate orienta spre originea marilor religii, de astăzi și din totdeauna, ar putea fi și chiar este descoperirea sintagmei teonimice arhetipale bine pusă în evidență de înrudirea lingvistică a teonimelor din grupul zeitelor care au aceeași funcție mitică cu Vârcolacul. Din punct de vedere teologic, este remarcabil faptul că prin decodificarea tetragramei sacre se constată că și teonimele YHWH sau ELOHIM, atribuite lui Dumnezeu-Tatăl, au fost generate de una și aceeași sintagmă teonimică arhetipală **Valac-Valac**, a a după cum rezultă din demonstrația prezentată în schema următoare:

Sintagma teonimic arhetipal

Cheia logică pentru aflarea ei ne este dată chiar de Dumnezeu atunci când îi precizează lui Moise velenia și caracterul perpetuu al Numei Sale:

„Acesta este Numele Meu pentru vecinicie, acesta este Numele Meu din neam în neam.”
(Exodul 3,15), poruncă de la care pornind rezultă în mod necesar că **YHWH = ELOHIM**, egalitate care poate fi adevărată dacă și numai dacă **YHWH** și **ELOHIM** se regăsesc simultan ca forme de tinuire a unei și aceleiași sintagme originare care sînt conținute în consoanele H, L și W. De aici și **3! = 6** variante, din care după o primă selecție mai răsunătoare, cea reală fiind compatibilă cu seria:

Valac-hilya	-	Varg-ulfr
Vlco-lac	-	Gar-wulf
Vlro-lac	-	Loup-garou
Vârco-lac	-	Were-wulf
Vrka-lanka	-	Beer-wolf
Volco-dlac		Woer-ulf
Vluco-dlac		Woer-hoeg
Vuko-dlac	-	Beo-wulf
Vur-volac	“ -	
Vur-dalac		Wulp-hila
Wilko-lak	Lup-ercus	vl ho-vnic
Fârku-ljak	Versi-pellis	vr ho-vnic
Baba Hârca	Herc-ules	vârho-vnic
Valac-Valac	-	Varg-wulf

V A L A H – V A L A H

Expresiv pentru oricine ar fi parcurs-o, lista pretindea de la sine să fie structurată ca în tabela de mai sus, pe cele trei coloane, corespunzătoare celor trei mari grupe de limbi, slavone cu adaosul vedic, greco-latine și germanice, coloane care fiecare în parte conduc spre sintagma teonimic arhetipal **Valac-Valac**, al cărui loc de naștere se dovedește a fi Dacia intracarpatică, întrucât în acest spațiu geografic densitatea seriilor toponimice de vecinătate generate de acest cuvânt arhetipal **Valac** este maximă. Aici trebuie menționat faptul că rigoarea semantică cu care mitologii au întocmit lista originară plasează deducerea sintagmei teonimice arhetipale dincolo de orice obiecție etimologică tradițională.

Ca nume al Dumnezeului acelei prime religii monoteiste originare, considerat de W. Schmidt **Urmonotheismus**, sintagma teonimic arhetipal **Valac-Valac**, dar și mai bine **Vilah-Vilah**, mai justifică atât formarea unui mare număr de teonime precuretine, a căror înrudire poate fi urmărită în dicționarul de

peste 850 de pagini al lui Finno Magnusen, cât și originea unor denumiri des întâlnite în terminologia religioasă actuală.

Pentru validarea ei, este suficient să se constate că sintagma teonimică arhetipală **Valac-Valac** dedusă aici din considerente de ordin mitico-lingvistice este una și aceeași cu sintagma teonimică **Volco-Blac**, care a fost dedusă pe baza considerentelor semiotice invocate în articolul „Zeus și Dragonul Dacic pe Columna lui Traian”. Validă prin faptul că se află la intersecția a două căi de demonstrare strict distincte, sintagma teonimică arhetipală **Valac-Valac** reconfirmă prezența marelui centru religios în Dacia intracarpatică, acolo unde densitatea amprentelor sale toponimice este de netăgăduit. Aparținerea marelui centru religios al lumii la înutul dacic nici nu poate fi pusă la îndoială, de vreme ce ea a fost confirmată în mod explicit de istoricii antichității, pentru care Dacia Hiperboreeană reprezenta spațiul de unde au pornit în lume atât zeii cât și sibilele purtând tablele și cărțile de legi.

Pentru rolul său unic, întrunind funcțiile marelui centru religios al lumii, Hiperboreea dacică a fost denumită până în perioada împăratului Traian *Axis boreus*, *Cardines Mundi*, *Kion Ouránou* sau *Polus geticus*, sintagme care, în ansamblul lor, preconizează importanța unică a înuturilor daco-gețice ca alt mod de a denumi vatra primordială a religiilor lumii cu importanța ei mereu actuală.

Cum centrul primordial al religiilor lumii este un dat imuabil, el va rămâne mereu acolo unde a fost și rămasă putea face obiectul modelelor de tot felul.

GEORGE LIVIU TELEOAC

19 martie 2008

***

in memoriam constantin noica

(1909-2009)

CONSTANTIN NOICA (n. 12 iulie 1909, Vitneți, județul Teleorman - d. 4 decembrie 1987, Pitini, județul Sibiu) a fost un filosof, poet, eseist, publicist și scriitor român.

Viața

Provenind dintr-o familie cu vechi rădăcini aromâne, Constantin Noica s-a născut la 12 iulie 1909 în comuna Vitneți (județul Teleorman).

Începe gimnaziul în București; în perioada 1924-1928 urmează liceul "Spiru Haret", apoi bacalaureatul în 1928. Debutează ca licean în revista liceului, *Vl starul*, în 1927. Îl are ca profesor de matematică la "Spiru Haret" pe poetul Uvedenrodol, Ion Barbu. Se înscrie la Facultatea de Filosofie și Litere din București, pe care o va absolvi în 1931 cu teza de licență *Problema lucrului în sine la Kant*. Timp de trei ani îl are ca profesor pe filosoful Nae Ionescu.

În perioada 1932-1934 frecventează societatea culturală "Criterion". Toți prietenii lui Noica de la "Criterion" - Mihail Polihroniade, Haig Acterian, Mircea Eliade - vor îmbrățișa, mai devreme sau mai târziu, cauza mișcării legionare. Fidelitatea față de lupta culturală și nu cea politică este calea pentru reînvierea culturală a României, refuzul să intre în mișcarea legionară.

În 1933, timp de un an de zile, urmează cursurile Facultății de Matematică iar în primăvara anului 1938 pleacă la Paris cu o bursă a statului francez, unde va sta până în primăvara anului 1939. În mai 1940 î

susine la București doctoratul în filosofie, cu teza *Schi pentru istoria lui Cum e cu puțin ceva nou*. În luna august a aceleiași an face primul gest gazetăresc de rezonanță legionară. Scoate într-un singur număr revista "Adsum", pe care o scrie toată singur și o publică din bani proprii, o revistă al cărei titlu este cât se poate de sugestiv: Adsum; cu alte cuvinte "Sunt aici, sunt de față".

În octombrie 1940 pleacă la Berlin în calitate de referent de filosofie la Institutul Româno-German. Va rămâne la Berlin până în 1944. Va participa de mai multe ori la seminarul de filosofie a profesorului Martin Heidegger, unde a mai participat și un alt filosof român cu operă de seară, Alexandru Dragomir. În paralel, împreună cu Constantin Floru și Mircea Vulcănescu editează patru din cursurile universitare ale lui Nae Ionescu și anuarul *Isvoare de Filosofie*.

În perioada 1949 - 1958 are domiciliu obligatoriu la Câmpulung-Muscel. Aici, Noica și-a captat ideea filosofică și totodată și-a trasat principalele coordonate ale filosofiei sale de mai târziu. În 1958 Noica este arestat, anchetat și condamnat la 25 de ani de muncă silnică cu confiscarea întregii averi. Alături de el vor fi arestați toți participanții la seminariile private organizate de Noica la Câmpulung, iar lotul lor va purta la proces numele de "grupul Noica". Executat la Jilava 6 din cei 25 de ani de închisoare, fiind eliberat în august 1964.

Din 1965 se stabilește în București, unde va lucra ca cercetător la Centrul de Logică, având drept domiciliu un apartament cu două camere unde Noica va ține seminarii private pe marginea filosofiei hegeliene, platonice sau kantiene. Printre participanți se numără mai tinerii și colegii de la Centrul de Logică (Sorin Vieru) sau de la Institutul de Istoria Artei (Gabriel Liiceanu și Andrei Pleșu).

Ultimii ani din viață, începând cu anul 1975, și-a petrecut la Plătini lângă Sibiu, locuința lui devenind loc de pelerinaj și de dialog de tip socratic pentru admiratorii și discipolii săi (vezi *Jurnalul de la Plătini* de Gabriel Liiceanu). Se stinge din viață la 4 decembrie 1987. A fost înmormântat pe 6 decembrie 1987, la Schitul Plătini, după dorința sa, slujba fiind oficiată de un sobor de preoți în frunte cu ÎPS Mitropolit Antonie al Ardealului. După 1989, Gabriel Liiceanu s-a ocupat de reeditarea integrală a scrierilor lui Noica.

*

Lucrări filosofice

Opere antume

- 1934 - *Mathesis sau bucuriile simple*
- 1936 - *Concepte deschise în istoria filozofiei la Descartes, Leibniz și Kant*
- 1937 - *De caelo*
- 1940 - *Schi pentru istoria lui cum e cu puțin ceva nou*
- 1943 - *Două introduceri și o trecere spre idealism. Cu traducerea primei introduceri kantiene a Criticeii Judecării*
- 1944 - *Pagini despre sufletul românesc*
- 1944 - *Jurnal filosofic*
- 1962 - *Fenomenologia spiritului de GWF Hegel istorisit de Constantin Noica*
- 1969 - *Douăzeci și șapte de trepte ale realului*
- 1969 - *Platon: Lysis (cu un eseu despre înțelesul grec al dragostei de oameni și lucruri)*
- 1970 - *Rostirea filozofică românească*
- 1973 - *Creație și frumos în rostirea românească*
- 1975 - *Eminescu sau gânduri despre omul deplin al culturii românești*
- 1975 - *Despre creația de Goethe*
- 1978 - *Sentimentul românesc al ființei*
- 1978 - *Spiritul românesc la cumpătul vremii. Măselele maladiilor ale spiritului contemporan.*
- 1980 - *Povestiri despre om, după o carte a lui Hegel: Fenomenologia spiritului*

- 1981 - *Devenirea întru fiin* , vol. I: Incercarea asupra filozofiei traditionale; vol. II: Tratat de ontologie
- 1984 - *Trei introduceri la devenirea întru fiin*
- 1986 - *Scrisori despre logica lui Hermes*
- Opere postume
- 1988 - *De Dignitate Europae*
- 1990 - *Jurnal de idei*
- 1990 - *Ruga i-v pentru fratele Alexandru*
- 1992 - *Simple introduceri la bun tatea timpului nostru*
- 1992 - *Introducere la miracolul eminescian*
- 1997 - *Manuscrisele de la Cîmpulung*
- 1998 - *Echilibrul spiritual. Studii i eseuri (1929-1947)*

Publicistic

- 1994, *Semnele Minervei*, publicistic , volumul I, edi ie de Marin Bucur
- 1996, *Între suflet i spirit*, publicistic , volumul II, edi ie de Marin Bucur
- 2003 - *Moartea omului de mâine. Publicistic volumul III*, edi ie de Marin Bucur
- 2007 - *Despre l ut rism*

*

***Jurnal Filosofic*, CONSTANTIN NOICA - fragmente**

Noi nu avem un termen romanesc pentru `devenire`. Avem cateva pentru fiinta, dar nu avem pentru devenire. Am fi putut avea termenul de `petrecere` (se petrece ceva, care e mai mult decat se intampla, are loc: are desfasurare). Dar l-au expropriat cheflii. Singura noastra devenire este in chef, in distractie -, in instrainare.

Visez o scoala in care sa nu se predea, la drept vorbind, nimic. Sa traiesti linistit si cuviincios, intr -o margine de cetate, iar oamenii tineri, cativa oameni tineri ai lumii, sa vina acolo spre a se elibera de tirania profesoratului. Caci totul si toti le dau lectii. Totul trebuie invatat din afara si pe dinafara, iar singurul lucru care le e ingaduit din cand in cand e sa p una intrebari.

Gandul Scolii, al celei unde sa nu se predea nimic, ma obsedeaza. Stari de spirit, asta trebuie dat altora; nu continuturi, nu sfaturi, nu invataturi....

Ce are de dat un spirit feminin? O singura fericire, un singur extaz. Si toata tehnic a feminitatii e de a pulveriza acea fericire in nenumarate fericiri, intr -o succesiune si devenire de fericiri minore. Caci ea pleaca de la fiinta (Simmel!) si atunci cauta devenirea si diversul; in timp ce barbatul pleaca de la devenire si e insetat de fiinta, de unitate.

Setea Unului de a se pierde si setea Multiplului de a se readuna.

Daca iubiti muzica - pierderile, curgerile, cresterile; daca va plac geometria si rigoarea, fara sa vi se impietreasca inima si mintea; daca aveti un dram de nebulie si un munte de masura - veti intalni candva, filozofia.....

Sa fii singur, ca un copil printre oamenii mari (Rilke)

...Dumnezeu face lumina si apoi vede ca e buna. Face uscatul si apele si apoi vede ca sunt bune. (Numai la om nu vede asta. Sa fi fost de la sine inteles?) In orice caz, intai creeaza si pe urma sta sa judece.....Numai noi, oamenii....cerem ca programul sa preceada fapta. Fiinte intoarse de la viata, fiinte teoretice si absurde ce suntem!

Neagoe Basarab: "Cel ce n-are indarjire, acela vede pe Dumnezeu".

...ma gandesc...la El Greco, pe care prietenul sau il gasea cu perdelele trase, in plina zi, si care explica: vreau sa vad mai bine culorile mele.

Sfintii aceia curiosi, cat se poate de expresivi, asezati totusi atat de sus pe coloanele catedralelor, incat nimeni nu le mai vede expresia. Iar intr-o zi coloana cade, si atunci vezi ca si ei erau ganditi. Ce generozitate comanda sacrificiul artistului, de a crea fara sa arate? Ce credi nta?

Ceea ce e absurd la cei care cer simpla libertate pentru buna dezvoltare a omului e ca isi inchipuie a sti ce este omul...

De unde ideea ca filozofia te invata adevarul? Te invata sa gandesti - nu adevarul. Iti da directia adevarului...

***

fragment de roman

ROMÂNIA, PRIVE TE-TE ÎN OGLIND LA DOU ZECI DE ANI DE LA REVOLU IE!

-fragment din romanul *ACAS* , de **Lumini a Aldea-**

Peste România a venit eliberarea și libertatea. Oamenii s-au bucurat ca nebunii și tot ca nebunii au plâns când s-au trezit din beție și când au înțeles că a venit peste ei pacea care ucide și robește mai rău decât îndobitocirea comunistilor. Au visat câțiva ani apoi s-a terminat visul. Când românțele, urmașele mândrelor ce se vopseau pe față cu țigăne și îi deformau corpul ascunzându-și hainele pe dedesubt pentru a apărea diforme, ca nu cumva rușii – în timpul celui de-al doilea război mondial – să le siluiască și tot ele preferau moartea decât rușinea când veneau peste noi turcii și alte hoarde pe care „lumea nu putea să le mai încap”, după ce terminau o facultate sau școala plecau prin străzini la muncă umilă de om de serviciu la oameni ce nu aveau creier nici pe un sfert cât al lor sau pentru prostituție. Peste România mai întâi, apoi peste Iugoslavia și mai târziu Irakul și Afganistanul a venit pacea care ucide, pacea formată în numele noii ordini ce bântuia lumea. Profesorii de economie politică, marii înțelepți ai vechii orânduiri au ajuns peste noapte evangheliști libertari și democrați, ai drepturilor omului și ai binecuvântatului Vest. Nu le-a trebuit timp nici măcar atât cât îi trebuie unui arpe pentru a nu părlă, nu s-au scarpinat dureros de tulpini ca să dezbrace vechea piele ce îi strângea și îi rodea și nu se mai potrivea cu noile vremuri și nici puțin, măcar foarte puțin în timp în care se gândesc cum se simt în noua piele: că-i strânge pe undeva, că-i mai rigid și din alt material decât cea veche; nu, ei n-au avut nevoie de nimic. Într-o singură zi au devenit dintr-un fel de arhangheli altfel de arhangheli. Se închină seara la Est și nu prea mult căci vor descoperi în timp și trândăria Ceaușescu – dincolo de toată nebunia lui și cultul personalității ce ne sufoca – era totuși vertical prin comparație cu cei ce au urmat, iar dimineața s-au închinat la Vest, căci le era vital ca aerul să se

închine undeva. Peste românii ce erau urmașii dacilor, a celor ce au construit Sarmisegetuza, a primului popor monoteist, a învingătorilor ce preferau moartea robiei au venit să îi ajute, să le facă reforme, să îi integreze, să le restructureze industria, să îi scape de sarcina unui excedent bugetar, a unui loc fruntaș în lume la flotă, a exportului de haine, încălțăminte, tractoare și utilaj petrolier în lume, a unei balanțe a comerțului exterior ce înclina net în favoarea exportului, fondul Monetar Internațional, Banca Mondială și alte mături ale celor ce se cred Dumnezeu pe pământ și un popor este în fața lor ca o furnică în calea unui elefant și când și-au terminat treaba nu mai aveam excedent bugetar, nu mai aveam flotă, nu mai exportam nimic, nu mai aveam minerit, agricultura era la pământ, industria distrusă și noi ca stat înglodat în datoriile externe. Ni s-a spus că pentru a beneficia de „ajutoarele” lor, în special al Fondului Monetar Internațional trebuie să se taie subvenții, să se închidă mine și fabrici ce în opinia lor sunt nerentabile și chiar pe reaua și nerentabile în condițiile în care cineva se juca cu moneda națională când o din ce în ce mai devalorizat încât prețurile mai ieftin și importul decât să fabrici în țară. Mai târziu, mult mai târziu află că importurile se impozitează și cresc datoriile externe, apoi ești obligat, după ce ai fost prins în acest cerc diabolic ca o pasare în laț și nu mai poți da înapoi, să accepți necondiționat un program de refinanțare pentru plata dobânzilor la datoriile furtive. Și apoi dobânzi la dobânzi, la dobânzi... și nu faci asta pe gratis sau din milă: ci cer, și nu ai cum spune nu, numeroase drepturi asupra țărilor datoare. Se adună datorii imense, dobânzi peste dobânzi și amortizări de suportat. Se adună și averi uriașe în contul celor ce sunt la putere ce dau tot ce vor celor ce vin să ne „ajute” și iau și ei tot ce pot de acolo de unde se mai poate lua. Nu știu sau se facec nu știu că au de a face cu asasinii economici – oameni pregătiți săucidări din punct de vedere financiar. Celor ce conduc temporar, bicusnic și lipsit de responsabilitate nu le e teamă că urmașii vor trebui să plătească și pentru aerul ce îl respiră și pentru pământul ce îl calcă, pentru datoriile pe care ei le-au făcut. Nu le e teamă de nimic. I-a orbit lăcomia. Setea de a avea, a avea, a avea...

Se zice că eschimoșii vânează lupi înfingând un cui plin de sânge cu mânerul în zăpadă și cu lama în sus. Lupul – orbit de lăcomie – linge cu titul, dar lingând se taie la limbă și își linge propriul sânge până moare. Îngrozitoare imagine a lăcomiei ce devine destin! Când îți va sătura lăcomia pe toți cei ce ling din sângele neamului meu!? Când le va deveni destin asta!? Numai de n-ar fi prea târziu... Numai de nu s-ar termina de plecat prin străini toți tinerii acestei nații cu speranță de geniu în suflet, dar pentru care România nu mai reprezintă acasă unde ar fi vrut să trăiască și să se realizeze, ci o rană deschisă pe care o iau cu ei în suflet când pleacă în lume la muncă pentru o bucată de pâine. Am crezut că vom merge în sus și ne vom uita înapoi în timp cu durere în suflet la anii trăiți în comunism, dar niciodată, nici în cel mai negru cormoran nu ne-am gândit că vom coborî atât de jos încât vom privi spre anii dictaturii și ca spre un fel de rai. Am crezut că mizeria mai mare ca atunci nu există, că îndobitocul mai mare ca atunci nu se poate, dar viața ne-a demonstrat că se poate. Libertatea dusă la extrema cealaltă, unde nu-i loc de bun simț, de rușine, de autocenzură în ultimă instanță, e mai rea decât totalitarismul. Se poartă mârșă și obscenitatea, mizeria și noncultura, tupeul și nesimțirea! În materie de cultură, valori morale, credință – nimic nu am luat bun de la vest, ci am copiat de acolo modele de emisiuni de televiziune unde animalul din om e în expansiune, aproape explodând de prostie, libertate pentru minorități sexuale, dar liberi nu s-au trăit în casă viața bolnavă sau altfel decât majoritatea, ci ostentativ, manifestând pe străzi pentru drepturi de parcă cineva îi întreabă cu cine dorm în pat sau nu le dau voie, căci nu vor libertate ci vor să fie favorizați ca fiind „altfel” decât majoritatea. În materie de credință și de milă creștină suntem în viața și iubim animalele. Ni se impune chiar ce drepturi au. Despre oameni că dorm prin anuri, despre copii că nu au ce mânca sau abandonează școala nu au auzit sau nu-i doare! Dacă voiau milă ajutor trebuiau să se nască pisic sau câine! Sau măcar handicapat.

Vezi la televizor oameni dându-și toată prostia pe față, vorbind de parcă nu te temi de Dumnezeu și de păcat când îți dorești să se fi născut tu și; a fi prost și necitit e la modă. În comunism școala era școală și oamenii erau mândri că citesc și au cultură. Existau modele și valori în lumea scrisului, teatrului, filmului, muzicii. Copii visau să ajungă ca ei. După aceea totul a devenit o apă și un pământ.

.....

Apoi au fost decepții după decepții. S-a bucurat când l-a văzut pe Nicu Ceaușescu adus rnit și legat la televiziune și bucuria lui a fost de nestăpânit când a văzut că cineva din mulțime îl lovește pe micul prin puternic în figură. În sublima-i naivitate credea că cel ce l-a lovit e un revoluționar ce înfruntase

gloan ele în pia a revoluției, e un prapădit ce a îndurat foame și frig, umilință și îndobitocire în epoca de aur și în viața lovind amarul adunat. S-a dus bucuria, sublima-i naivitate s-a stins ca o primă iubire de fată când a aflat că cel ce l-a lovit pe Nicu Ceaușescu în figură atunci la revoluție în fața camerelor de filmat era cel mai bun prieten al său, era un realizator de televiziune ce îi era sluga cea mai credincioasă. Sublimul a devenit nămol, visul zădărnici și timpul trist anotimp al hienelor. Nu mai era nimic sublim în tot acel gest dacă era făcut nu de un flăcău și de un oprimat, ci de un căelăndru ce s-a gudurat ani în urmă la picioarele stâmpului și la prima cădere a celui puternic jăvra sărit la jugular. Îmi amintea privirea bolnavă de durere a celui lovit ce pe rea a spune: „și tu, Brutus!”. Nu mai era fiul lui Ceaușescu atunci; era doar omul dat și suflăt prăsit. Peste ani, aproape de moarte, trăindu-și viața ca un mort viu acest fiu va spune despre cei ce au urmat după tatăl său cel mai frumos adevăr și mai crud: Voi nu sunteți în stare nici să vă rușiți ce a construit tata! Ar fi fost frumos ca aceste cuvinte să nu fie adevărate... Ar fi fost frumos să se fi în elat...

Când slugile credincioase și supuse de până mai ieri devin stăpâni și nemiloși parcă mai tare decât cei dinainte, când a fi slugă la Est este rușinos, dar a fi slugă la Vest e o onoare, chiar te rogi în genunchi să fii slugă ca om normal și liber, ca stăpân al munților și al poveștilor nu te poate încerca decât mai întâi timid îndoiala, apoi aceasta se transformă în deznădejde, apoi deznădejdea devine furie oarbă, nemiloasă, ucigătoare îndreptată împotriva celor ce și-au transformat poporul în pleavă spulberată de vânt.

Mai întâi a fost ca o adiere, ca o necesitate de a cunoaște lumea plecarea tinerilor prin străini și era normal, dar cu anii adierea a devenit puhoi. Fabricile ce fuseseră construite cu sacrificiul unui întreg popor și care erau sigure profitabile au fost transformate în grămezi de fier vechi, mineritul desființat și minierii transformată în paria, de la lipsa totală a programului la televiziune s-a trecut direct la extrema cealaltă cu zeci de canale și toate bogate în emisiuni cât mai dezbrăcate de nu mai tăia ce-i aceea televiziune sau bordel; de la măr obligat să trăsă întins pe sârmă s-a trecut la a lăsa grădinițele total necurate și în loc de grădini se ajungea la dud și junglă. De când lumea grădinițele se curăță totuși mai ales când grădina e suflăt omului. De la prea multe bariere s-a trecut brusc la lipsa niciunei bariere, de la prea multe reguli s-a mers spre nicio regulă și târziu a înțeles până și ultimul prost că fără reguli nu se poate trăi. Că libertatea înseamnă și tii unde trebuie să te oprești, că nevoia ta de a fi liber trebuie să se oprească acolo unde începe nevoia altui om de a fi la fel de liber ca tine. Adierea plecării prin străini din primii ani de după revoluție a devenit odată cu lichidarea economiei românești singura meserie profitabilă. N-au murit tineri în '89 ca să se inventeze meseria de plecător de acasă și culmea să fie singura meserie profitabilă. Doctorii renunță la anii de coală și pleacă prin străini, inginerii la fel, profesorii la fel, doar cei ce conduc, mai bolnavi decât Ceaușescu căci acela comparativ cu ei era patriot și a făcut ceva pentru țara lui, vorbesc de NATO, Comunitatea Europeană și alte vorbe goale de conștință ca și „omul nou” și nu văd puhoiul plecării.

Vorbesc de o Românie înflăcărată candidată la integrare în NATO și UE, chiar pe reau convingători și tuii conducători ai ei când vorbeau despre asta, dar adevărată imaginea României în lume nu era cea despre care vorbeau năucii conducători folosind cuvinte pompoase ca nu știu ce axă, pol de stabilitate, partener strategic – poate partener ceretor la felul în care ne rugăm să fim primii și accepți să fim trași de urechi și puși la col ca un copil obraznic; nici vorbă să cerem ceva și să punem condiții cum a făcut Bulgaria și Polonia – ci era una ocantă, inumană și anume a unei sportive ce câștigând o medalie la olimpiadă plânge incontrollabil cu lacrimi scldându-și fața, cu mâinile la nas căci iel e de nestăpânit și nu face asta de bucurie că a învins ci face o mrturisire ocantă în fața camerelor de filmat și a tuturor ziariștilor, pornit din inimă și ce ar fi trebuit să-i zguduie pe toți cei ce au condus România din '89 încoace căci fata înecându-se de plâns spunea: Am săpat de sărăcie... am săpat de foame... nu mai umblu cu opinci, am cu ce îmi cumpăr adidași... Hei, a tia cu axa, cu polul de stabilitate, cu parteneriatul strategic unde crucea mamii voștre trăiește când vorbiți aia!? Sunteți din aceea și ar cu fata ce plânge!? Sunteți din acela și neam cu grevi tii ce au scris la o manifestație întrebarea colosală: Pe Ceaușescu l-a și împușcat, dar cu țara ce-a i avut!?... Chiar aia: ce-a i avut cu țara de a i scos-o la mezat!? Cum a i putu vinde tot din ea, până și ceea ce e în subsolul ei și a i înglodat-o în datorii pe care nici măcar nepoții noștri nu le vor putea plăti!? Ce vă-au făcut pruncii ce cresc fără părinți și ci aveau de ales între a le fi foame și iubire de pântec într-o zi au hotărât că nu mai pot răbda foamea; le-au plecat părinții în lume; și ca să aibă pâine sunt ai nimănui?! Dar foamea de iubire, de dor de părinți, de a fi copilul cuiva, nu de pâine, cine știe ce-o adape!? O generație

întreag aproape crescând f r familie, ca într-o imens cas de copii, pe care nu tiu cine o s-o vindece i cine tie cât e de mare drama i cât de adânc rana!?

Unde este acum Nicolae Constantin Munteanu s vorbeasc la Europa Liber despre asta, cu vocea lui inconfundabil , cum vorbea cândva despre autobuzele hodorogite, foamea i frigul i mizeria din România lui Ceau escu!? Cum erau sportivii români ce ne reprezentau ara pe vremea comuni tilor!? Cum s-a putut ajunge pâ n aici!? Cine a luat mana neamului meu de-i r t cesc fii tineri prin lume pentru o bucat de pâine i las s le moar acasa i Dumnezeuul neamului din suflet!? Cine a luat toat judecata acelor ce conduc de au ajuns s aprobe i s sprijine atacul împotriva Iugoslaviei i Irakului!? Noi, ca st at, am fost atât de supu i, am ascultat orbe te de tot ce ni s-a comandat i am distrus economia rii f r s fie nevoie de un r zboi, dar pentru al ii ce nu au executat tot, ce nu se supuneau, ce aveau independen financiar , trebuia inventat o „Furtun în de ert”, o „Vulpe a de ertului” pentru Irak i pentru Balcani s vin „mila” mai marilor lumii pentru minorit i oprimate.

Ce ru ine mi-a fost c sunt român în vremea r zboiului din Balcani când un popor demn, mare i puternic ce strica planurile prin politica de nealiniere a fost îngenunchiat i ce mult m-a durut Irakul când Ciorbea propunea s trimit trupe acolo. Nu mai existau principiile politicii externe pe care Ceau escu le respecta i chiar a fost în unele situa ii un mediator pentru pace, nic i carta ONU nu mai exista. i atunci ce mai st tea în picioare!? Ce nou ordine pânde te dup col !? Ce er va urma i o vom cer i s vin când vom fi s tui de libertate extrem în eleas ca acceptare a oric rei anormalit i în numele ei, a homosexualit ii i a lesbianismului, a pornografiei i mizeriei morale, a tr irii pâ n la grea a oric rei porniri a animalului din om, sl biciunile i gre elile duse pâ n la extrem !? Popoarele orbite s stea la televizor pâ n când vor uita ce e via a, pâ n când nicio frimitur de întrebare nu va mai încol i în creierul lor. Nimeni nu va întreba: Ce-i via a? Cere-i rostul meu pe p mânt?! Oare e destul ce fac i cât fac!? Oare am tr it ca om tot ceea ce m împline te ca s cunosc cu adev rat via a!? Nu, nici vorb de î ntreb ri. Va sta la televizor i va privi o fat îmbr cat -dezbr cat cântând: „Atinge-m de jos în sus/ s simt vibra ia”... – nu pot scrie cuvintele mai departe – i se va sim i satisf cut. Chiar îi vor ie i ochii din orbite privind. E fericit. Acea e via a... aceea e fericirea... Maxima posibil de atins pe p mânt... i nimeni nu -i vinovat c via a lui nu a reu it s fie mai mult. A avut libertatea s aleag i a ales... Omul de rând tâmpit în fa a televizorului i a calculatorului, guverne ce înglodeaz ara în datorii, de i au pornit în 89 de la excedent bugetar i niciunul niciodat nu a prezentat o situa ie exact a cheltuielilor f cute f când credite externe total dezavantajoase i în condi iile astea m întorc la întrebarea: Ce er va urma i o vo m cer i s vin când vom fi s tui de libertate extrem !?

Lumini a Aldea – SUCEAVA

***

traduceri:

**a-în francez , din Mihai Eminescu, de
prof. univ. dr. CONSTANTIN FROSIN**

– Universitatea „Dun rea de Jos”-Gala i

À MES PROPRES CRITIQUES

Des fleurs, il y en a beaucoup,
Mais peu vont porter fruit un jour :

Chacune frappe aux portes de la vie,
Mais retombent par terre, sans détours.

Il est facile d'écrire des vers
Lorsqu'on ne trouve plus rien à dire,
En enfilant des mots trop creux -
N'importe, le faux va resplendir.

Si ton cœur en est à pétrir
Mainte espérance et force passions,
Et que ton esprit trouve le temps
A cela de faire attention,

En vraies fleurs aux portes de la vie
Ça frappe aux portes de la pensée,
Demande à entrer dans le monde,
Exige les vêtements du parler.

Pour l'amour de tes propres passions,
Pour l'amour de ta destinée :
Où gardes-tu tes inquisiteurs,
Fort impitoyables, yeux glacés ?

Ah ! Tu as alors l'impression
D'attraper le ciel sur la tête :
Où trouveras-tu donc le mot
Apte à la vérité bien nette ?

Hé, vous, critiques aux fleurs stériles
Incapables fruits de produire :
Il est facile d'écrire des vers
Lorsqu'on parle pour ne rien dire.

***

VENISE

La vie de la grandiose Venise s'est éteinte,
Ni chansons, ni lumières de bal ne l'assaillent
Dans l'escalier en marbre, par les vieux portails,
Entre la lune, offrant aux murs une bien blanche
teinte.

Okéanos sanglote, pleure dans les canaux...
Rien qu'immortel, il reste dans la fleur de l'âge.
Un baiser mettrait du souffle au cœur volage,
Il déferle sur de vieux murs, résonnent ses flots.

Un gros silence de mort, règne dans la cité,
Aumônier témoin d'un temps indélébile :
Bien sinistrement Saint-Marc minuit va marquer.

D'une voix sépulcrale, une voix de Sibylle,
Il prononce lentement, d'une façon cadencée :
Les morts ne ressuscitent jamais, va, nubile !

***

b-în române te (din versurile poetului austriac Thomas Bernhard – 1931-1989), de IOAN EVU și THERESIA HAAS

JERTF DE NOIEMBRIE

Nedemn sunt de aceste ogoare și brazde,
nedemn de cerul acesta
încrustându-și și lbaticile semne
în memoria mea pentru veacul cel nou,
nedemn de aceste pături dure ale celor ploii
îmi născând vremelnicia cu furtunile orașelor.
Nedemn de aceste mame pe năruitele pripoare,
de răni și răuindu-și ziua cu vite și pomi,
beții și secerii urii.
Nedemn de acesti munți, de turlele acestor
biserici,
nedemn de-o singură noapte-nstelată
nedemn de celor rușii ceretorului,
sfârșit în amărăciune.
Nedemn sunt de iarba ce-mi răscătește țipăle,

de trunchiurile arborilor,
în miazănoaptea neiertătoarelor boli,
laolaltă cu ploaia și umbrele adolescenților
dăruind mușchii verdejertfa de noiembrie,
sub negrele dealuri ce poartă trecătoarea-mi
viață.
Nedemn sunt de aceste cortegii
pogorând luna mai printre merii-nflori și
laptele și mierea, celebritatea și pierzania,
mie și răzite.
Nedemn printre preoți, muncelari și negustori,
nedemn de profesorii acestor grădini,
de duminică și zilele îndulcitele fumului în vâzduh.
Nedemn de fecioarele roșii împrobate
și abandonate în decorul acesta strălucitor de o mie
de ani, a celor pâine are gustul foamei și
pierzaniei,

al mândriei i-ngrijor rii mumelor,
ce nu pot evada din calvarul lor, din chinul
celor uita i, însufle i nd soarele pe ogoare.
Nedemn sunt de mierl ,
nedemn de scâr âitul ro ii de moar ,
nedemn îmi s vâr esc jocul la malurile fluviului,
cel ce nu vrea s tie nimic despre sate.
Nedemn de aceste suflete t if suind
în nori i-n desi uri despre înfloritorul p mânt,
despre muzica muritoare a cerului,
despre marile singur t i ce se precipit
peste coline, ner bd toare s -ntâmpine
furtunoasele ierni ale lumii.

***

BIOGRAFIA DURERII

Unde-am dormit ieri, ast zi este zi de repaos.
În fa a într rii stau scaunele stivuite i,
dac întreb, nici unul nu- i aminte te de mine.
Deasupra casei mele i a gr dinii cu mor i
p s rile au zburat desenându-mi chipul în nori.

Eu am vorbit cu mor ii despre ghitara lumii,
cea care nu mai rena te, ale c rei strune rostesc
un grai ce înt râpân i câinele veri orului.

P mântul vorbe te o limb de nimeni în eleas
pentru c nu sfâr e te niciodat – din ea
am stors stele i puroi în îndoielile mele
i vin am sorbit din urciorul ei,
ce-a luat forma suferin elor mele.

Aceste str zi duc în exil.

Ca printr-un geam de sticl îl aud pe Dumnezeu
i pe Diavol într-un difuzor – deopotriv -mi
p trund în inim vestind c derea sufletelor.

Neconținut fo ne te frunzarul pe uli e
amenin ând s ruineze monumentele.

În Octombrie vreau s visez verde.

Pe u a de la intrare st atârnat porunca:

S NU UCIZI –

în ziar apar zilnic trei crime, ele pot fi
ale mele sau ale unui prieten al meu.

Le citesc ca pe o poveste,

de la o lovitur de cu it la cealalt ,

f r s m plictisesc.

În vreme ce ei confund carne i celebritate
sufletul meu adoarme

sub mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu.

***

pagina profesorului

TREZIREA!!!! VINE BACALAUREATUL!!!

**(un articola care vrea s bat obrazul elevilor care casc i dasc lilor
care ar trebui s nu- i mai ca te...buzunarele)**

Bacalaureat- iat un cuvânt care, pentru fiecare dintre noi, poate avea o alta semnifica ie! Pentru Napoleon Bonaparte, cel care a introdus pentru prima oara acest examen, în anul 1801, a însemnat prima piatr de temelie a unui învă mânt modern. Ulterior, acest examen a primit denumirea de „examen al maturit ii”. Pentru cei ce au absolvit învă mântul liceal într -o epoc mult controversat ast zi i anume epoca comunismului, el reprezenta calea spre un orizont de mul i aspirat dar de pu ini ajuns (**pu ini dar buni!!**) i anume învă mântul superior. De-a lungul vremii, acest examen a suferit nenum rate transform ri, nu doar în ceea ce prive te metodologia de desf urare ci, din p cate, i în seriozitatea cu care este privit de c tre elevi (i nu numai!). Spune ast zi unui elev: „Hei, domnule elev, vine examenul în curând, ce ai de gând s faci?! Ai început s te preg te ti? Nu a mai r mas prea mult timp!” i vei observa c în cel mai bun caz vei primi drept r spus un c scat zdrav n. Spun în cel mai bun caz, pentru c s-ar putea s prime ti o replic ....s n-o po i duce i pe bun dreptate: „*Dumneavoastr s m trece i, dom le profesor, c se descurc mama mai departe!*”. Ahaaaa!!! Se descurc m iculi a ta!!!...sau tata , unchiul...sau **BANUL!!!** Ba mai mult, uneori, dac elevul simte dasc lul de la catedr mai apropiat de dânsul, îi face i un calcul rapid, c ... deh, chiar de nu tii tabla înmul irii cu 8 în totalitate, la calcule cu bani to i suntem pricepu i (ne-am învă at la socotirea câ tigului ori a datoriilor!). Socoteala m riei sale elevul sun cam a a: „ *4 bastoane româna, 4 bastoane matematica, 4 bastoane aia,...4 bastoane*

cealalt ...cu vreo 16 bastoane iau bacul!!!!” Dac nu tii ce-i la un baston, nu te teme, nu-i de mili ian!...adic vrea s spun c -i un milion de lei vechi (pardon, 100 RON!). Dac e ti un profesora de mod veche, care mai ii înc la **prestigiu** (chiar dac te întâlne ti din ce în ce mai rar cu **el** în ultima vreme prin cercul t u), spui: „ Stop!! Nu vorbi i prostii! Examenul e serios! Nu ai cum s -l cumperi, nu e marf de vânzare, coala nu e SRL!!!” Spui, dar te alegi cu spusul, pentru c , înc o dat , m ria sa elevul î i explic cum „se face treaba”: „ **Dac nu merge cu banu' la comisie, e mai bine, c merge sigur cu banu' la supravegheat!** i, **ap i, dom'le profesor, la supravegheat nu trebe a a mul i bani, c ne asist doamna-nv toare ce-am avut-o i ap i dumneaei tare-a mai inut la noi! Nota-i mai mic , dar i banu' pe m sur , adic mai pu in!**” Ehhh, ce s mai zici atunci, tu, biet profesora devenit stupid în încercarea ta de bun credin ??!!!! C doar nu e ti nebun s contrazici elevul (pericol de sanc iuni!)... i -apoi, pe tine profesorii t i te-au înv at c nu-i frumos s gr ie ti r u despre colegii de breasl . A a c , umil, î i iei catalogul i te faci nev zut. **Totu i, ai înv at ceva ast zi: NU MAI DESCHIZI NICIODAT SUBIECTUL BACALAUREATULUI ÎN FA A ELEVILOR! E „PERICOLOSO SPORGERSI”!** **Întotdeauna poate fi cineva r u inten io nat în spatele t u!**

Bietul Napoleon Bonaparte!!!! Dac-ar ti, ar învia, nu ca s mai înving în vreo b t lie ci ca s ne explice înc o dat rolul examenului de bacalaureat!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

prof. *ELLEN POPOVICI*

***

un elev „n c jit”

...POLITICA...

Doamne, ce- i mai e i cu politica asta! P i, cum ne sunt conduc torii, a a i...p storii...! Mult „tahân” se mai m nânc , i pe sticl , i în clas : v spun eu, totul e politic !

Vine un prof, zice de „prezident”, vine alt prof, zice de...”anti -prezident”... i amândoi pretind c de in Adev rul lui Pe te! Parc am avea de ales între Hristos i Antihrist – iar nu între un p duchios i alt r p nos...

O escrocherie sus, tot „harneal ” i jos: „*precum în cer, a a i pre p mânt*”, c tot facem noi Religie de ne...sfîn im de tot...! La i – sus, la i – jos...nici n-ai ce alege...NUMAI LA I!!! ...CARE „SE LAS ” , GREU, PE SUFLETUL NOSTRU...

...Voi, apropo, cu cine vota i?!

...Se zice c , pe vremea lui Ceau escu, nu era a a...cic era coala – coal ...Nici nu tiu cum ar fi fost s fie asta...dar a a se zice. „Tradi ie oral ”...Dar cu ce s compar eu, când n-am cu ce?! Unde o fi asta coal , prin ce unghere...c eu nu v d decât „harneala” i aud numai „gargara”... - ”promisiuni de campanie”!

Toat lumea se d de ceasul mor ii dup ceea ce va fi, i nimeni nu vede, nu bele te ochii S VREA s vad ceea ce ESTE, cu adev rat, în coal ... - de fapt, în...” coal ”!!! Am ajuns eu, un janghinos, s vreau... COAL ...! Ptiu...nu credeam i nu speram...Cum era aia?! „*NU spera i nu ai team* ”...Ba chiar am ajuns s -mi fie team , c vine bacul i, pân , acu', s-or schimbat de vreo cinci miliarde de ori ...”procedurile”!!! Hala! înv mânt, bre Lache-Mache-Tache-Sache...! De cap s v fie, bre, „ministere cu mânere”!

...Hai s facem o revolu ie, noi tia tinerii, m car a a, de plictiseal ! Poate tot o ie i de „fo” schimbare, m car a a, de sanchi balama...de decor...

...Pân v hot râ i, eu m isc lesc...anonim, cuminte i impar ial, ca tot românul,

***

umor...de diminea

Recent s-a efectuat un sondaj pe plan mondial. Întrebarea a fost:

"V rug m s ne spune i opinia dumneavoastr în leg tur cu lipsa de alimente din restul lumii." Sondajul a fost un e ec total:

- In Africa nu tiau ce înseamn 'alimente'..
- În Europa de Vest nu tiau ce înseamn 'lipsa'.
- În Europa de Est nu tiau ce înseamn 'opinie'.
- În America de Sud nu tiau ce înseamn 'va rugam'.
- Iar în S.U.A. nu tiau ce înseamn 'restul lumii'....

* * *

In perioada r zboiului rece la o întâlnire dintre pre edin ii URSS i SU A ace tia s-au amuzat aducând o ghicitoare s le prezic viitorul na iunii lor. I -a ghicit prima dat rusului:

- Aoleu, v d puzderie de capitale: Moscova, Chi in u, Kiev , Minsk , Vilnius , Ta kent, Erevan i altele de nu mai încap în globul de cristal; v ai, ara asta va fi praf!

Zâmbetul rusului înghea . Americanul repede o întreb pe ghicitoare:

- În SUA câte capitale vezi?

Se uit ghicitoarea, se uit , ghice te greu...

- Una singur , Washington !

- Of, mi-ai luat o piatr de pe inim . Dar de ce ai citit a a greu?

- P i era scris în arab .

* * *

So ia vine acas plângând c i s-au furat banii din buzunarul c m ii.

- Dar n-ai sim it când ho ul i-a b gat mâna la sân? O întreb so ul.

- Ba da, dar n-am tiut ce inten ii avea!

* * *

Miezul nop ii.. Un be iv se leag n din gard în gard, când e oprit de un poli ist.

- Actele la control, v rog i s -mi spune i unde merge i! Be ivul se uit lung i r spunde:

- M duc la o conferin despre efectele nocive ale alcoolului i despre riscul be ivil or de a deveni rata i.

Poli istul se uit la el fix i întreb :

- La ora asta? Cine tine o conferin despre a a ceva la miezul nop ii?

- Nevast -mea i mai mult ca sigur i soacr -mea.

* * *

Cum se cheama un alergator pentru un canibal?

Fast-food.

***

Profesorul, furios de-a dreptul, ii scrie pe lucrare "BOU". Studentul merge la el si ii spune :

- Domnule profesor, v-ati semnat, dar nu a i trecut nota !!!!!

***

Profesorul de matematica Grigore Moisil, la o ora de matematica. Dupa ce a citit prostiile pe care le-a debitat unul dintre studenti intr-o lucrare, il cheama pe studentul respectiv la el, il pupa pe frunte si zice:

- Tu poti sa te lauzi la toata lumea ca profesorul Grigore Moisil te-a pupat in cur , ca asta NU-i cap!

***

La un proces destul de nedrept, un be iv exclam c tre procuror:

- S m pupi în fund!

- Iesi afar !
- Nuuu! Aici, s vad toat lumea!
* * *

COINCIDENTE SINISTRE:

1981:

1. Printul Charles se casatoreste.
2. Liverpool castiga Cupa Europeana.
3. Papa moare.

2005:

1. Printul Charles se casatoreste.
2. Liverpool castiga Cupa Europeana.
3. Papa moare.

CONCLUZIE:

Daca Printul Charles se mai casatoreste o data si Liverpool ajunge iar intr -o finala europeana, ar fi bine sa-l anunte cineva pe Papa.

***

ultima or /ultima oar

COALA NEO-STALINIST DE AZI...sau:

TANGOUL AVIATIC...

- sfertopamflet... -

Pr p di ilor dasc li, care mai crede i, înc , în „*misiunea* (voastr) *apostolic* ”, voi, care sunte i pl ti i în acord global cu vidanjorii patriei... - a tepta i-v (în vremile binecuvântate care n v lesc peste noi), pentru serviciile voastre de Duh i pentru vie ile voastre i sângele vostru, jertfite pe altarul catedrei, la r splata cu...c tu ele i cu botni a, cu „ *Siberiile de ghea* ”, ale neo-stalinismului! Ba, chiar mai r u...!

Începe, în acest ev al „**eleului-rege**” (cu cât par ivenie au fost lingu i i proletarii, înainte de '89, precum c Ei sunt conduc torii „trebilor” rii, cu tot atâta tic lo ie sunt m guli i, azi, s rmanii tineri, înc ne tiind pe ce lume se afl ...), al dezl n uirii (prin criminalul libertinaj sinuciga , propov duit de 99,99% dintre posturile TV i de jurnalele de toat mâna...) instinctelor bestiale, prin care este înlocuit Duhul umano -divin...Începe Marea Parad a Dezmului, începe Tangoul Aviatic...zis i: ”**Tangoul Para utelor**”...

...Am avut, în familia mea (dinspre mam), destui condamna i politic (cu câte 14 -16 ani de pu c rie politic executat EFECTIV!), în timpul regimului bol evic, instaurat, dup 1948, în România, sub Gheorghe Gheorghiu -Dej – ca s am oarece pricepere în ce prive te „manierele” de tip bol evic...

Procesele bol evico-staliniste se caracterizau prin faptul c verdictul era dat, ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA PROCESULUI! Erai declarat vinovat i condamnat, înainte de a fi încercat s d eschizi gura, întru ap rarea ta... - erai un poten ial mort, care, cu voia „**Tribunalului Poporului**”, se pref cea c mai este viu. Procesul în sine nu era decât o mascarad sinistr , un dezm obscen, care s mascheze lipsa total de spirit de echitate. i pe ntru a le chinui, pe bietecele victime, cu iluzia n dejdii c se mai poate face/schimba ceva, în favoarea inculpato -condamna ilor...Puteai s pledezi dumnezeie te (se ajunsese la o a a teroare, în rândul avoca ilor, încât nu mai îndr zneau, decât extrem de rar i cu periclitarea grav a propriei libert i i chiar vie i, s accepte s ia ap rarea vreunui inculpato -condamnat!) – tot atâ ia ani de închisoare luai, cât se decisese (de c tre judec torii teroriza i de komisarii politici sovieto -stalini ti...) înainte de pledoaria ta...!!!

Inculpato-vinovatul era judecat „în numele poporului” – al „dictaturii proletariului”. Procesul era, deci, unul „de clas ”, cel inculpato-condamnat era condamnat nu pentru c ar fi fost, cu adev rat, vinovat, ci pentru c se dovedis e

ALTCEVA decât stalinisto-bol evic, adică („*Cine nu e cu noi, e împotriva noastră*”...!): „**un criminal, un arpe viclean, un dușman al poporului**”. Și cum face această dovadă? Simplu: prin însuși faptul că nu fusese/fuse parte din clasa „proletariatului biruitor”! Gloata urla de bucurie, la auzul fiecărei condamnări (cu moartea sau cu ani grei și nesfârșiți de temni) și consimțea la verdictul judecătoresc al judecătorescilor-komisarilor..., nu atât de frica reprimării (doar ei erau stăpânii, cel puțin așa spunea teoria marxisto-leninisto-stalinist...), ci pentru că... **A SE MANIFESTĂ GLOATA!** În orice „democrație” masonică, fie ea comunistă ori liberală... - și nu se uită urletele gloatei lor și ale celor din Halele pariziene, când era plimbat capul tăiat al vreunui aristocrat (și zicem, frumosul cap al prințesei de Lamballe...), în vârful suli ei, pe străzile Parisului... în 1789, Revoluția Franceză ATEE, regicid și clericid, preparată și pornită de prinții acestui Balaur (masoneria) cu Două Capete (al ultimelor 3 veacuri), pornită din același gât „iacobin”: **liberalismul și comunismul!**

Așa au fost distruse elitele de către democrația liberalo-comunistă a veacului „luminat”, așa și în democrația comunist-stalinistă a anilor '50, ai veacului XX, și mereu așa sunt lichidate și frivole încercări de re-formare a noilor elite, în vremurile neo-liberalismului/neo-stalinismului de azi (început de mileniu al III-lea!). Mereu, cu Satana „înfierării Tribunalului Poporului” în față, **CONDUCĂTOR VIEȚIOS ȘI GLORIOS!** (...cât de ușor de manipulat, **DE CORUPT MORAL!** - sunt gloatele – **ORI ÎNCÂND IGNORANȚA GREGARĂ ÎL „UCIDE” PE DUMNEZEU ȘI, DECI, UCIDE BUNUL-SIM ȘI BUNA-MĂSURĂ !!!**) **Mereu, satanele satanizează parturi sociale cu personalitate, deci cu potențial critic...** - în primul rând, pe intelectuali, iar dintre intelectuali, în primul rând trebuie „cocoși” profesorii/învățătorii, pentru că ei sunt principalii formatori de caractere ale tinerilor - tinerii din generațiile care vor prelua tafeta socială... „efii” masonici nu vor/admit decât turme de sclavi prea-supuse și urlătoare, iar nu cohorte de cărtitori cu argumente întru DUMNEZEIREA ECHILIBRULUI ȘI LUMINII!!! Dascălii ar forma, deci, dușmani de moarte, și în proporție de masă, dușmanii celor ce vor să instituie, cât mai degrabă, tirania globală !!! **UCIDE ÎN DASCĂLII!!!...SAU, MĂCAR, CASTRAȘII!!!... - prin mizerie și hărțuire morală neîncetată !!!**

...Să vedem, deci, cum stăm azi, în plină victorie a „democrației” masonice... Evident, loviturile neo-staliniste se vor da la nivelul purtorilor de Duh, doar nu la cel al vânzătorilor/ AELOR din Hale...?!

...Pe de o parte, prin 2004-2005, „ordinele” dlui profesor (?!) Moise din Buzău (cel care clama, precum Stentor, scoaterea, de urgență, a icoanelor, din coala/clasă! - pentru că, altfel, „se încalcă drepturile omului”, **de parcă noi, ceilalți, peste 87% dintre români, care suntem de confesiune ortodoxă, întru Biserica Neamului nostru, am fi fost...surcele!** - **și drepturile noastre nu mai contează, la noi, în ara Ortodoxiei Sfântului Andrei - Întâiul Chemat!!!**) au aflat, imediat și necondiționat, ecouri sangvinare-atee, în toată mass-media și la toate nivelurile guvernării: era gata-gata să fie lansată zăvoia iadului peste noi... - noroc cu câțiva oameni rămași întregi la Duh, care s-au împotrivit, și ei, cum au putut, pregătindu-se să fie RĂSTIGNIȚI! - ...dar nu e încă trecut timpul Prigoanei și al Martiriului...: „*-ale valurilor mîndre generații spumegate/ Zidul vechi al marelui stirei ÎN CADEN ÎL IZBESC*”....

Ateismul bolșevico-liberal își arată, încă de acum ase ani, fața hidoasă ...: IEȘTE CU TOATE STEAGURILE NERU ÎN RĂI, LA PARADĂ ...!

...Pe de altă parte, prin septembrie 2009, am asistat, la TVR-1 (televizorul în publică cu ghilotina în mijloc, din vremea Revoluției Franceze...), la un Tribunal al Poporului/Gloatei... la încercarea de linăre mediatică a unui dascăl cu părul alb (parc din Galați, nu?...), **UN DE TEMUT „ALTCEVA”, care îndrăznește să predea elevilor și de liceu, ISTORIA ROMÂNILOR**, în ora de Dirigenție (dacă se mai aștepta câteva zile, Tribunalul Gloatei n-ar mai fi avut „obiectul muncii”, pentru că ex-ministrul Ecaterina Andronescu a scos Dirigenția din orar...! - deci, bietul nobil dascăl n-ar mai fi avut când și unde preda Istoria Românilor, atât de periculoasă „procedură”, prin care conștientiza și dea identitate unei turme...). Dascălul cu pricina a replicat calm, cu argumentele oricui membru al unei elite spirituale constructive de Duh, pregătit de MARTIRIU - ...dar, dacă nu ar fi fost ajutat de măririile favorabile ale multora dintre ucenicii și bravi, cu curajul opiniei, chiar că ar fi fost „lichidat”/linăre mediatic, „prăjit” de antihriști... - postul TVR-1 adusese de față „killeri de serviciu”...care, deîndată ce a fost clar că majoritatea elevilor luminați cu lumina umană de bătrânul dascăl, aveau curaj și să apară, cu uluitoare demnitate, lumina... „killerii de serviciu” au cotit-o... „ca la Ploiești”... și emisiunea s-a sfârșit într-o grabă mirosind a...degringolată a unor trupe de pe front, puse în fața unui inamic cu totul neașteptat și extrem de redutabil, tocmai pentru că el face obiectul și subiectul tuturor strategiilor de stat, laice, demagogice... și nu trebuia ca inamicul -elev (cu conștiința de „tăbăcit”) să-și dea seama, prea repede, că, de fapt, învârmântul laic, de stat, devine, tot mai clar, UN ABATOR AL DUHULUI UMANO-DIVIN!!!

...Apoi, pe la jum tatea lui octombrie 2009, într-o coal din Adjud, Direc iunea colii, în cârd ie cu Inspectoratul Jude ean Vrancea, au montat un nou Tribunal al Poporului (bazat pe ignoran a i la itatea „maselor”, de elevi i dasc li – **EGAL!!!**) – de data aceasta, împotriva unui nou inamic, cel pu in la fel de redutabil, precum Istoria Românilor (cea extirpat de madam Andronescu, obedieta deciziilor U.E...): **MORALA** - i, într-o subsidiaritate pervers :

MORALA CRE TIN ...!!!

...À propos de liberalism i de libertatea cuvântului (din experien a mea personal !): tot mai multe reviste (online/virtuale sau „de hârtie”) condi ioneaz publicarea articolelor, func ie de prezen a sau absen a unor cuvinte („fix” ca în anii '50 i în ultimii ani dinainte de a a -zisa Revolu ie, din 1989...!!!): nu se public articolul, dac apar cuvinte denumind anumite etnii... **dar i dac „vobula” Hristos apare mai mult de...o dat** (...”maxim!”). Eu, personal, cunoscând i istoria modern , i pe cea contemporan , am în eles sub ce teroare tr iesc bie ii ziari ti contemporani...

...Ne întoarcem: Direc iunea colii adjudene cu pricina, neputând s -l conving , pe un dasc l de Român , (cu foarte grave „antecedente” de ...**moral cre tin !!!**), de necesitatea IGNOR RII TOTALE a moralei i a bunului -sim , în cazul unei pseudo-eleve care desp r ise o familie cu copil i f cuse un copil cu tat l „furat” acelei familii (dând nume copilului f cut de ea, cu tat l „furat”, „fix” precum numele copilului p r sit de c tre tat l „furat”... - i, de i so ia legitim a f cut eforturi disperate s refac familia, pseudo -eleva s-a „învârto at” i nu-l „sl be te” pe n ucul de b rbat „furat”, nici la ora asta!):

1-a recurs la ajutorul binecuvânt at al **I. J. -Vrancea** („*leag nul democra iei liberal-libertine*”...!) - i

2-la acela, supra-binecuvântat, în aceste vremuri, când presa este TOTAL în ghearele de panter ale masoneriei atee – al **mass-mediei române ti, în genere**...transformând-o pe recidivista întru imoralitate, în... **VEDET** Radio-TV, i dându-l, pe dasc l, în ghearele „hidrei” : „**Tribunalul Poporului**”...De fapt, „opinia public ”, cu destul de reduse excep ii (de elevi curajo i i de oameni care s-au p strat echilibra i i între limitele necesar e, pentru a forma **o societate, iar nu o jungl** ... - ale **bunului-sim , CEL CU VALABILITATE ETERN !!!**) - „opinia public ”, zic, a colaborat destul de bini or la lin aj...!!! Numai sufletul i -au scos din piept i credin a în oameni i -n solidaritate benefic d istrusu- i-au, pe via , „profului” îngropat sub bal( )ele i strivit sub bocancii gloatei înt râtate...

...ATÂT, NU MAI MULT ...

(„Proful” cel nemernic se a tepta, din clip în clip , ca, dup cât condamnabil lec ie de moral /moralitate le predase bol evicilor, s fie înc tu at, pe dat , azvârlit în duba neagr i expediat, de urgen , cu un vagon de vite, în Siberia...!!!).

... i tot cercul acesta, sub pretextul c „proful” are „*ochelari de cal*” i „*e operat de suflet*” i „*hahaler* ” (?!)... - numai pentru c a îndr znit s propun exmatricularea celei pe care colegii de clas o numesc, la modul cordial -aviatic, „**para ut** ”... - cu drept de reînsciere la o alt coal , eventual, pentru a - i „des vâr i studiile” (?!)...(ra iunea dasc lului func iona a a: dac tu, Consiliu Profesoral, exmatriculezi elevi care au adunat 40 de absen e, într-o coal agricol , în care p rin ii au nevoie de copiii lor -elevi, la muncile câmpului – cu ce ar fi mai nedrept i „ne-d sc le te” s exmatriculezi o individ care desparte fa milii...?! - ea determinându-l, în plus, pe tat l copilului ei „din...mixandre”, s ...încurce u ile, prin onomastica extrem de suspionabil a copilului... „de c p tat”?!). Iar votul din Consiliul Profesoral (dat, fire te, „cu indignare proletar ” **împotriva** dac lului, argumentele acestuia fiind ascultate cu tot atâta aten ie i eficien , precum pledoariile chiaburilor, generalilor i poe ilor, în bol evicele Tribunale ale Poporului, din anii '50...!!! - i, tot atât de firesc i înduio tor, votul favorabil a fo st acordat, de fa cu o liot întreg de reprezentan i, t mâio i i foc de morali, ai I. J. -Vrancea... - **PENTRU PROASP TA VEDET Radio-TV!!!**), ca orice vot „cinstit i democratic”, a reflectat cât sodom de la itate gre oas exist în „om” (fie el i „pâ rât” dasc l...), dar, mai ales, la cât oribil slug rnicie î i sile te un director de coal (dar i inspectoratul!) - subordona îi, alegându-i-i i p strându-i-i, în majoritate, suplinitori i necalifica i, ca s depind , „cu via a i moartea”, de mâna „efului”/” efilor”...!!! **Totu i, numai pentru c veni vorba: lefurile profesorilor sunt cu mult sub...cei 30 de argin i „reglementa i” de Marele Templu...!!!**

... I IAT CUM, ÎN NUMAI O LUN DE LA 15 SEPTEMBRIE 2009, UN TÂRGU OR PRECUM ADJUDUL A DEVENIT REPER I PRECEDENT AL CELEI MAI P DUCHIOASE I SFRUNTATE IMORALIT I !!!

Au sunat, la dascălul cu „buba” Moralității a Bunului-Sim Elementar, al dascălilor, din Satu Mare și Constanța...din Turnu Severin la Suceava...(de ce n-or fi sunat în timpul liniștelii medicale... - aud?!), precum că, de când cu „vedeta” din Adjud, au loc adevărate rătăcirii, prin colți, pe ideea: „Adică, la Adjud se poate și la noi, NU?! Facem copii pe catedră și deservim în familie în cancelarie, că doar n-om fi noi mai proști!”

...Când eți dat, la modul neo-bolșevic, pe mâna „Tribunalului Poporului” (de fapt, al unei gloate de golani și golance, pe care învâlmântul laic ateu a transformat-o în...”factor decident”, printr-un proces de anti-educație, practicat, sistematic, în coala Românească, încă din primele zile ale lui 1990, când elevii erau „antrenați” și strige „**Jos Cutare Profesor!**” și „**Jos!**”, și iar „**Jos!**” și niciodată și nimeni „**Sus!**”... - ...până n-au mai rămas „valabili” decât vreo doi dascăli „pârâți”, care, pentru că se temeau să nu li se descopere, chiar de către elevi, ignoranța și lenea crase, îi linguișer, cu sărg, pe „ucenicii” lor, ani în ir...) – atunci se teii, pânăz, și nu te rupi!

Pe a-a-zisele „forum”-uri ale diverselor oficine de scandal, cu pretenții de „ziare” (la rubrici conduse de niște cretini și cretine mucoase, care nu-ți spun cum se numesc ei/ele, nici cu buletinul în mână...!), apar, ca „decizii ale **Popolului Suveran**” caragialese, toate lăturile și cele mai mizerabile calomnii (dar, pentru că, majoritatea, sunt semnate...”anonim”, n-ai cum să dai în judecată pe nimeni... -apoi, și Justiția de azi...împarțial precum Gagami Dandanache...ptiu!) – evident, **în proporție de 80%, împotriva celui care are NESIM IREA SĂPERE...BUNUL-SIM** ...!!! (presa toată s-a dovedit super-stalinisto-bolșevic, cu excepția „periculosului dizident” ziarist, **Florian Bichir**, invitatul **Antenei 1!**).

...Cine dintre „glotații” cu „opinii” (majoritatea, repetăm, greșite înjurături și, în rest, calomnii „cât cuprinde”) a făcut efortul minim de a se interesa dacă nu cumva, cel înjurat și spurcat, cu atâta „avânt muncitoresc”, n-o fi avut, și el (în afară de ...nesimirea pe strâmbul lui și a dreptei mături... **I A DEMERSULUI EDUCATIV ÎN COALĂ!**), și niscaiva lucruri bune-cu-adevărat-bune-și-pentru-toți-bune, făcute în timpul vieții lui, viață sacrificată exclusiv pe altarul **COLII** – dimpreună cu sântatea, timpul, sufletul și sângele...?! **NIMENI ÎNICIUNUL!!!**

Aceasta este atitudinea specific stalinisto-bolșevic, de dispreț SUVERAN (întru suverana și ignoranță !!!), față de lucrurile Duhului – atitudine care pune, mereu și mereu, între paranteze, arzătoarea problemă ELITELOR NEAMULUI!!!

Nu contează nici cei 32 de ani jertfiți „dascălii” (și Iisus a fost „Ravvi”/Învățător/Dascăl... - vreo trei ani jumate...dar ce final al trupului și uman... - și noi mai vrem „*imitatio Christi*”...hmmm), nici profesionalismul înalt (până la rangul de „doctor în științe filologice”), nici că de pe mâna lui au ieșit, pentru lumea asta, mii de oameni întregi la Duh și responsabili...nu contează nici că a scris cărți de mii de pagini, spre folosul intelectului și al sufletului/Duhului tuturor oamenilor nu doar din România, ci chiar de pe planeta Terra... - cu atât mai puțin că acel dascăl a scris sute și sute de articole (unele devenite chiar cărți, lecturate, cu maxim interes admirativ, de către Duhuri luminate ale lumii...), având întru-însele soluții oferite pentru că tineretul și lumii s-au ias din marasmul și fundătura în care l-au vârat neo-bolșevicii ATEI ai zilelor noastre...

NU DOAR CĂ NU CONTEAZĂ FLEACURILE ASTEA DE LUMINI, AR TATEA ȘI OFERITE OMENIRII, CI CHIAR DIN PRICINA „PUTORII” DE ELIT, PE CARE ELE O RĂSPÂNDEAU, DĂSCĂLUL RESPECTIV TREBUIE DAT LA FIARE!!!

...Pentru dascăli „anacronici”, nu este, oare, clar, că și-au pierdut, de mult (sub invazia laicismului masonic în coală, încă de la Cuza-Vodă!), „obiectul muncii”...?! De mult trebuia ei să înțeleagă că a venit (în sfârșit!) vremea NESIMIRII TRIUMFĂTOARE, a „dăruirii poalelor peste cap”, în mijlocul „forum”-ului (...aia vizionare educativă!) - vremea transformării laboratoarelor în creșe de...”mixandre”, în cabinete ginecologice...iar ora de Educație fizică, prin „șaritul la capră”, se poate combina cu acțiunea de colectare/recoltare a avortonilor și...mormolocilor...?! În loc de „sal de clasă”, va trebui înscrisionat, de acum încolo, conform modernismului neo-stalinist victorios: „*loc de borât, întru exprimarea plenerii bucurii a maternității colare și...precolare*” (da-da, trebuie să fim vizionari, să ne străduim tovarășesco-stahanovist... - „*cincinalul în patru ani și jumătate*”, nu?!).

...Să rămâni „anacronici” dascăli (când vei și mai rămasi când și mai meritați acest nume...), terorizați și răstigniți în toate felurile de istoria asta „modernă”... - e timpul să dispere...

E TIMPUL SĂ RE-APAR DINOZAUURII!!! (...odat cu soitarii și panglicarii junglei mancurtizate, nu -i a a?!...).

... și fiarele junglei au dat din cozi (le de topor...), mârâitor-recunosc toare... și a început, aici, în junglă, **Tangoul Aviatic** (zis și: „*al para utelor*”...), spre a marca **VICTORIA FIAREI...!**

...VIVAT JUNGLA (BOLȘEVIC) REFORMAT !!! SLAVĂ TUTILOR „STALINI” (DE PRIN CONDUCEREA COLILOR ȘI INSPECTORATE), CARE NU UIT NICIODAT CĂ TOȚI SUNTEM EGALI, ÎN FAȚA PROȘTIEI ȘI A RĂZBUNĂRII PROȘTILOR!!!

prof. dr. **Adrian Botez**

***

revista revistelor culturale

PERMANENȚA - Anul XII, nr. 9, septembrie 2009, București, – mereu harnic și acerbioasă în dezvoltările istorice, obsedat de Adevăr, revista condusă de dl Mircea Nicolau conține date inedite despre „**3, 4, 5, 6 septembrie 1940: Revoluția legionară – abdicarea Regelui, prezentate de cei ce le-au făcut**” (Horia Sima, Carol al II-lea, Mircea Eliade, Dan Puric, Gheorghe Racoveanu, preot prof. Marius Vișovan, Arhim. Iustin Pârțu); un comentariu amar și tângios, al redacției, despre 23 august 1944 (**Pierderea suveranității naționale**); un cuvânt de limpezire, despre generația legionară și de încurajare, cu privire la destinul Neamului Românesc: **Generația de sacrificiu – izvor de credință**, de Cornelia Roman (cf. Iustin Pârțu, de la Mânăstirea Petru Vodă, care a făcut 17 ani de temniță comunistă: „*Cu cât un popor este mai încercat, cu cât un popor este mai împilat, mai strâns și mai înut în strânsurile acestea de ispitire, cu atât poporul acesta va fi mai în elept și mai destoinic în a învinge iadul*”); îngrijorări cu privire la limba românească, la fel de prigonită, azi, precum morala creștină: **Limba noastră**, de Badea Gheorghe; **Suflet și model creștin românesc – un american român**: murturi ale prigoanei Securității comuniste, chiar pe pământ american, cu complicitate iudeo-americană, asupra bine-credinciosului Arhiepiscop Valerian, trecut la cele veșnice în 1987; un semnal de alarmă, cu privire la lipsa de reacție a românilor, față de pretențiile maximale ale politicianilor secuio-maghiari, din România, în aceste vremuri de anomie românească: **România – ara fără români**, de Adrian Botez.

AXA - Anul II, nr. 25, 16-30 sept. 2009, București – bilunar al revistei de oceanografie ortodoxă **SCARA**: curajoasă și dreaptă întru Duh revistă condusă de Mugur Vasiliu, Ionuș Ruse și Drago Nicu încearcă să-și trezească din amorțire pe români prin re-iterarea unor teme extrem de grave: **Basarabia noastră cea de totdeauna** – de Ștefan Plămădeală; **Reaparea Sodomei și Gomorei**, de George Mihalcea se atrage atenția asupra intenției conducătorilor actuali „*de a transforma România într-un mare bordel*”; despre rătăcirile de Duh, prin horoscoape (Ciprian Bojan: **Între horoscop și Dumnezeu**); despre „*încercarea de aservire a Ortodoxiei, de către catolici, prin panarezia secolului al XX-lea, ecumenismul*”: **Dialogul dintre ortodocși și catolici**, de Ieromonahul Fotie; despre disprețul criminal al Ministerului Culturii și Cultelor, față de moștenirile voievodal-mânăstirești, din Bucovina: **Pelerinaj otrăvit, la sânul Bucovinei**, de Adrian Botez.

CREȘTINĂ ORTODOXĂ, Anul XIII, nr. 8 (150), august 2009, Bacău: revista lui Ioan Enache aduce, spre murtura de Hristos-Mântuitorul UNIC, spre de teptarea adormiților de glasul „sirenelor” demoniace, voci înalte, de sfinți, precum și voci tari, de mireni: **Să ne pocăim, că judecata bate la ușă!** – Sf. Ioan Gură de

Aur; *666, semnul i pecetea Satanei i a lui Antihrist*, de monahul Ioan, de la Sf. Munte Athos; *La rând, la judecata dintâi!* i *S izgonim demonul mu eniei din inimile noastre!* – de Ioan Enache; *Exorciz rile i „cazul Tanacu”* de Arhim. Gavriil Stoica; *Adev rata i falsa supunere fa de Biserica*, de preot Hristu Aron; *Tr im în spa iul corupt al manipurii*, de Romulus Busnea etc.

VATRA VECHE, Anul I, nr. 10, decembrie 2009: revista târgmure ean a lui Nicolae B ciu i i continu mar ul de ap rare a tradi iei cre tine i a spiritualit ii române ti multimilenare; un articol despre istoricul sentimentului necesit ii facsimil rii manuscriselor eminesciene i despre m rturia fr iei culturale româno - române, dintre Târgu Mure i Chi in u: *O comoar inestimabil , destinat bibliotecii „Târgu Mure ”, din Chi in u* (Liliana Moldovan); *Monument de arhitectur bisericeasc r s ritean – Biserica de Piatr „În l area Domnului”-Tg. Mure*, de Nicolae B ciu i Gheorghe Nicolae incan; *Sfântul Vasile cel Mare – model al intelectualului cre tin*, de Irina Iorga; *Poe i din Basarabia; Leonard Tuchilatu i vrerea de a fi*, un studiu hermeneutic asupra poeziei uitatului autentic artist basarabean, L.T., de Adrian Dinu-Rachieru, înso it de poemele celui stins la Moscova, în 1975...; un *Dialog cu Dumitru Chioaru*, consemnat de Valeriu Marica; articole omagiale, închinat c rturarului i profesorului universitar **Ion Vlad**, de c tre Gheorghe Glodeanu i Adriana Felseghi; recenzii de Octavian Curpa , Eugen Evu, Monica Mure an etc. Proz bun , de Adrian ion i Anica Facina. Poezie autentic , semnat de Ion Ro ioru, Florin Ionel Cernat, Mirela Neago etc. Bune traduceri, din Tomasso Romano i Denise Riley, de Eugen Evu i Mariana Zavati Gardner.

CITADELA, Anul III, nr. 7-8-9, iulie-august-septembrie 2009, Satu Mare: redactorul- ef s tm rean Aurel Pop nu se las pe tânjal i reune te, în „fort rea a” sa cultural , atât nume de c rturari i arti ti români cu greutate, cât i titluri incitante de studii: Ionel Necula – *Nicolae Octavian i Constantin Noica, într-o prietenie exemplar* ; Viorel Câmpean: *George Maniu – o personalitate a S tmarului modern* ; Gra ian Jucan: *Sintagma „p mânt i ap ” la Eminescu* ; excelentul eseu al lui Vasile Rus: *Morala cre tin în opera lui Ioan Slavici* etc. Proz remarcabil , de Leo Butnaru i tefan Aurel Dr gan – poezii i poe i cu valori neomogene; critic de înalt inut , prin: Constantin Stancu, Petrace Plopeanu, Victor Sterom , Adrian Botez etc.

PLUMB, Anul IV, nr. 30, septembrie 2009 - Bac u: Ioan Pr ji teanu i Petru Scutelnicu in paginile revistei, mereu, la aceea i în l ime ideatic de invidiat: remarcabilul studiu despre *George Bacovia*, al lui Constantin C lin; Ion Lupu: *ara Vrancei; Amurg de toamn bacovian*, un inspirat „in memoriam Bacovia-Plumb” de Romulus Busnea; recenzii acribioase, de Daniel Nicolescu, Marius Manta etc.; continu prezentarea membrilor USSR-filiala Bac u: Mircea Dinutz, Adrian Botez, Liviu Popescu, Nicolae Gâlmeanu, Nicolae Pogonaru, Lucian M n ilescu (cu mostre ce bine se afl , din opera fiec ruia...); la fel, se p streaz , cu generozitate „pagina de încurajare”, pentru „juniorii” literaturii cenacliste b c uane!

FEREASTRA, nr. 47, august 2009 – Mizil – temerarul scriitor i jurnalist Lucian M n ilescu „croie te”, în „epopeica”, de acum, urbe a Mizilului, precum un harnic i iscusit, pân la geniu, p ianjen, o revist pe care ar trebui s-o citeasc tot omul...dar, mai cu seam , tot...românul! Mult talent, mare inim se pun în aceast surprinz toare revist ! O luare de pozi ie just i reparatorie, într-o „problem spinoas ”: aceea a fiin ei (nu doar poetice!) a lui Adrian P unescu: *Poetul irepetabil – Adrian P unescu* – Lucian M n ilescu/Redac ia; *A fi basarabean (Radiografia unui fenomen)*, de Adrian Botez; versuri i proz cu rafinament alese, din: Florentina Loredana Dalian, Nicolae Pogo naru, Gabriela Vod , Valentin Cojocaru

etc. Remarcabile versurile unui sirian „naturalizat”: *Riad Awad – un scriitor fără frontiere*. Să nu ne ferim de atât de fertila provincie, care începe să devină, treptat și paradoxal (pentru unii) ...capitala culturii românești...

NOVA PROVINCIA CORVINA, Anul XIII, nr. 14-15 (51-52), august 2009, Hunedoara: galantul cavaler/trubadur corvinesc, „cel mai important poet contemporan al Ardealului”, Eugen Evu, după ce, prin lupte epuizante, a biruit „vremi viforoase și oașeni potrivnici” culturii românești, oferă, din nou (după o pauză de aproape un an...) infinit mai mult decât un „magazin cultural”: studii de profunzime (la centenarul Noica: *Elemente ale spiritualității poporului român, în filosofia lui Constantin Noica*, de Octavian Valeriu Amzulescu, *Omul ca ființă valorică*, de prof. univ. dr. Ioan N. Roșca), medalioane și evocări (pentru Maria Gabriella Meloni, Petra Vlah etc.), recenzii de Eugen Evu, Magdalena Schlesak etc., poeme de Maria Diana Popescu, Andrei Zanca, Ovidiu Băjan, Ion Scorobete, Nicolae Crepcia etc. - traduceri-premiere excelente din Giovanni Formaggio, Nicola Rampin, Alda Fortini, Aura Piccioni, amintiri și pamflete „evuene”...O carte de 120 de pagini, care, prin pitorescul ei de bun-gust, te ține cu sufletul la gură!

LITERATORUL, Anul IV, nr. 33-34 (113-114), 2009 - București: directorul Flăminia Neagu și redactorul-șef Mircea Micu fac bună-credință de spirit, de dulce Duh cultural medioevic și umplu, de bună-simț și bun-gust al atitudinilor de Duh, paginile revistei „macedonskiene”, ca de obicei: „*Îl provoc la duel pe Mircea Cărtărescu! M-a jignit în onoarea mea de valah!*” – strigă, deplin justificat, contestatarul (**CU ARGUMENTE IREFUTABILE!**) al „Holocaustului românesc”, scriitorul și profesorul Ion Coja. Celebrul eminescolog N. Georgescu dezvăluie personalitatea lui Nicolae Grigore Măruțanu. Cititorul se poate dedulci cu interviul luat lui Ellen Stewart, fondatoarea teatrului *La Mama*, din New York, de către Grid Modorcea. Cezarina Adamescu mărturisește: „*În ziua nunții, am vrut să sparg o vitrină și să fur lumina*”...Despre *Întâlnirile cu dumnezeiescul poet Grigore Vieru* mărturie Tudor Nedelcea...iar *Notele de insomniac* sunt scrijelite pe piatra veșniciei de „magul” teatrului românesc, Radu Beligan...Un adevărat regal, un mereu festin cultural-spiritual, paginile *Literatorului!*

Adrian Botez

Editor: **Editura RAFET – RÂMNICU S RAT**/Director editur : **CONSTANTIN MARAFET**
Redactor coordonator: prof. dr. **ADRIAN BOTEZ** (Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal" -Adjud/ROMÂNIA)

Colegiul redac ional (în ordine alfabetic):

- CEZARINA ADAMESCU**, scriitor, critic, eseist, jurnalist – Gala i/ROMÂNIA;
- prof. dr. **FLORINEL AGAFI EI** – scriitor, critic, jurnalist, prof. asociat al Colegiului Foc ani/Facultatea de Psiho - Pedagogie – Universitatea Bucure ti/ROMÂNIA;
- LIGYA DIACONESCU**, scriitor, eseist, jurnalist, director de editur – CANADA;
- IOAN EVU**, scriitor, critic, jurnalist – Hunedoara/ROMÂNIA;
- prof. univ. dr. **CONSTANTIN FROSIN**, traduc tor, scriitor, jurnalist – Gala i/ROMÂNIA;
- IOAN MICL U**, scriitor, eseist, jurnalist, om de cultur – Sydney/AUSTRALIA;
- prof. **C T LIN MOCANU** – Colegiul Tehnic "Gheorghe Bal" -Adjud/ROMÂNIA;
- preot prof. **ION MUNTEANU** – Colegiul Tehnic „Gheorghe Bal" -Adjud/ROMÂNIA;
- AUREL POP**, scriitor, critic, jurnalist, red. ef al revistei literare "Citadela", directorul editurii „Citadela", Satu Mare;
- prof. **ELLEN POPOVICI** - Colegiul Tehnic „Gheorghe Bal" -Adjud/ROMÂNIA;
- GEORGE ROCA**, scriitor, jurnalist, eseist, critic, director de editur – Sydney/AUSTRALIA;
- cons. juridic **CONSTANTIN STANCU**, scriitor, critic, jurnalist- Ha eg/ROMÂNIA;
- LIVIU IOAN STOICIU**- scriitor, jurnalist, critic, eseist – Bucure ti/ROMÂNIA;
- GEORGE LIVIU TELEOAC** – cercet tor genetic lingvistic – Bucure ti/ROMÂNIA.

Secretar de redac ie: Elena NICULESCU (XIC)

Elevi/studen i colaboratori permanen i: Diana BORT (absolvent a C.T. „Gh. Bal" -Adjud); **Valerian C LIN**, XII-a f.r. (C.T. „Gh. Bal" -Adjud); **Cristian LUNGU**, cl. a XII-a C (C.T. "Gh. Bal" -Adjud); **Cristina LUPU** – cl. a XII-a B (C.T. "Gh. Bal" -Adjud), **Laura Lucia MIHALCA** – student la Filologie i Arte Plastice – Bucure ti; **Ovidiu MOLEA** – cl. a X-a A (C.T. "Gh. Bal" -Adjud); **Alina NICHIFOR** – cl. a XI-a C (C.T. "Gh. Bal" -Adjud) ; **Alexandra NICULESCU** - cl. a X-a C (C.T. "Gh. Bal" -Adjud); **Adriana SUCIU** – cl. a XI-a C (C.T. "Gh. Bal" -Adjud).

Redactare computerizat : prof. dr. **ADRIAN BOTEZ**;

Corectur i tehnoredactare: laborant **ELENA BOTEZ**.

Adresa redac iei: str. Republicii, nr. 107, etaj II, camera 1, Adjud – cod po tal 625.100 – tel. 0237/640.681.

E-mail: adrian_botez_senior@yahoo.com

Varianta on-line (în colaborare cu revistele ARP – Artur Silvestri): <http://revistacontraatac.wordpress.com>

ISSN 1841 - 4907

